

GEMEENTERAADZITTING d.d. 24 JANUARI 2020

=====

VOORZITTER: Schepen Henne is verontschuldigd voor de hele zitting wegens ziekte. Raadslid Anneke Luyckx is ook verontschuldigd voor de hele zitting. En raadslid Lore Baeten heeft examen en die zal een beetje later zijn. Ah, oké. Ja, ze hebben ... Verder is er de mededeling van de afvoering van punt 15, diensten, beheer openbaar domein Sinaai op basis van beeldkwaliteit, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Dus dat punt wordt afgevoerd. Als er vragen over zijn, dan geef ik eerst even het woord aan schepen Hanssens om dat toe te lichten. Ja?

HANSSENS: Ja, na de betekening van de niet-gunning omwille van de overschrijding van de raming en het budget, zoals toegelicht in de commissie, heeft de enige geldige inschrijver is daarop teruggekomen en heeft een aantal vragen gesteld over de interpretatie van de cijfers en ja, een reeks vragen gesteld over hoe we gekomen zijn tot het feit, dat we denken dat de raming en het budget zijn overschreden. In afwachting van daar enige duidelijkheid in te creëren, denken we dat het wel kies is om geen nieuwe procedure op te starten, maar eerst dat uit te klaren, zodat dat van de baan is. Het is niet onmogelijk dat een niet-gunning wordt ingetrokken, maar ik wil daar niet op vooruitlopen. Het college heeft daar nog geen beslissing over genomen, maar in afwachting van de duidelijkheid daarover, in het belang van alle partijen, zowel de stad als van de inschrijver, denken we dat het beter is om het punt af te voeren tot dat daar duidelijkheid over is.

VOORZITTER: Goed. Ik zie dat er een vraag is van mijnheer Van Peteghem.

VAN PETEGHEM: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ... heb ik enkele vragen.

VOORZITTER: Ja, ik geef u straks het woord, maar ik ga nog één andere mededeling doen. In de raad van 21 juni hebben we definitief, de definitie – pardon – dagelijks bestuur vastgelegd. Er werd beslist het drempelbedrag gelijk te stellen aan het maximaal totaalbedrag, exclusief btw, dat in de wetgeving overheidsopdrachten is opgenomen als bovengrens voor het plaatsen van een onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking. Tot eind december 2019 was dit 144.000 euro. Met ingang van 1 januari 2020 is dit 139.000 euro. Dus dat is nog een mededeling. En dan komen we inderdaad aan de goedkeuring van de notulen en het zittingsverslag ... Excuseer. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Als u dat toch allemaal vat onder de mededelingen, dan heb ik ook een mededeling, want dan wens ik ook een afvoering, nl. punt 28, dat handelt over de bolle akkers.

Dat willen wij minstens verdagen en als het kan definitief ten grave dragen. Maar wij vragen dus de afvoering van dit punt.

VOORZITTER: Ja, naar goede gewoonte zullen wij de reden voor deze aanvraag vlak voor het punt behandelen. Ja en ik geef ook het woord aan de heer Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: En wij vragen de afvoering van punt 16, 17 en 18. Dat zijn 3 van de 4 Puyenbeke-dossiers.

WYMEERSCH: En doe er voor ons dan punt 19 maar bij, mevrouw de voorzitter.

VAN DER COELDEN: Maar niet voor ons.

WYMEERSCH: Dat begrijp ik, dat begrijp ik.

VOORZITTER: Ja, oké. Ook dit gaan we doen voordat we de punten behandelen. Voor punt 19 is er geen stemming, dus ik weet niet of dat ... Ja, goed. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, 3 punten. Punt 15, heb ik dat juist geïnterpreteerd, schepen, dat dit nog maar een gunning was, maar nog niet de toewijzing? Dat het nog maar de voorwaarden waren, die op de agenda stonden?

HANSSENS: Ja, ja.

DE MEYER: Dan vraag ik mij, hoe kan het dat er reeds een inschrijving was? In die zin, de voorwaarden werden nog maar vastgelegd en de gunning kon uiteraard pas gebeuren na de goedkeuring van de gemeenteraad en blijkbaar is er reeds een inschrijving. Hier is toch wel een volgorde, die ik niet begrijp. Ik geef u eventjes tijd om na te denken over het antwoord. En dan zal ik ondertussen mijn vraag bij het verslag reeds stellen. Mevrouw de voorzitter, u zal zich herinneren, dat ik op vorige gemeenteraad - de donderdagse vergadering in december - gevraagd heb wat de stand van zaken was in verband met een studie in de Clementwijk. Is deze definitief afgerond of niet? Zo ja, wat zijn de conclusies daarvan en in hoeverre is het stadsbestuur en met welke motivatie akkoord met deze conclusies of niet akkoord? En ik heb ook deze studie opgevraagd, maar ik heb sinds donderdag, de zoveelste december daar niets meer van gehoord. Ik veronderstel, dat men nog bezig is met het opmaken van het antwoord, maar u begrijpt dat ik dat dan wel na een maand toch wel eerstdaags zou willen ontvangen. En zoals ik u gemeld heb, vragen wij ook de afvoering van punt 28, Bolleakkergebied en wil ik dit graag heel kort zeggen waarom. We zullen dat uitvoeriger ...

VOORZITTER: Ja, de reden gaan we doen voor we aan het punt beginnen. Ik heb ook nog, er was ook nog een opmerking van de heer Van Peteghem over het verslag, dus ik geef die ook eerst nog het woord.

VAN PETEGHEM: Naar aanleiding van mijn tussenkomst in de gemeenteraad van december, waar ik enkele vragen heb gesteld aan Ine Somers, schepen Ine Somers, waarop ik eigenlijk nog geen duidelijk antwoord heb ontvangen of mogen ontvangen. Daarom wil ik hierover kort enkele vragen stellen. Ook een paar positieve zaken uiteraard. Wat positief was, was vooral de toelichting van de marktleider over het samenstellen van de marktcommissie en het marktreglement. Maar rond het kermisgebeuren zijn er nog zoveel vragen, die onbeantwoord blijven. Die ik ook stelde tijdens de gemeenteraad van december. En daarom vraag ik, wat gaat er in de eerste plaats, wat gaat ge doen met het verrekenen van de elektriciteit naar de foorkramers? Want men heeft daar een vergelijk gemaakt van verschillende steden en gemeenten, die eigenlijk niet kloppen. Want als ge weet, dat in Beveren men er geen standgeld betaalt, alleen een waarborg die men terugkrijgt na de standplaats te hebben ingenomen. We moeten ons ook niet vergelijken met Kortrijk of andere grootsteden. Wij zijn daarin, allé, ik vind niet dat dat een vergelijk is. Vandaar dat ik vraag, Ine, als uw foorcommissie is samengesteld, leg dat voor en bekijk dat nog eens wat je gaat doen met het verrekenen van de elektriciteit. Dan is het zo, dat wat betreft de verenigingen in het kermisprogramma hebben veel vragen wat betreft de beslissingen, die ge gaat nemen. Ik zal een voorbeeldje geven. In het kermisprogramma kun je bv. materiaal gratis krijgen, tentoonstellingspanelen. In een kermisweek kun je tentoonstellingspanelen gratis krijgen van de stad, mits de medewerking van de stad. Nu, die mensen, de organisaties komen eraan, die weten nog altijd niet of ze die krijgen of niet. Dus er kan geen duidelijk antwoord op gegeven worden. Ik vraag alleen, Ine, dat ge dat goed nakijkt. Dat is ook zo. Want ik denk dat ge het niet goed weet. Maar die mensen, die zijn vragende partij. Daarom dat ik ook vraag, nodig die verenigingen eens uit, de kermiscomités, de wijk- en de buurtfeesten, nodig die mensen zo snel mogelijk uit en licht uw beleid eens toe. Dat men weet, dat men van wanten weet en dat men weet hoe het eigenlijk zit. Want ik denk nu niet dat ge het zelf weet wat er eigenlijk gaande is. Dus er zijn mensen, die een antwoord krijgen, het kan niet of ik weet het nog niet. En dat zijn dingen, die ge in uw beleid moet verwerken. Jawel, Ine, ge moet niet zeggen neen. Ik zeg u ja. Ik zal u anders een mail bezorgen met mensen, die vragende partij zijn, die een antwoord gekregen hebben, die vorig jaar in een kermis bv. een tentoonstelling, de panelen gratis hebben gekregen, die nu nog geen antwoord krijgen van het kan. Voilà. En dat zijn dingen, die ge dringend moet bespreken. Gans het kermisprogramma, vind ik, dat is altijd de gewoonte geweest dat ge dat eens toelicht aan de verenigingen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Peteghem. Ik weet niet of het inhoudelijke hier, want ...

SOMERS: Ik zal kort antwoorden, maar in het vervolg kun je misschien eens de vraag effectief ... Allé ja, ik vind dat nu zo'n bijkomende vraag. Maar kijk, ik communiceer naar iedereen hetzelfde. Zolang dat er geen reglement wijzigt, blijft alles bij het oude. Ik denk dat dat een zeer duidelijke boodschap is. Dus wie er intenties of gesprekken voert over wijzigingen en dergelijke meer, ze mogen dat allemaal voeren, maar zolang een reglement niet gewijzigd is, blijft alles bij het oude. Ik heb al mensen gekregen van de kermis, mensen van verenigingen bij mij. Ik communiceer altijd hetzelfde. Als er niets wijzigt, is het hetzelfde als vorig jaar. Ik denk dat dat de meest duidelijke communicatie is, die ge kunt doen. Als daarover dan twijfels bestaan, als daarover dan van alle geruchten de ronde doen en mensen dat in paniek doen slaan, dat ze mij dan bellen, mailen, schrijven, ik zal altijd hetzelfde antwoord geven. Als het reglement niet gewijzigd is, blijft het bij het oude.

VAN PETEGHEM: Zo gaat dat niet. Er is inderdaad een reglement, sorry, ...

VOORZITTER: Ja, ik ga even, ik ga even ...

VAN PETEGHEM: ... maar ik heb die vragen wel duidelijk gesteld op de gemeenteraad en ik vraag daar een antwoord. Als ge nu zegt dat is een antwoord, maar dat is niet duidelijk. Ik kan u verzekeren en ik zal het u op mail zetten, van mensen, van verenigingen, die zeggen "kan dat in het kermisprogramma of niet". En men heeft geantwoord "we weten dat nog niet". Dan vind ik dat gij als bevoegde schepen de verantwoordelijkheid moet nemen om die verenigingen eens samen te roepen, jawel, eens samen ... Dat is altijd de gewoonte geweest om die samen te roepen.

VOORZITTER: Goed. Ik had gezien dat schepen Hanssens nog even wou antwoorden. Dus schepen Hanssens, u hebt het woord.

HANSSENS: Ja, ja, ik wil eventjes ... Mijnheer De Meyer wacht op mijn antwoord op zijn vraag. Dus er is een misverstand, Jos. Dit is een herneming in de gemeenteraad van het raamcontract beheer openbaar domein Sinaai en onderhoud groenzones door derden. Dit is al eens geagendeerd geweest in de gemeenteraad van september vorig jaar. Er is dan een ganse procedure gevolgd. We hebben enkel de percelen 7 tot 9 van die procedure gegund aan de Wase Werkplaats en percelen 1 tot 6 niet gegund, omdat er een overschrijding van de raming/het budget gebeurd was. Na de betekening van die niet-gunning op wat er in september in de gemeenteraad is gekomen, is er reactie gekomen van de enige geldige inschrijver op dit perceel om te zeggen dat onze interpretatie van de cijfers niet correct is. En daarom vinden wij het nu correct om te zeggen van ja, oké, laat ons dit, die herneming van dat raamcontract, hier in de gemeenteraad, laat ons dat niet doen. Laat ons eerst uitklaren of het klopt wat de enige geldige inschrijver op dat dossier van september 2019, klopt dat. Dat zijn we nu aan het uitzoeken.

Daar gaan we snel duidelijkheid in moeten zoeken, zolang dat de beroepstermijn loopt. Ze hebben die betekening pas gekregen begin januari. Dus 30 dagen beroepstermijn. Dus binnen die 30 dagen willen wij dat uitgeklaard hebben. En ik heb gezegd, het zou kunnen dat we dit niet meer gaan agenderen, omdat dan blijkt dat de inschrijver gelijk heeft of niet gelijk heeft. Als hij gelijk heeft, dan moeten we onze niet-gunning intrekken en toch gunnen. Als hij niet gelijk heeft, dan komt dat in februari terug naar de gemeenteraad.

DE MEYER: Valabele uitleg, schepen, maar dit had ik niet begrepen op de commissie.

VOORZITTER: Goed en dan ook geef ik nog het woord even aan schepen De Meester en daarna ...

DE MEESTER: Ja, het antwoord op de mondelinge vragen, die gesteld zijn in de gemeenteraad van december is te vinden bij het verslag van de gemeenteraad van december in E-besluit. Zo ook op de vraag of het eindrapport reeds is afgewerkt en de studie is nog niet afgewerkt, waardoor er dan ook geen eindrapport op dit moment ter beschikking is. Dat staat ook in de Excel, die u kan vinden bij het verslag van de gemeenteraad van de opvolging van de mondelinge vragen van de gemeenteraad van december 2019.

DE MEYER: U zal begrijpen, schepen, dat ik niet op elk moment elk verslag meermaals raadpleeg. Ik heb reeds een paar dagen werk gehad met de voorbereiding van de gemeenteraad van vandaag. Maar kan u mij dan zeggen wanneer deze studie wel beëindigd zal zijn? Want deze loopt toch al enkele jaren en zal dat zijn zonder meerkost of moet er opnieuw een verlenging van contract gebeuren of komt er automatisch een meerkost?

DE MEESTER: Ik zal dat antwoord u laten bezorgen.

DE MEYER: Hmm, dus nog niet geweten. Merkwaardig.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch vroeg nog het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik dank collega Van Peteghem voor zijn tussenkomst en zijn vraagstelling van daarnet, want ik was daarnet in mijn snelheid gepakt door mijn eigen snelheid, want ook punt 29, aangaande de marktcommissie, zouden wij willen afgevoerd zien. Als u mij toestaat, mevrouw de voorzitter, wil ik – als u dan toch reeds begonnen bent aan de bespreking van de notulen – wil ik daarop verder gaan, als u mij dat toestaat.

VOORZITTER: Als het over de notulen gaat?

WYMEERSCH: De notulen, ja.

VOORZITTER: Ja.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, collega's – en ik richt mij speciaal tot de schepen van financiën – u zal zich herinneren, dat ik de gemeenteraad van 19 december een tussenkomst gedaan heb in verband met de tarifiering en de berekening van de tarieven, die de mensen moesten betalen op de recyclageparken van MIWA. Ik heb gezegd van kijk, dat klopt niet, want er worden twee verschillende tarieven gehanteerd. Eén in Nieuwkerken, één in Sint-Niklaas. Dat was de eerste opmerking. Tweede opmerking was, dat de klanten van het recyclagepark geen berekeningsnota kregen, terwijl dit eigenlijk een retributie was en/of een belasting en dit toch gedefinieerd zou moeten zijn en de berekeningswijze aan de klant zou moeten worden afgegeven, zodat hij wist of het correct was en/of alles juist berekend. Ik heb toen erbij gezegd kijk, ik maak daar op het ogenblik geen heibel van, maar ik geef u de raad van even uw licht op te steken bij het agentschap binnenlands bestuur om te kijken wat daarvan klopt en wat er daar niet van klopt. Ik heb op de eerste vraag via de administratie een antwoord gekregen van het algemeen, van de administratie binnenlands bestuur en dat was het antwoord, dat ik ook verwacht had, zeggende in het geval wanneer een inwoner zelf een eigen keuze kan maken tussen de verschillende recyclageparken is er volgens ons geen schending van het gelijkheidsbeginsel. De inwoner krijgt immers zelf de kans om te kiezen onder welk tariefsysteem hij zal ressorteren voor de aan hem of haar geleverde gemeentelijke dienst. Dat was het antwoord dat ik verwacht had, maar daar bleef het dan ook bij. Ik heb dan onmiddellijk een email gestuurd naar de diensten, vragende waar is het antwoord op mijn tweede vraag, want die was denk ik iets pertinenter die vraag. En daarop is er dan deze week, eind van deze week een antwoord gekomen, niet van ABB, maar wel van MIWA. Dat was niet mijn vraag. MIWA moet geen vragen beantwoorden, die gaan over financiën en berekening van één en ander. En ik zal u, voor zover u het niet moest weten, mijnheer de schepen, collega's, het antwoord meegeven hetgeen ik gekregen heb van MIWA. “Gezien er niet wordt gewogen ...” – dus het gaat hier over de berekening en de tarieven op het recyclagepark Vlyminckshoek Sint-Niklaas – “... gezien er niet wordt gewogen, gezien de burger ook meerdere fracties tegelijk kan aanbrenge, vermeldt het kassaticket enkel de som van de bedragen, die voor de betalende fractie wordt aangerekend, wat steeds een omrekening van volume naar kg betekent. Er bestaat geen softwaretoepassing die een andere mogelijkheid biedt en de manier van werken is generiek voor alle recyclageparken, die niet via het DIFTAR-principe werken, waarbij betalende fracties effectief worden gewogen. Een meer gedetailleerde berekening is technisch gezien onmogelijk. Deze manier van werken wordt al meer dan 12 jaar gehanteerd.”

Antwoord niet van ABB, maar van MIWA. En een antwoord dat larie en apekool is, want dat was mijn vraag niet.

Het gaat hier, mijnheer de schepen van financiën, over een retributie, gestemd door deze gemeenteraad. Een retributiereglement met verschillende tarieven. Als men dan met nattevingerwerk, want daar komt het op neer, binnen het recyclagepark in Sint-Niklaas aan Vlyminckshoek een prijs vooropzet zonder berekening, zonder omzetting, zonder detail en men geeft een kasticketje waar niets opstaat, alleen te betalen zoveel, dan is dat ten onrechte en dan is dat de berekening van een retributie onwaardig en dan is dat een financiële dienst van deze stad onwaardig. Maar het is nog veel straffer. Ik citeer opnieuw. “Er bestaat geen software ...” – dus het gaat over geen softwaretoepassing, die dan de mogelijkheid biedt en dan “... de manier van werken is generiek voor alle recyclageparken, die niet via het DIFTAR-principe werken”. Dus, er zijn dus twee tarieven en in Nieuwkerken heeft men dus wel de mogelijkheid om dus gescheiden en met verschillende fracties te berekenen en aan te rekenen. En dan krijg ik een briefje van Nieuwkerken, een kasticket, te betalen zoveel, berekening niets, nul, nougatbollen. Terwijl dat MIWA hier zelf antwoordt, dat ze daar wel de mogelijkheid hebben en wel de technologische mogelijkheid hebben. Dan vraag ik u nu een antwoord op beide stellingen. Eén, waarom blijft men in Sint-Niklaas het nattevingerwerk toepassen, heeft men geen verrechtvaardiging voor de gevraagde prijs, nergens? En ten tweede, waarom doet men zelfs daar waar men de mogelijkheid technologisch wel heeft in Nieuwkerken juist hetzelfde? Het gaat hier om een gestemd, door de gemeenteraad gestemde retributie, dat quasi gelijkwaardig is als een belasting. En ik denk dat dat specifiek moet zijn, dat de mensen moeten weten waarvoor ze betalen en dat daar een berekeningsnota moet bij zijn. En ik vraag u, wat is uw reactie daarop en waarom heeft u wat betreft die laatste vraagstelling geen contact opgenomen met ABB?

VOORZITTER: Ik geef het woord aan schepen Buysrogge of schepen ...

BUYSROGGE: Ja, dus ik kan, allé, ik kan er ook op antwoorden, maar het is eigenlijk ook de verantwoordelijkheid van collega Baeyens.

WYMEERSCH: Oh, mevrouw de voorzitter, mevrouw de voorzitter, ... Nee, nee, mevrouw de voorzitter, sorry!

BUYSROGGE: Ik dacht dat ik ...

WYMEERSCH: Nee, nee, u bent de schepen van financiën. U gaat de zwarte piet niet doorsturen naar MIWA. U bent schepen van financiën. U ...

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ...

WYMEERSCH: Ja, ja, maar hij is schepen van MIWA. Ik heb een antwoord van MIWA gelezen en u bent schepen van financiën.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, de schepen is nog niet uitgepraat!

BUYSROGGE: Mijnheer Wymeersch, ik dacht dat ik het woord had, maar blijkbaar had je de behoefte om direct tussen te komen.

WYMEERSCH: Ik vind het spijtig dat ge de behoefte niet had om een brief te schrijven naar ABB.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, laat even de schepen aan het woord!

BUYSROGGE: Zoals ik wou zeggen, is ons college één en ondeelbaar en zal collega Baeyens het antwoord geven.

VOORZITTER: Goed. Schepen Baeyens?

BAEYENS: Ja, Frans, het is een praktijk die eigenlijk in alle recyclageparken – en dat beperkt zich niet tot MIWA – gebeurt wat niet-wegende fracties betreft. Eerste stap, stap één hé. Dus dat is en daar hebt ge, is dat een zeer gangbare praktijk, die er ook was. 12 jaar geleden is dan beslist om het om te vormen naar DIFTAR. En dat dat niet allemaal in één keer gebeurt, dat is duidelijk. Dat dat stap per stap gaat, is ook duidelijk. Maar door het openstellen van de parken denk ik is wat de eerste vraag betrof het antwoord van ABB wel sluitend. Wat het niet-gedetailleerd kasticket betreft, ik had het kasticket van Nieuwkerken ook nog niet gezien. Dus in die zin gaan we ermee aan de slag. Ik ga het bekijken. Ik denk dat je daar moet kiezen welke afvalfractie je bijhebt en dat het dan logisch is dat je betaalt voor de fractie die je bijhebt. En als je zegt het is steenpuin, ja goed, dat dat dan de prijs is. Dat het misschien beter is, dat er dan ook steenpuin staat, daar hebt ge misschien wel een punt. Maar daar ga ik mee aan de slag wat Nieuwkerken betreft. Wat Vlyminckshoek betreft, zal het nog 3 à 4 maand op deze manier lopen, zoals het de laatste 12 jaar en veel langer al loopt hé. Dus inderdaad gaan we de investering niet doen om daar nog iets anders te doen. Wat wel duidelijk is, is dat de parkwachters zelf zeer goeie instructies hebben en geven en ook zeggen voor welke fractie welke retributie aangerekend wordt. Dus daar is een mondelinge communicatie over wat er gebeurt en zo loopt het al de laatste 12 jaar.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, allé, dit is om te lachen, moest het niet om te schreien zijn hé. Echtig waar. Schepen Baeyens, het is al 12 jaar dat ge werkt met de natte vinger. Dus dat is voldoende reden om te zeggen we doen er nog een paar maanden bij. Ik hoor u x-aantal – u niet, uw voorgangers – vorige jaren al zeggen van we zijn ermee bezig en het komt, het komt. Ook het DIFTAR-systeem op Vlyminckshoek. Het is er nog altijd niet. En als u zegt van zij weten hoe ze ermee moeten omgaan, ik zeg u, het is nattevingerwerk, het is à la tête du client en er worden geen, nooit dezelfde prijzen gehanteerd. Het ticketje spreekt ...

Het is een belasting hé, een retributie, waarvan ge dus allemaal de prijzen, allemaal de prijzen in uw belastingreglement hebt opgenomen, allemaal. Kunnen ze die dan niet toepassen op een deftige manier, op een gefundeerde manier, op een onderbouwde manier en op een geschreven manier? En mijnheer de schepen van financiën, over mijn vraag waarom ge die tweede vraag, waarom dat dat zomaar met een ticketje mag zijn een belastingberekening, waarom dat ge daar geen informatie hebt ingewonnen bij Binnenlands Bestuur, daar hebt ge mij niet geantwoord. Dat was nochtans duidelijk de vraag hé. Dat was nochtans duidelijk gevraagd. Ge hebt dat dus niet gedaan. En uw antwoord is “we gaan dat in de toekomst doen”, schepen Baeyens. Het had al moeten gebeuren hé. Daar hebt ge de mogelijkheden. Daar hebt ge de technologische mogelijkheden. Daar hebt ge de exacte gewichten, die gehanteerd worden. En toch, een ticketje in Nieuwkerken, gewoon te betalen, zoveel euro, punt aan de lijn. Het is een belasting, het is een retributie. Mevrouw de voorzitter, wij zijn niet tevreden met deze antwoorden. Temeer had men dit antwoord nu gegeven vorige maand onmiddellijk uit de losse pols, had ik nu gezegd ja, oké. Maar ik heb 5 weken geleden dit college de kans gegeven om inlichtingen te winnen bij Binnenlandse Zaken, bij Binnenlands Bestuur. Men heeft dit niet of onvoldoende gedaan. Ik denk dat we ons daarover moeten beraden en ik vraag een schorsing van 10 minuten.

VOORZITTER: Ik ga eerst nog de schepen laten antwoorden op uw ... Nee?

BAEYENS: Ja, ik kan daar weinig aan toevoegen. Ik denk wat het ticket van Nieuwkerken betreft, vind ik moeten we als MIWA aan de slag en kijken of we dat kunnen verduidelijken. Dat is ook de toekomst. Dat is ook wat we zullen moeten doen. Maar meer kan ik daar ook niet meer over zeggen hé.

VOORZITTER: Ja, schepen?

BUYSROGGE: Als de schorsing blijkbaar toch nog niet doorgaat, wil ik daar toch nog 2 dingen over zeggen, Frans, want allé, ge probeert zo voor de aanval te kiezen, waar dat denk ik toch echt niet nodig is in dit dossier. Er zijn misschien nog andere dossiers, waar dat ook mogelijk is. Eén, vorige maand, uw punt dat je daar expliciet maakte, was met betrekking tot die discriminatie. Is het niet discriminatoir ...

WYMEERSCH: 2 vragen. 2 vragen.

BUYSROGGE: Is het niet discriminatoir, dat er een andere vorm van afrekening is in het ene containerpark ten opzichte van het andere containerpark? Daarop is het antwoord van ABB glashelder.

WYMEERSCH: Dat wist ik.

BUYSROGGE: Ja, maar dat wist ge? Waarom maakt ge er dan vorige maand zo'n punt over? Dus dat is heel duidelijk. Daar weten we van onze toezichthouder, daar hebben we groen licht gekregen van onze toezichthouder. Nu het punt dat je nu aanraakt van in hoeverre is de bon, het bonnetje dat je krijgt als ge uw afval gaat afleveren in het containerpark in Nieuwkerken, in hoeverre moet dat nog gedetailleerder? Daar heb je een heel duidelijk antwoord van de schepen van gehoord. Dat is een nieuwe vraag, die hier vandaag voorligt. En dat zal bekeken worden. Meer is het niet. En oké, als er nu nog om die reden – ik weet niet met wie je nog bijkomend moet overleggen – maar als ge nu nog 10 minuten schorsing vraagt, ja, dan zullen wij daar maar op ingaan zeker.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, omdat de waarheid haar rechten heeft.

VOORZITTER: Mijnheer ...

WYMEERSCH: U heeft gelijk dat ik toen gevraagd heb de berekeningswijze gedetailleerd op het ticket van Vlyminckshoek. Dat heb ik gevraagd. Die vraag is ook niet naar ABB gegaan hé. Die is ook niet naar ABB gegaan. Maar als ik dan zie, dat men op Nieuwkerken juist dezelfde belastingen, op dezelfde manier belastingen, retributies int met zo'n kasticketje als in Sint-Niklaas, terwijl dat daar toch wel de mogelijkheden zijn, dan mag ik dit vanavond te berde brengen. Maar ik vraag dus inderdaad een korte schorsing, mevrouw de voorzitter. En we zullen kijken wat we met onze fractie zullen doen.

VOORZITTER: Goed, dan hebben we een schorsing van 10 minuten.

S C H O R S I N G

WYMEERSCH: Ah, voilà sé. En uw tussenkomst is voorbereid?

VOORZITTER: Dan open ik terug de gemeenteraad. De schorsing is voorbij. Mijnheer Wymeersch, zijn jullie tot een conclusie gekomen?

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter, we hebben geïnteresseerd en enigszins geïrriteerd, dan weer geamuseerd naar de antwoorden van beide schepenen geluisterd. Wij hebben hen 5 weken de tijd gegeven om de zaken na te trekken en eventueel bij te sturen waar nodig. Noch het ene, noch het andere zijn volledig gebeurd. Wij gaan geen langer uitstel meer geven. Wij hebben op 19 december het belastingreglement, het retributiereglement goedgekeurd met de tarieven. Als u als college ons vraagt om tarieven goed te keuren, dan is het waarschijnlijk toch met de bedoeling om deze toe te passen?

Vermits u blijkbaar niet in staat bent om deze tarieven toe te passen, dan denk ik dat ons niet anders, dat wij niet anders kunnen dan vragen aan Binnenlands Bestuur om deze, dit reglement wat betreft deze punten te schorsen, vermits dat ze niet kunnen worden toegepast en dat wij dus zullen vragen, niet alleen deze te schorsen, maar dus met als gevolg dat als zij daar al op ingaan de tarieven zowel voor Nieuwkerken als voor Sint-Niklaas voor alle, voor alle fracties 0,0 euro zouden moeten zijn.

VOORZITTER: Goed. Dank u wel voor jullie besluit. Ik stel voor ... Ja, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Voorzitter, we zouden vanuit onze fractie toch nog iets willen aanbrengen voor het begin van de raadzitting. We hebben er wat over getwijfeld of we het in een toegevoegd punt zouden zetten, maar we willen er ook niet meer gewicht aan geven dan wat het is. Het gaat over de communicatie, die gevoerd wordt vanuit het stadsbestuur. We hebben ik denk een dag of 10 geleden op sociale media een filmpje kunnen bekijken naar aanleiding van het 5-jarig bestaan van vzw JOS, waarin de schepen van jeugd ja, bijna als een soort verpersoonlijking van de vzw toelicht waar JOS allemaal voor staat. Voor de rest komt daar ook buiten dan een klein kindje dat ten tonele gevoerd wordt, komt daar ook niemand anders in voor in dat filmpje. Allé, nu dat steekt toch wel schril af tegen de goeie traditie in deze stad om de politici zoveel mogelijk uit de officiële communicatie van allé, vanuit het stadsbestuur te houden. Ofwel is dat een privé-filmpje van de schepen van jeugd, maar dan denk ik dat er ook zich een probleem stelt als een schepen dan persoonlijk het initiatief zou nemen om zich op die manier en persoonlijk in beeld te laten brengen. Ofwel is dat een filmpje, dat uitgaat van vzw JOS en dan denk ik dat het toch wel nodig is om de mensen, die daar achter zitten, te wijzen op de gewoonten en op een vorm van deontologie die daar toch ook aan verbonden is. En dan vraag ik mij meteen toch ook af wat dat filmpje dan zou gekost hebben en hoe dat juist aanbesteed en gegund geworden is. Dat wilde ik toch eventjes kwijt.

VOORZITTER: Ja, dank u, mijnheer Van Der Coelden. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Allé, ik betreur het eigenlijk dat u ja, daar aanstoot aan neemt. Maar ik wil dat gerust intern bekijken met de collega's of dergelijke communicatie in de toekomst nog kan.

VOORZITTER: Goed ...

VAN DER COELDEN: Ik weet niet, burgemeester, of allé, als verantwoordelijke voor de communicatie ... Allé, ik heb er geen probleem mee, dat de schepen van jeugd dat toelicht. Ik keek en ik sprak toch ook een beetje tot u, burgemeester, als verantwoordelijke voor de communicatie vanuit het stadsbestuur, die daar toch ook op zou moeten toezien, dat de richtlijnen en de goeie tradities daarin geëerbiedigd worden.

BURGEMEESTER: Ja, collega Van Der Coelden, ik ben als burgemeester verantwoordelijk voor de communicatie van het stadsbestuur. De vzw's, de stedelijke vzw's, sommige zijn zuivere vzw's, andere zitten wat in een tussenformule. Ja, die zijn verantwoordelijk voor hun eigen communicatie. En ik denk dat de schepen dat inderdaad moet bekijken. Maar moest dat, allé, vanuit de stad is dat inderdaad al tientallen jaren niet gebruikelijk, dus dat in gedrukte of in audiovisuele communicaties dus beleidsverantwoordelijken zelf het woord voeren. Dat is inderdaad juist. Maar ik heb het filmpje zelf niet gezien, dus ik weet ook niet waarover dat het juist gaat. Is dat een verklaring of is dat ... Ik weet het niet wat het was.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ja, even wat betreft communicatie heb ik nog een vraag misschien. Wij krijgen praktisch alle dagen een persoverzicht vanuit de administratie. En dat is een zeer goed middel naar ondersteunend werk. Maar ik vraag mij af wie daar de selectie maakt van de artikelen, die ons ter beschikking worden gesteld en welke ons niet ter beschikking worden gesteld. Want ik stel vast, dat somtijds een aantal artikelen, die evengoed interessant zijn, zoals bv. ook vandaag gebeurd is, niet worden vermeld in het persoverzicht. Wordt dit uitbesteed aan derden? Zijn onze diensten daarvoor verantwoordelijk? Waarom ... Zijn daar criteria voor?

BURGEMEESTER: Voor zover ik weet, mijnheer Wymeersch – allé, ik zal het verder ook laten onderzoeken – gebeurt dat gewoon op basis van zoekapparaten, waarbij men dus het trefwoord Sint-Niklaas denk ik als criterium hanteert. En de krantenartikels, dus waar de naam van onze stad in voorkomt, die worden dan automatisch opgenomen in dat overzicht. Vandaar dat men soms ook ja, artikels krijgt dus uit andere regio-edities, wat dan toevallig is, omdat de stad Sint-Niklaas daar als referentie of als voorbeeld wordt gebruikt, in aantreft. Dus dat men ook soms dat soort artikelen krijgt.

VOORZITTER: Goed, dan gaan we over tot punt 2, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, deelname aan mobiliteitscyclus voorbehouden voor aspirant-inspecteurs, goedkeuring. Ah ja, excuseer, we moeten nog eerst stemmen over de notulen, over de goedkeuring van de notulen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dus punt 2 ...

BURGEMEESTER: Dat is toegelicht door de commissaris in de commissie. Daar waren geen speciale opmerkingen over.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière?

Ghesquière: Eén heel korte vraag aan de korpschef. Korpschef, dat is eigenlijk ook bij de bespreking van de begroting van de politiezone al eens ter sprake gekomen in verband met die aspirantenmobiliteit.

Nu, begrijp ik dit goed in dat punt 2 – en ik had de vraag, het was mij nog niet te berde gekomen tijdens de commissiezitting – maar één vacante functie, ik dacht dat er wel heel wat meer waren hé?

KORPSCHEF: Ja, ja, maar eerst zetten we die in de gewone mobiliteit open, want anders kan je die niet in aspirantenmobiliteit open plaatsen. En we hebben ik denk nu een 8-tal plaatsen al in aspirantenmobiliteit. Bij de laatste mobiliteitscycli, waar we nu de kandidaten kennen, hebben we wel degelijk voor de rechercheplaats hebben we 4 externe kandidaturen. Ook voor de interventieplaatsen hebben we externe kandidaten, die dan nu het selectieproces gaan passeren. Maar voor één plaats, die verkeersplaats, waren er geen kandidaten. Dus ik voeg die daarbij en de studenten, die gestart zijn in oktober en december aan de politieschool, die mogen normaal gezien begin februari kiezen voor al die plaatsen, die voor de aspiranten openstaan. Dus ik heb dat nu gemaximaliseerd. Komen er daar onvoldoende binnen, want het probleem blijft nog altijd op federaal niveau, dan gaan we – en dat hebben we in december besproken – dan gaan we over naar eigen werving.

GESQUIERE: Perfect, dank u wel.

VOORZITTER: Oké. Kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, administratief en logistiek kader, aanwerving contractueel personeelslid niveau A2 omwille van dringende nood (kabinet) en vacant verklaren van een functie van adviseur communicatie A2 (kabinet), goedkeuring.

BURGEMEESTER: Eveneens toegelicht in de commissie. Geen bijzondere opmerkingen.

VOORZITTER: Kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 4, personeel, wijziging van de formatie en de rechtspositieregeling, goedkeuring. En ik geef het woord aan schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, voorzitter. Dit punt hangt ook samen met punt 2 op de OCMW-raad, die we hopelijk vandaag nog kunnen houden. Het is zo, dat in de meerjarenplanning, dat we daar - de verschillende collega's hebben het daar in de respectievelijke commissies ook uitgebreid over gehad – over een aantal nieuwe functies, die in de organisatie worden ingevoerd. Het is zo dat we investeren in ons personeel. Dat er geen lineaire verhogingen zijn van personeelsaantallen over alle diensten heen, maar dat er echt concreet nagegaan is waar er in diensten, in teams waar er specifieke noden zijn en waar er uitdagingen zijn, waar we als maatschappij en dus ook als organisatie mee geconfronteerd worden. En dat we dus onze personeelsformatie in die zin aanpassen. Het is zo, dat er ook een bespreking met de vakorganisaties aan samenhang of met samenhang. Dat we daar een uitgebreide bespreking mee gehad hebben. En dat er een protocol van akkoord getekend is met beide vakorganisaties.

En ik heb ook toegelicht welke, in de commissie toegelicht welke punten ook voor de vakorganisaties belangrijk waren om mee te nemen, los van deze formatie. En dan spreek ik specifiek over één, het indexeren van de premies van de sociale dienst. Twee, over het automatisch gekoppeld zijn van de maaltijdcheques aan het wettelijk plafond. En drie, over een aantal contracten bij specifiek de schoonmaakdienst, dat nu halftijdse contracten zijn. Dat we er een aantal voltijds zullen maken. In de commissie hebben we een goeie bespreking gehad, een vrij uitgebreide bespreking gehad, waar eigenlijk niet in detail is ingegaan op deze hoofdlijnen. Er is eigenlijk ook niet specifiek ingegaan op de focus, dat we hierin toch ook leggen. In de uitbreiding van een aantal contracten specifiek in de welzijnssector. Dus over die aspecten is eigenlijk niet diepgaand ingegaan. Maar we hebben het wel in de commissie, in de bespreking gehad over een aantal specifieke functies, die in deze formatie worden voorzien, nl. die adjunct-algemeen directeur, de business-analist en de adviseur stadsontwikkeling. Het is ook zo, dat in de bijlagen van het verslag van mijn commissie, omdat er toch ook specifieke vragen vanuit de commissie waren, is nog eens, zijn nog eens die verschillende functies ook uitgebreid beschreven in een verklarende nota, die u ook allemaal gezien en hopelijk ook gelezen heeft. Dames en heren, ik denk dat na de goedkeuring door de vakorganisaties, die tevreden zijn met de investeringen doen voor personeel, dat we hopelijk nu ook vanavond de goedkeuring krijgen van dit punt en dat we die noodzakelijke procedures, noodzakelijk voor onze organisatie, noodzakelijk voor de stad in het algemeen, dat we die procedures vervolgens ook kunnen opstarten.

VOORZITTER: Ik had al gezien, dat mijnheer De Meyer wil tussenkomen. Ook mijnheer Maes en mevrouw Geerts. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Ik ga niet uitgebreid onze tussenkomst herhalen van op de commissie. Normaal is het zo, dat we met onze fractie de personeelsformatie goedkeuren. We zullen dat ook doen voor het OCMW zo dadelijk in de OCMW-raad. Maar we zullen uitzonderlijk de formatie voor het stadspersoneel niet goedkeuren. Ik zal ook kort herhalen waarom. In december – of was het vroeger – als we geïnformeerd werden over het feit, dat de adjunct-algemeen directeur niet ging vervangen worden, waren we hierover eigenlijk verrast. We vinden het eigenlijk goed, dat de adjunct-algemeen directeur wél vervangen wordt. Want we vinden bij een dergelijk groot aantal personeelsleden dit vrij normaal. Ware het niet, collega's, dat men ook reeds besliste om over te gaan tot een aantal heel specifieke functies – u hebt ze daarnet reeds genoemd, een strategische projectmanager, een business-analist of ondernemersmanager zoals u gezegd hebt op de commissie en een stadsmarketingmanager – en dit bovenop de reeds 5 aanwezige clustermanagers.

En, collega's, dit tegelijkertijd met een ongekende en nooit geziene wilde drift om studiebu-reaus aan te stellen voor vele honderdduizenden euro's. Collega's, alstublieft niet overdrijven, niet overdrijven, want het gaat over middelen van de gemeenschap. Het gaat over belasting-geld. We vinden dat u werkelijk hier overdrijft.

VOORZITTER: Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, we hebben het er inderdaad op de commissie al uitgebreid over gehad. Ik ga het heel kort hebben wat wij positief vinden in deze formatie. Is dat er inderdaad wordt aangeworven en dan voornamelijk binnen het OCMW. Dat vinden wij be-langrijk. Wij betreuren echter, dat het enkel over contractueel personeel gaat, die men aanwerft. Geen statutair personeel. Wij denken of wij vrezen, dat dit ingegeven is vanuit het be-leid van de Vlaamse regering, die eigenlijk de slechte leerlingen van de klas beloont. Dus die gemeenten, die enkel contractueel personeel aanwerven en dat betreuren wij vanuit de rechts-positie van het personeel uiteraard. Wat wij op de commissie ook al hebben aangegeven en ik sluit mij in die zin ook voor een stuk aan bij wat collega De Meyer zegt, is dat er voorname-lijk is gekozen binnen deze formatie om een aantal hoge functies aan te werven. De denkers. En dat we dan merken, dat de doeners, dat dat absoluut niet in verhouding blijft volgen. De top van het leger, vanuit welk land dat dat ook komt - we hebben het erover gehad op de commissie – die wordt versterkt.

... (?): Noord-Korea.

MAES: Nee, absoluut niet. Maar de rest niet. En er zijn wat wij uiteraard ook betreuren, maar dat staat nu niet in deze formatie, is dat er verschillende diensten gaan worden geprivatiseerd. U noemt het dan het optimalisatietraject al verbloemend. Dus maar de realiteit is wel, dat er een aantal diensten worden afgebouwd en afgestoten. Daarom gaan wij ons als PVDA ont-houden wat betreft deze formatie voor de stad. We gaan wel deze voor het OCMW goedkeu-ren.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, ik val een beetje in herhaling van wat de collega's hier daarnet gezegd hebben. En we hebben het nochtans niet afgesproken. Dus als we alle drie tot dezelfde bevindingen komen, schepen, dan is er misschien toch iets van aan. Er zijn zonder meer een aantal positie-ve zaken. Maar wat wij toch wel betreuren eigenlijk in heel deze oefening, dat is het gejong-leer met de aantallen. Er komen er 25 bij, er komen er 30 bij. Maar in de praktijk is het na-tuurlijk minder. Allé, wees daarin eerlijk. En ik wil hier toch ook even refereren naar de par-tijpolitieke communicatie. Ik vind dat voor niets nodig van zo eigenlijk onheus om te gaan met die aantallen.

Wij hebben ook – en dat is niet nieuw – allé, wij hebben toch ook wel al meermaals gezegd kijk, de uitvoerende diensten, die kreunen onder de werkbelasting. En wij zien eigenlijk – en ik denk dan bv. de groendienst en dergelijke – wij zien geen inspanningen op dat vlak. Dus wij hopen dat er op dat vlak toch ook nog een aantal dingen gaan gebeuren. En dan een ja, dat is toch eigenlijk wel een grote ontgoocheling. De schepen zegt, we hebben een goede discussie gehad op de commissie. Wel, we hadden ze misschien beter niet gehad, want wij zijn daar eigenlijk bijzonder ontgoocheld over, omdat met alle respect, schepen, maar we hadden echt op een bepaald moment het gevoel dat u zelf niet meer wist wat u nu allemaal aan ons aan het voorstellen was. We hebben dus een algemeen directeur, adjunct-directeur. Die moet de strategische projecten opvolgen. We hebben een projectcoördinator. We hebben u dat zelf moeten zeggen. Collega Bats heeft dat gevonden in uw dossier meerjarenplan, pagina 19. En die projectcoördinator die moet samenwerken ook met de centrummanager lees ik in de tekst. We hebben clustermanagers. We hebben een beleidscel. En we hebben een businessanalist. Dus hier wordt gegoocheld met termen en ik trek het misschien een beetje op flessen, maar dat betekent als we de projecten voor het H. Heymanplein gaan uitrollen, dat de beleidscel – die maakte vroeger de projectfiche – dat dan de adjunct-directeur daaraan zal werken want die doet de strategische projecten, de centrummanager, de clustermanager, de projectcoördinator en de marketingmanager. Allé, om maar aan te tonen, ge zit daar met zoveel functies. Ik weet niet – ik hoop dat we mis zijn – maar ik denk dat dat niet gaat werken. Dus wij gaan ons ook onthouden en toch wel met de uitdrukkelijke vraag om ook te luisteren naar de mensen, die het eigenlijke werk doen. Die dag in, dag uit, in weer en wind op straat het openbaar domein bezig zijn voor ons. Want voor hen zit er eigenlijk wel heel weinig in deze personeelsformatie.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, collega's. Bedankt voor de toelichting, de opmerkingen, de vragen en het constructieve stemgedrag, dat jullie straks gaan vertonen. En, Jos, uw opmerking dat ik in december zou gezegd hebben, dat de adjunct-algemeen directeur niet zou vervangen worden, klopt niet. Het is zo, dat in de formatie, zoals we ze in 2015 voorgelegd hebben, dat daar op die moment – dus ik spreek over 2015 – dat toen in de formatie, zoals we ze voorgelegd hebben, de adjunct-algemeen directeur niet meer zou vervangen worden op het moment dat hij op pensioen zou gaan. Dus dat dateert van toen. Ik heb ook in de commissie deze week heb ik ook heel duidelijk gezegd – ik heb dat vorige maand ook gezegd – dat we vanuit het college vinden, dat het noodzakelijk is, dat de algemeen directeur op een heel goeie manier kan ondersteund worden.

Hij is hier nu aanwezig, maar hij levert voortreffelijk werk, de algemeen directeur, maar we vinden dat hij op een goeie manier ondersteund moet worden. En we hebben hem gevraagd om ter zake een voorstel te doen hoe dat die ondersteuning zo optimaal mogelijk zou kunnen verlopen. En dus ik heb dat ook vorige maand gezegd en ik herhaal dat dus nu, dat in dat kader de algemeen directeur voorgesteld heeft om opnieuw de functie van adjunct-algemeen directeur in te voeren, die dan functioneert als strategisch coördinator. Zo heb ik het denk ik gezegd. Als het dan gaat over de focus op de denkers, op de A-functies, het leger van welk land het ook moge zijn – inderdaad, van de week was het het Mexicaans leger dat genoemd werd – ik moet dat ten stelligste – ik heb dat toen tegengesproken – ik moet dat ook nu ten stelligste tegenspreken. Het is ook zo trouwens, als je ons benchmarkt – om het woord vergelijken niet te gebruiken – maar als je ons benchmarkt met andere centrumsteden, dat we op het vlak van A-functies, want daar gaat het dan voornamelijk over, in verhouding met de rest van de organisatie structureel lager scoren dan die andere centrumsteden. Ik wil daar een aantal cijfers van geven als het u zou interesseren ...

DE MEYER: En ook van externe studies?

BUYSROGGE: Nee, nee, nee, dat zijn cijfers die door de Vlaamse overheid in de Vlaamse profielschets zitten. Is het zo, dat voor A-functies wij als stad op dit moment 10 % van onze organisatie – 10,1 om exact te zijn – hebben en dat het Vlaams gemiddelde van de centrumsteden, dat dat 12 % bedraagt. Om u een vergelijking te geven. Ik kan de andere functies ook overlopen, maar dan voornamelijk over de D-functies, want het is daar dat onder andere ook Christel naar verwijst, hebben wij als organisatie 37,3 % van al onze functies in de stad zijn functies op D-niveau. Voor de centrumsteden is dat 31 %. Om maar te zeggen, dat we als stedelijke organisatie absoluut – en Christel, gij hebt ook duidelijk gezegd dat dat niet uw interpretatie was, maar dat dat wel eens, allé, hoe hebt ge het juist gezegd, dat dat wel gezegd wordt door sommige mensen – dat dat dus niet klopt. Dat we dus absoluut geen Mexicaans leger zijn. En dat we ook bijkomend als stad – en dat is ook de verklaring waarom we die verschillende functies willen invoeren – dat we net daarom, omdat we ook vinden dat rond die visieontwikkeling, rond die strategische positionering van onze stad, waar willen we naartoe, het steeds complexer worden van de organisatie en de fenomenen waar we mee geconfronteerd worden, dat om al die redenen, dat we net vinden dat die investeringen ook – en niet uitsluitend – maar ook in die A-profielen, dat dat echt wel een noodzaak is, die door het college geïnterpreteerd wordt.

VOORZITTER: Goed. Als er geen antwoorden zijn, dan zullen we stemmen. Ah, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik wou toch één ding, voorzitter. Allé, ik heb geen cijfers bij mij, maar ik zit hier al lang genoeg om te weten, dat wanneer ge een tabel zou nemen van 20 à 25 jaar geleden met een vergelijking tussen Sint-Niklaas en andere centrumsteden, dat dat uitgesproken profiel van de stad met veel mensen op D-niveau en ook toen nog op E-niveau en wellicht ook op C-niveau, dat dat er toen al uitsprong. Allé, Sint-Niklaas is een stad geweest, die altijd – als het gaat over uitvoerende diensten en technische diensten – zeer veel zelf gedaan heeft in vergelijking met andere centrumsteden. En dat zit er nog altijd in. Alleen is de vraag, als ge dat wilt doen – en dat is een keuze die ge moet maken – dan moet ge ook de nodige mensen voorzien om die taken tot een goed einde te brengen. Christel heeft daar gesproken over de groendienst. Ofwel beslist ge dat ge het groenbeheer heel, helemaal of grotendeels zelf wilt blijven doen, maar dan moet ge er ook genoeg mensen voor inzetten, rekening houdend ook met dat de stad groter wordt en dat er altijd maar meer mensen nodig zijn. Allé, en op dat gebied worden er heel weinig keuzes gemaakt, maar is er wel een stelselmatige afbouw van het aantal mensen en moeten de mensen altijd maar meer op de toppen van hun tenen lopen. Dus dat zal wel zo zijn, als ge het vergelijkt met andere centrumsteden, dat we meer mensen op D-niveau tewerkstellen, maar dat wil niet zeggen, dat de hoeveelheid werk, die die moeten invullen dagdagelijks, dat ze die ook nog gedaan krijgen of dat ze niet veel productiever moeten zijn dan 5 jaar geleden, dan 10 jaar geleden, dan 15 jaar geleden.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? De voltallige oppositie. Punten 5 en 6 zijn beide tijdelijke politieverordeningen. Punt 5, tijdelijke politieverordening naar aanleiding van de verkenningsfuij Down Under Sint-Kristoffel 2020, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, jaarlijkse herneming van het tijdelijk politiereglement, evenals voor punt 6 rond de Ronde van Vlaanderen.

VOORZITTER: Kunnen we voor beide punten samenstemmen? Goed. Dan wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan zijn we gekomen aan punt 7, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Jeugdwerk Ondersteunen in Sint-Niklaas vzw, leden algemene vergadering en raad van bestuur, wijziging.

BURGEMEESTER: Ja, dat is ook toegelicht in de commissie. Dus met ook akteneming dus van die wijziging, die door de sp.a-fractie was voorgesteld hé.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, ik vind het nu ambetant, dat ik twee keer iets moet zeggen in de zitting over JOS, maar toch ook nog eens met – nu de algemeen directeur erbij zit – toch ook nog eens met de herhaling om het signaal te geven aan de mensen van JOS, ja, dat als er moet vervangen worden of er moeten mandaten ingevuld worden, dat het past om dat aan de fracties mee te delen, zodanig dat we dat op dat niveau kunnen overleggen en dan in de gemeenteraad brengen, maar dat het geen kwestie is van onder mekaar met de vertegenwoordigers iets af te spreken en dat op die manier op de agenda te zetten. Gelijk dat het nu een beetje verlopen was.

VOORZITTER: Goed. Ik denk dat dat een terechte opmerking is. Mijnheer, euh, schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, allé, we hebben dat inderdaad met de leden van jullie fractie besproken. Nu, binnen JOS zijn wij een cultuur van een constructieve samenwerking. Dat is een heel fijne samenwerking, ook met hen. En we hebben de vraag gesteld, kun je dat eens terugkoppelen naar uw fractie. Wij gaan er dan vanuit, dat zij dat ook daadwerkelijk doen en het antwoord dat zij dan ons bezorgen, dat dat ook het antwoord is van de fractie. Nu, als jullie jullie mandatarissen in de vereniging JOS niet vertrouwen, ja, dat is natuurlijk niet mijn probleem.

VAN DER COELDEN: Daar gaat het niet over. En we zijn, we zijn door die mensen wel degelijk ingelicht van ... Ja, het probleem, het eerste probleem, schepen, het eerste probleem is al dat die bestuursorganen op een verkeerde manier samengesteld zijn. En dat men verleden jaar aan ons duidelijk had moeten zeggen, dat men verleden jaar duidelijk aan ons had moeten zeggen ja, op welke manier dat die mandaten moeten ingevuld worden. We zijn inderdaad – en gelukkig maar, zou ik zeggen – door onze vertegenwoordigers op de hoogte gesteld van het feit, dat er een probleem was en dat er een mandaat opnieuw moest worden ingevuld. En dan heb ik aan de stadssecretaris, aan de algemeen directeur gevraagd van hoe zit dat en kun je bevestigen, dat dat ... (overschakelen naar bandopname 3) ... inderdaad moet gebeuren. Ja, het staat op de gemeenteraad van januari. En dan hebben we gezien, dat er inderdaad al een naam ingevuld was, terwijl dat het in feite de fractie is of de partij – noem het gelijk dat ge het wilt – die iemand moet voordragen. Allé, dat is geen groot probleem zulle, maar het is gewoon een kwestie van de juiste manier van werken te volgen.

DE BRUYNE: Ja één, er was tijdsdruk bij gemoeid, dat is één. En inderdaad, die fout is erin geslopen. We hebben die proberen rechtzetten, maar ik ga ervanuit dat die communicatie bij jullie fractie, dat die wel, allé, verloopt zoals het hoort hé. Allé, wat kan ik nog meer zeggen? Het is een procedurele kwestie inderdaad, maar ge maakt het groter dan het is. En dat vind ik jammer.

VOORZITTER: Goed. Mevrouw Geerts?

GEERTS: We vragen gewoon, dat allé, een stad besturen, dat veronderstelt een aantal spelregels. Spelregels qua communicatie. En we hebben hier, allé, we hebben er toch alle belang bij, dat we die spelregels volgen, ook u, schepen. Het is niet meer dan dat.

VOORZITTER: Goed. En ik stel voor, dat we nu overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 8, stedelijke academie voor muziek, woord en dans, leden academierraad, wijziging. Zijn daar vragen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 9, stedelijke openbare bibliotheek, leden beheercommissie, wijziging. Zijn hier vragen? Kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor? Ook dat is eenparig. Punt 10, werken, rioproject aansluiting Hoogkameren, bijkomende opdracht ontwerper, addendum aan de samenwerkingsovereenkomst, goedkeuring. En dat is een punt van schepen Hanssens.

HANSSENS: Er waren geen vragen in de commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Goed. Als er ook nu geen vragen zijn, kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor?

DE MEYER: Eindelijk zou ik zeggen, eindelijk!

VOORZITTER: En dat is eenparig. Punt 11, leveringen ICT, datacenter, infrastructuur, vernieuwing, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Er waren geen vragen in de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen omtrent? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 12, leveringen, personeel, aankoop van een softwarepakket voor loonbeheer, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring.

SOMERS: Ook geen verdere vragen in de commissie.

VOORZITTER: Zijn er nu vragen? Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? Ook dat is eenparig. Punt 13, diensten, dienstverlening, gebruik maken van GIAS via samenwerkingsovereenkomst eGov met de provincie. Zijn daar vragen over? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, CD&V en PVDA en ook Vlaams Belang. Eenparig. Punt 14, diensten, dienstverlening, softwarepakket inname openbaar domein, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Waren daar vragen over? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 15 is afgevoerd, dus gaan we naar punt 16. En punt 16, 17 en 18, daar was een vraag voor afvoering. En ik geef het ... Ja, ik geef het woord aan ... En punt 19, dat is voor iemand anders hé. Ik geef eerst het woord aan de heer Van Der Coelden over de punten 16, 17 en 18. En daarna ...

VAN DER COELDEN: Ja, ik kan daar vrij kort over zijn, voorzitter. Er staan nu 4 dossiers op de agenda, die alle vier erop neerkomen, dat we een extern bureau inschakelen of een opdracht verlengen. En dat heeft alle vier te maken met Puyenbeke en de toekomst van een deel van die site voor een nieuw zwembad. Het gaat over juridische ondersteuning, het gaat over een ruimtelijke studie, het gaat over het participatietraject, het gaat over het mobiliteitsrapport. Nu, wij zijn van oordeel, dat dat mobiliteitsrapport, dat toch een bijzonder belangrijk document is om zicht te hebben of die site de bijkomende mobiliteit, die dat zwembad zal veroorzaken, of die buurt of de site dat aankan. En zo ja, welke flankerende maatregelen dat er zouden moeten worden genomen om de mobiliteit in goede banen te leiden. Wij zijn van oordeel, dat ge het paard niet voor de wagen moet spannen. Dat ge eerst die mobiliteitsstudie moet maken en als die dan als conclusie zou geven “het kan of het kan onder die en die voorwaarden”, dan kan je gaan klappen met de buurt. Dan kan je werk gaan maken van de inrichtingsstudie voor Puyenbeke en dan kun je ook een juridisch adviseur als ge dat wilt gaan aanstellen om u in het dossier te begeleiden. Maar eerst moet die mobiliteit bestudeerd worden. We kunnen ons bv. niet voorstellen, dat ge contacten gaat leggen met mensen in de buurt, dat ge contacten gaat leggen met scholen en met andere gebruikers, die ongetwijfeld vragen zullen hebben over de bereikbaarheid van die site, over de mobiliteit naar die site en dat ge dan gewoon moet zeggen “ja, we zijn het aan het bestuderen, mensen en we zullen het dan binnen een paar maand wel weten te zeggen”. Dus eerst de mobiliteit en laat de drie andere studies dan wachten tot dat ge ten minste een duidelijk zicht hebt of die site de mobiliteit aankan. Vandaar de afvoering van drie van de vier punten, die wij voorstellen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Uytendhouwen eerst nog.

UYTDENHOUWEN: Welja, ter ondersteuning van de vraag tot afvoering voornamelijk met betrekking tot punt 17, dat is dan die studie tot uitbreiding van de opdracht groene lobben voor de opmaak van die ruimtelijke visie, heb ik in de commissie reeds meegedeeld, dat het college hier toepassing gaat maken van een bijna drie jaar geleden afgeschafte wet om deze opdracht toch nog zo snel mogelijk aan het studiebureau van haar voorkeur te geven. Ja, nochtans zijn de huidige wettelijke mogelijkheden om een opdracht uit te breiden vrij helder. Ofwel is een opdracht nog in uitvoering en dan zit je dus in de contractuele fase na de gunning. En dan is het KB van 14 januari 2013 van toepassing, dat de algemene uitvoeringsregels vastlegt voor overheidsopdrachten. Maar dan wel in zijn versie zoals die gold op het moment van de gunning zelf. Op het moment dus van het tot stand komen van het contract en dus niet in zijn huidige versie.

En dat is ook logisch, want behoudens dwingende rechtsbepalingen kan het huidig KB niet ingrijpen in de contractuele relatie van partijen, die zoals ik al zei beheerst wordt door het bestek en de op het moment van gunning toepasselijk zijnde algemene uitvoeringsregel. U zult zeggen “hij is hier weer, die jurist met zijn gemuggenzift”. Maar ik denk toch dat we er belang bij hebben, dat we wettige beslissingen nemen. En dan is er inderdaad artikel 38/1 van dat KB van 2013, dat voorziet in een mogelijkheid om tijdens de uitvoering van een opdracht, om tijdens de uitvoering van een opdracht aanvullende werken te voorzien ten belope van 50 % van de initiële opdracht. En dan is de vraag kunnen wij van dit artikel toepassing maken? En dan denk ik dat dat niet het geval is om twee redenen. Omwille van het feit enerzijds, dat ja, die opdracht uit 2016 eenvoudig weg niet meer in uitvoering is. Die studie moest – ik ben dat gaan nazien – volgens het toenmalig bestek uitgevoerd worden binnen een termijn van één jaar. En die is intussen opgeleverd. Dus de contractuele relatie, die is beëindigd. En art. 31/1 kan dus niet meer toegepast worden. Maar, collega’s, zelfs indien men zou aannemen, dat die opdracht nog in uitvoering zou zijn, quod non, ja, dan bestond dat art. 38/1 ten tijde van die gunning nog niet, want dat is maar ingevoerd en in werking getreden op 30 juni 2017. Dus ook om die reden kunnen jullie zich niet beroepen op de algemene uitvoeringsregels van een in uitvoering zijnde overeenkomst, die eenvoudigweg niet meer in uitvoering is. Maar, wat doen we in het voorstel van beslissing? Wanneer een opdracht niet meer in uitvoering is, zoals hier het geval is, ja, dan zit ge dus met een nieuw te plaatsen opdracht. Een nieuw te plaatsen bijkomende opdracht. En dat blijkt hier inderdaad het geval te zijn, want anders was dit dossier niet naar de gemeenteraad gekomen. Wel, voor een plaatsing van een nieuwe aanvullende opdracht moet ge evident rekeninghouden met aanbestedingswijzen die nu van kracht zijn, op het ogenblik dat ge uw beslissing gaat nemen. Wel, vandaag geldt de wet van 17 juni 2016 en niet meer deze van 15 juni 2006, die sinds 30 juni 2017 opgeheven is. En dan heb ik in de commissie gezegd ja, maar als ge de wet vandaag gaat toepassen, dan zit ge met art. 42 van de huidige wet en niet met art. 26 van die wet van 2006. En dan moet ik vaststellen, zoals ik in de commissie ook al gedaan heb, dat ge op basis van art. 42 niet voldoet aan die voorwaarden, omdat ten eerste, die initiële opdracht een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking was en ge eenvoudigweg geen toepassing kunt maken van art. 42. Dat die initiële opdracht ook niet voorzag in de mogelijkheid van een herhalingsopdracht. Dus ook daar zitten we niet in die voorwaarden. En dat die termijn – en dat heb ik in de commissie ook herhaaldelijk gezegd – dat die termijn van drie jaar, waarbinnen dat ge herhalingsopdrachten kunt gunnen, dat die allang verstreken is, want de opdracht dateert van 2016.

Wat wij hier vandaag doen, collega's, is ons beroepen voor het gunnen van een bijkomende opdracht uit een wet, op een wet van 2006, die al sinds 2017 is opgeheven. Mocht dit wettig zijn, het zou gemakkelijk zijn. Dan konden we alle oude studieopdrachten van meer dan drie jaar van onder het stof halen en daar nog voor 50 % studieopdrachtjes bij aan vastkleven. Terwijl we dat niet meer zouden kunnen voor opdrachten, die jonger zijn, want de mogelijkheid bestaat niet meer in de huidige regelgeving. Ge voelt aan, dat dit wringt. Moet ik jullie nog meer overtuigen, collega's, dat wij hier een onwettige beslissing dreigen goed te keuren? Vandaar ook, vanuit juridisch oogpunt, de vraag tot afvoering van punt 17. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Uytdenhouten. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij willen ons ook aansluiten bij die vraag om punten 16, 17 en 18 af te voeren van de agenda. Het is nog maar een maand geleden, dat we hier een bijzondere gemeenteraad hebben gehad, waarin dat we dit dossier uitgebreid hebben besproken. En plots merken we dus op deze gemeenteraad, dat u niet één versnelling sneller schakelt, niet twee versnellingen, maar vier versnellingen. Terwijl duidelijk ook op de commissie het debat is geweest, dat eigenlijk de logica van de dingen zou zijn, dat je met fasen werkt. En de eerste fase, dat is inderdaad die mobiliteitsstudie. Want hoe kan je dan spreken over een echt participatietraject gelijktijdig, terwijl je nog niet eens je mobiliteitsstudie hebt uitgevoerd? En dan na die twee fasen van mobiliteitsstudie én participatie, dan kan je starten met de echte realisatie. Dus wij denken dat er hier inderdaad enkel kan gesproken worden vandaag over de fase één en dat, wanneer dat we ineens al met de vier fasen tegelijkertijd beginnen, dat we eigenlijk zorgen dat er maar één ding eigenlijk voor ogen is, zo snel mogelijk dat dossier afronden zonder plan B - want er is geen plan B, dat heeft u ook gezegd op de commissie - zonder plan B. Dus eigenlijk dient het er maar voor, ook het participatietraject is een pro forma-traject en ja, het is een pro forma-traject, want de beslissingen zijn genomen en daarom denken we als u echt over een draagvlak wil creëren onder de bevolking, dan moet u dat op een gefaseerde manier doen. En dan liefst ook rekening houdende, want er zijn toch heel wat bemerkingen geformuleerd vanuit de verschillende oppositiepartijen, rekening houdende met een aantal bemerkingen, die er zijn geformuleerd. En daarom stellen we voor inderdaad die drie punten af te voeren.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ik vraag aan mijnheer Wymeersch of hij ook meteen voor de afvoering van punt 19, wat eigenlijk een kennisneming is, die hij heeft gevraagd aan het begin van ...

WYMEERSCH: Ja, ik heb mij laten overtuigen door collega Van Der Coelden en ik trek de vraag om punt 19 af te voeren dan ook in.

VOORZITTER: Oké. Goed. Dank u wel. Dan geef ik het woord aan schepen Buysrogge voor de antwoorden.

BUYSROGGE: Ja, collega's, ik zou zeggen bedankt voor uw insteek, maar ja, soit, dat zou een beetje hypocriet zijn, dus ik ga dat niet doen. Ja, soit, daar ga ik niet op reageren. Nee, ik wil toch nog eventjes beklemtonen, dat we dus als college op 4 november een beslissing genomen hebben, een principiële beslissing. En dat de gemeenteraad, onze bazen, dat die ...

... (?): Das een goeie mop.

BUYSROGGE: ... dat die in de gemeenteraad van vorige maand die principiële beslissing goedgekeurd heeft in de strategische visietekst, die gekoppeld is aan de meerjarenplanning. Dat is toch wel belangrijk om dat nog eens te beklemtonen. Wat vandaag voorligt, is dus een verdere uitvoering of een concretisering. Jef spreekt van vier versnellingen hoger. Het klopt dat we vooruit willen gaan met dit dossier. Daar moeten we niet flauw over doen. En dat er vier concrete dossiers voorliggen, waar er hier nu gevraagd wordt door een aantal mensen om drie van de vier procedures af te voeren van de agenda. Nu, ge moet eigenlijk, in mijn optiek moet ge beslissing 16, 17, 18 en 19 moet ge uiteen trekken in twee delen. Een eerste luik apart is het aanstellen van de dienstverlener voor het algemeen en juridisch advies. Dat is eigenlijk een apart luik. En de drie andere dossiers, nl. het inrichtingsvoorstel, het aanstellen van participatie en de opmaak van de MOBER moeten we eigenlijk in een tweede luik zien. Die drie dingen, die hangen samen. Vandaar dat het voor ons ook van belang is en dat is meteen ook mijn antwoord, ik kom subiet op het element van Johan, maar als er gevraagd wordt om dat af te voeren, stel ik voor om er niet op in te gaan – dat zou ik durven voorstellen aan de gemeenteraad – om de eenvoudige reden, dat 17, 18 en 19, dat we net verder aan de slag willen gaan met die resultaten van die drie dossiers. En dat het synchrone van die dossiers is echt wel samenhangend. Het is van belang om resultaten van de participatie te kunnen meenemen in het inrichtingsplan. Het is belangrijk om de MOBER-resultaten te kennen om er verder ook in het inrichtingsplan mee aan de slag te gaan. Dus het één is een kruisbestuiving van het andere. En vandaar is het van belang, dat die drie dossiers, dat die op een gezamenlijke manier kunnen gaan. Het is ook belangrijk, dat die bureaus, die ervoor aangesteld worden, dat er een goeie interactie is, dat die ook van elkaar weten wat de resultaten, wat de resultaten zijn. Dus vandaar, dat ik zou voorstellen, specifiek dan rond die punten, om die zeker synchroon te willen behandelen. Als het gaat over het juridische element, zoals aangehaald door collega Uytendhousen, is de vraag van ja, valt het ... Eigenlijk komt uw vraag neer valt het onder de oude wetgeving dan wel onder de nieuwe wetgeving en uw beoordeling is, het valt onder de nieuwe en het kan niet. Nu, allé, dat is kort samengevat. Als niet-jurist de samenvatting van de jurist.

Het komt erop neer, volgens onze interpretatie is het een uitbreiding van het vorige contract, met andere woorden valt het nog onder die oude wetgeving, nl. de wetgeving van de wet op overheidsopdrachten van 2006, specifiek art. 26 § 1, 2^e lid, a. En dat spreekt dus over aanvullende werken en/of diensten, die noch in het oorspronkelijk geplande ontwerp zaten, noch in de oorspronkelijke opdracht zijn vermeld en die ingevolge onvoorziene omstandigheden noodzakelijk zijn geworden voor de uitvoering van de erin beschreven werken of diensten, op voorwaarde dat ze worden gegund aan diegene die deze werken of diensten uitvoert en het samengevoegde bedrag van de opdrachten gegund voor de aanvullende werken en/of diensten niet hoger ligt dan 50 % van het bedrag van de hoofdopdracht. Dus onze interpretatie is dat dat daaronder valt en dus dat we daarmee verder aan de slag kunnen gaan. Nu, stel, stel dat we meegaan in uw redenering en dat het zou moeten vallen onder de nieuwe wetgeving, dan nog is het oordeel van de juristen binnen onze organisatie, stel dat het valt of moet beschouwd worden als een nieuwe opdracht en dan effectief valt onder de wetgeving van het KB van 14 januari 2013 is art. 38/1 en 38/2 van toepassing op deze situatie, zoals dat ze hier voorligt. En spreekt dat specifiek over aanvullende werken, leveringen of diensten die kunnen – dus ik ga hier letterlijk citeren, dan kan ik niets verkeerd zeggen “Een wijziging mag zonder nieuwe plaatsingsprocedure worden doorgevoerd voor door de oorspronkelijke opdrachtnemer te verrichten aanvullende werken, leveringen of diensten, die noodzakelijk zijn geworden en die niet in de oorspronkelijke opdracht waren opgenomen, indien de verandering van opdrachtgever één, niet mogelijk is om economische of technische redenen, zoals wanneer de aanvullende goederen of diensten uitwisselbaar of interoperabel moeten zijn met bestaande uitrusting, diensten of installaties die in het kader van de oorspronkelijke opdracht zijn verworven en twee, tot aanzienlijk ongemak of een aanzienlijke kostenstijging zou leiden voor de aanbesteder”. En dan is ook weer die procedure van die 50 % van toepassing. Dus in beide van die scenario's zeggen wij, zeggen onze mensen die ons daarover adviseren, zeggen ze dat de procedure zoals ze vandaag voorligt juridisch correct is.

VOORZITTER: Mijnheer Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Uw adviseurs dwalen.

BUYSROGGE: Allé, het is een intern advies hé.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor, dat we nu stemmen over de afvoering van de punten 16, 17 en 18. Wie stemt voor de afvoering? Dat is de voltallige oppositie. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid. Dan gaan we over tot de stemming van punt 16, diensten, sport- en recreatiepark Puyenbeke, aanstellen dienstverlener voor algemene en juridische ondersteuning, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring.

DE MEYER: Voorzitter?

VOORZITTER: Excuseer?

DE MEYER: We hebben nu gestemd over de afvoering. Ik denk dat we nu ook de ten grondebespreking kunnen doen wat punt 16, 17, 18, 19 en niet onmiddellijk stemmen hé.

VOORZITTER: Absoluut, maar ik lees gewoon de titel van het artikel. Ja, excuseer. Ik ga ... Schepen?

BUYSROGGE: Dus ik heb, mijn inleiding zou dezelfde of min of meer dezelfde geweest zijn zoals ik ze daarjuist gegeven heb. Ik zou durven voorstellen – maar wie ben ik, ik ben heel nederig – het zou misschien interessant zijn om de bespreking van de verschillende punten, om die in één bespreking te houden, tenzij dat er nog andere meningen zijn.

VOORZITTER: Oké. Mijnheer Wymeersch en mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, ik ga vrij kort zijn en vrij algemeen. Want ik twijfel er niet aan, dat de hiaten, die ik al dan niet bewust laat vallen in mijn discourt, vakkundig zullen worden opgevuld door mijn collega's uit de oppositie. Mijnheer de schepen, u heeft gelijk. De gemeenteraad – ten minste een gedeelte daarvan, ja, ja, his master's voice, die niet weten wat ze stemmen, maar toch stemmen – hebben vorige maand inderdaad de oekaze van het college goedgekeurd, zeggende dat op het domein Puyenbeke het nieuwe zwembad zou moeten komen. Goed, ze hebben daar allerlei middelen voor gebruikt om dat aan te tonen - ik heb dat proberen te bestrijden, de collega's vanuit de oppositie ook - waaronder onder meer een aantal parameters, ik verwijs naar de afstand vanuit het centrum van de stad, om toch maar te bewijzen dat Puyenbeke de enige mogelijkheid was om het nieuwe zwembad te huisvesten. Dus dat wat betreft de locatie heeft men vanuit de meerderheid niet al te eerlijk gespeeld. En dan komen wij uiteraard – en daar is de redenering van collega Van Der Coelden daarjuist bij zijn vraag om afvoering terecht – bij het cruciale punt, waarmee men moet beginnen, nl. de mobiliteit. Waar we dus duidelijk worden geconfronteerd met het ontbreken van een MOBER. Nu, de inplanting van het nieuwe zwembad op de locatie, die u d'office hebt voorbestemd en waarom heeft u dat voorbestemd? U had twee projecten in uw hoofd. Aan de ene kant moest er nieuw zwemwater, bijkomend zwemwater komen en aan de andere kant zat ge met Puyenbeke, dat moest ontwikkeld worden. En ge hebt van de twee, van de twee doelwitten hebt ge één dossier gemaakt. Meer was er niet aan de hand hé. In plaats van twee dossiers te ontwikkelen, hebt ge er één dossier van gemaakt. Dus, mobiliteit. Maar nu weet een klein kind, dat een beetje in de stad thuis is, wat de problemen zullen zijn, wat de problemen nu al zijn wat betreft de mobiliteit rond die locatie.

Want ge zit daar te werken of ge gaat daar werken in een vierkant of in een rechthoek of in een ruit, gelijk dat ge wilt, tussen Vlyminckshoek, de Watermolendreef/Watermolenstraat, de Hoge Bokstraat en de Plezantstraat. Met onder meer het recyclagepark al, met de Hoge Bokstraat die nu al verzadigd is, Watermolendreef/Watermolenstraat die nu al verzadigd zijn, enz..., enz... Dus nu gaat u daarin lukken, denkt u, met daar nog eens een bijkomend recreatiezwembad in te plaatsen, waarvan - collega Bats heeft het in de commissie aangehaald – minstens 300.000 en waarschijnlijk nog een pak meer bezoekers zullen op afkomen. Dat wordt dus nog eens een overbelasting van het huidige mobiliteitsprobleem dat er is. Maar, die mobiliteitsstudie die gaat u nu, nadat de beslissing genomen is, gaat u die uitvoeren samen met nog een aantal andere beslissingen. Ik vind dat raar, want bij andere grote dossiers, die op dit ogenblik hangende zijn in deze stad, hebt ge wel een mobiliteitsstudie op voorhand en ruim op voorhand laten uitvoeren. Ik verwijs naar de inplanting van AZ Nikolaas. En dat het nu op de Kouter was of wat betreft De Winnigen, zelfs beide mogelijke locaties hebt ge wat betreft mobiliteit laten onderzoeken. Ik verwijs naar Kloosterland, waar ge ook een mobiliteitsstudie hebt laten doen. Waarmee ge zelfs eergisteren nog naar de bevolking zijt geweest om tekst en uitleg te geven. En dit dossier, dat veel grotere impact zal hebben op het verkeer, daar is een mobiliteitsstudie maar nodig post factum, nadat ge beslist hebt dat daar de inplanting zal komen. Dat is inderdaad, zoals collega Van Der Coelden terecht opmerkte, de paarden achter de kar spannen. Nu goed, u doet maar. De collega's zullen er verder op ingaan. Nog zoiets dat mij telkenmale frappeert en dat begint zoiets heiligs te worden in deze stad, dat is die verwijzing naar de groene lobben. Mevrouw Geerts, ik denk, dat is de peetmoeder van de groene lobben, maar ik denk dat ze zelf al spijt heeft van er peetmoeder van te zijn op den duur. Maar wat zijn dat, de groene lobben? Die hebben geen enkel statuut. Die zijn juridisch niet afdwingbaar. Dat is een hersenspinsel van ergens. Ik zie hem nog de eerste keer de uitleg komen doen. Ik geloof dat het een Nederlander was, hij had in ieder geval geitenwollen sokken aan. En hij kwam de uitleg geven van ergens in een stad in Duitsland en in Nederland en in Denemarken, waar het allemaal zo prachtig was. Maar wat zien we? De groene lobben, de groene long, die daar nu op dit ogenblik is, die worden onder het mom van een groene lob in te richten quasi volledig ontwikkeld en volgebouwd. En zeg niet dat het niet waar is. Die groene long, die ligt daar, ge zijt daar van alles mee van zin, maar ge gaat daar van alles mee doen en de helft van die groene long zal geen groene long meer zijn, maar een bebouwde long. En dan de participatie. Ook zoals de collega's het hier al hebben aangehaald, maar blijkbaar hebt ge het risico niet willen lopen om vooraf de bevolking te bevragen, te informeren, te betrekken bij dit dossier. En verwijs nu niet naar het stadsgesprek hé.

Verwijs nu alstublieft niet naar het stadsgesprek, want dat heeft daar niets mee te maken. Totaal niets. Maar toch gaat ge nu participeren. Of laten participeren. Wat mogen de mensen nog inbreng hebben? De plaats van de locatie? Neen. En volgens de schepen van participatie moeten we toch opletten, want zegt hij, sorry, participatie is één, maar participatie is geen referendum. Participatie is geen referendum, want o wee, referendum, een democratisch middel bij uitstek. Dat past toch niet in het kraam van deze meerderheid. Wij bedoelen niet dat wij voorstander zijn van een referendum, maar participatie doet ge en bevraging van de bevolking en van de betrokkenen doet ge op voorhand. Niet alleen van de buurtbewoners, maar van alle gebruikers, vroegere gebruikers, huidige gebruikers, eventuele toekomstige gebruikers van het zwembad, dat ge in uw hoofd hebt. Maar ook dat gaat ge doen op het ogenblik dat alle beslissingen, maar dan ook quasi alle beslissingen genomen zijn. Collega's, mijnheer de schepen, dit is gewoonweg lachen met de mensen. Dat ge met de gemeenteraad lacht, dat zijn we gewoon. Dat ge met de bevolking lacht, dat begint de bevolking ook stilletjesaan in te zien. Maar dat ge nu de grote democraat uithangt en participatie hier en participatie ginder en we komen er straks nog op een aantal dossiers terug, waar ge ook de participatiehoofdvogel mist langs alle kanten, dan denk ik dat ge inderdaad totaal verkeerd bezig zijt. U wil ook met deze drie dossiers bewijzen wat ge hebt beslist. Meer is het niet. Ge hebt een uitkomst op papier gezet en die studiebureaus moeten nu maar bewijzen ... (overschakelen naar bandopname 4) ... dat dat de correcte beslissing was. Niet meer of niet minder. En dat dit dan 375.000 euro kost quasi aan de Sint-Niklase bevolking, dat zal u worst wezen. We hebben toch geld genoeg hé, want we hebben ... Ik zou de rekening niet willen maken, maar we zullen de rekening maken binnen 3- à 4-tal jaar. Met allemaal uw grote prestigeprojecten, ik denk dat ge niet ver zult springen. Daarmee zal ik het laten, mevrouw de voorzitter. Ik geef graag of u geeft graag het woord aan mijn collega's uit de oppositie.

VOORZITTER: Ja, ik zal het woord doorgeven aan mijnheer De Meyer. U hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, we hebben al heel wat keren over dit dossier gediscussieerd. Dus ik ga bijzonder beknopt zijn. Alle fracties binnen deze raad zijn voor meer zwemwater. Dit dossier is dus ook een gemiste kans om op constructieve manier partijoverstijgend samen te werken. De aanstelling van de studiebureaus – en ik wil dat toch nog eens herhalen – kost respectievelijk 200.000, 45.701, 100.000, 30.250 euro, in totaal 375.951 euro aan studies en dienstverlening. Ge moet maar durven, zou ik zeggen. En dit terwijl er zeer veel goede, deskundige ambtenaren op het stadhuis zijn en er nog een aantal belangrijke, ook degelijk betaalde bijkomen. En gelukkig hebben deze mensen ook brains.

Twee, een onafhankelijk mobiliteitsrapport voorafgaandelijk aan de andere studies en beslissingen leek ons niet alleen een kwestie van gezond verstand, maar ook van intellectuele eerlijkheid. Over het propaganda, excuseer, niet propaganda, maar participatieproject zal straks onze collega Julien Ghesquière nog een paar woordjes zeggen en over de technisch-juridische terechte bemerkingen heeft collega Johan Uytendhouwen al uitvoerig en zeer terecht tussengekomen. Met een knipoog, gelukkig stelt men geen bureau aan om de vier bureaus te coördineren, maar ik heb begrepen dat dit het werk zal zijn van de directeur van het zwembad. Ik herhaal nog eens de vraag en de suggestie. Waarom is er geen contact, behalve een mailtje, opgenomen met de intercommunale Farys om het geheel te coördineren en eventueel uit te voeren? Gezien het maatschappelijk belang van het project, maar ook de grote financiële consequenties, schepen, heb ik u gevraagd dat u als bevoegde schepen voor sport en financiën alle vergaderingen zou voorzitten en deze raad regelmatig via verslag informeren. Ge hebt ons dat toegezegd, waarvoor dank. We zullen dat nauwlettend opvolgen, maar dan liefst regelmatig en vrij snel verslag. We kregen vandaag een verslag toegestuurd van de landbouwwraad van november 2018. Geef toe, als het op deze wijze gebeurt, dan hoeft het voor mij niet, want dan maakt ge het ons werkelijk onmogelijk om de zaak op te volgen. Ik ga het hiertoe beperken.

VOORZITTER: Dan geef ik eerst nog het woord aan de heer Ghesquière en daarna nog aan mijnheer Maes.

Ghesquière: Ik ga dat heel kort doen, voorzitter. Maar zoals ik het al gezegd had eigenlijk tijdens de commissie, het ga dus inderdaad over de participatie in dit gedeelte. Ik heb toch enige bezorgdheid in verband met het woord participatie tegenwoordig. Sint-Niklaas, dat is een ballonstad, maar ik vrees dat één van die ballonnen op dit moment participatie noemt. Want eerlijk gezegd, ik geloof absoluut in inbreng van goed gedocumenteerde burgers. Uiteraard moeten die burgers het gevoel hebben, dat ze ernstig genomen worden en dat ze inderdaad zeg maar niet voor spek en bonen de vergaderingen moeten bij gaan wonen en dat ze dus effectief ernstig genomen worden. Dat vraagt ook van de kant van de burgers natuurlijk een zeker zeg maar engagement, want ik geef het voorbeeld van een straat, waar mensen allemaal willen dat er trager gereden wordt en dat men zegt ik wil een verkeersdrempel in de straat, maar niemand wil dat die voor zijn deur ligt. Dus ook dat principe, ook de kant van de burger is daar absoluut heel belangrijk. Hij moet dus goed gedocumenteerd worden. Maar ik zit dus met dit specifieke dossier Puyenbeke inderdaad met het probleem van het is eigenlijk zeer ongelukkig gestart en kom dan maar achteraf ernstig over bij de burgers. Ge moet voortdurend opletten, dat eigenlijk die participatie niet een soort propaganda wordt, want dat komt helemaal oneerlijk over.

Want op den duur heeft men het gevoel, dat men met participatie probeert een bepaald project te verkopen aan de burgers en niet eigenlijk echt nog vragen stellen. En het kan nog zelfs een stap verder gaan. Achteraf kan die participatie, tussen aanhalingstekens, mogelijks zelfs gebruikt worden als pure reclame voor een bepaald idee of een bepaalde meerderheid in dat geval. Dus ik zou dat helemaal erg vinden. U weet dat ik in het verleden – en ik heb daar al een paar keren in gemeenteraden over gepraat – zeg maar de basisdemocratie hoog in mijn vaandel gedragen heb. Dat was indertijd met de dorpsraad van Belsele, maar ik weet ook hoe daar het zeer moeilijke evenwicht tussen politici en burgers moet gehouden worden. Enerzijds heeft men dan de opmerking van ja, wie heeft die burgers die daar plots van alles komen vertellen democratisch verkozen? Niemand, want die komen daar allemaal in principe individueel. Nu, in dit dossier zie ik dat de onderdelen van het participatietraject – daar heb ik niets op tegen uiteraard, integendeel, de individuele burgers, de kinderen en de jongeren, de sportraad, noem maar verder, het zijn er zo'n 10-tal, uiteraard tot en met de buurtbewoners en de scholen in de omgeving en de huidige gebruikers, allemaal perfect – maar waarom moet daar een budget voorzien worden om dat inderdaad allemaal uit te werken? Dit terwijl – en ik had het al gezegd in de commissie en ik was eigenlijk niet zo 100 % gelukkig met uw antwoord, schepen – waarom als in deze legislatuur nu al voorzien is dat er 2 fulltime equivalenten worden aangeworven voor participatie, dan vraag ik mij eigenlijk af wat de schepen van participatie van de vorige 6 jaar dan eigenlijk te betekenen had met haar halve administratieve bediening zal ik maar zeggen. Dus eigenlijk, ik heb hier een heel wrang gevoel. Het is een dossier, dat al veel verder staat dan dat het zou mogen staan. Dat heeft niets, ik zeg, ik spreek mij hier niet uit over of het een goed dossier of een slecht dossier is, maar wat betreft de participatie, daar voel ik mij zeer ongelukkig. En ik hoop dat ge mijn twijfels daaromtrent in de toekomst helemaal kunt wegwerken, want dat zou pas in het voordeel zijn van de Sint-Niklazenaar als dat effectief een positief gevolg zou kunnen krijgen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb het daarnet al gezegd, we schakelen hier ineens 4 versnellingen hoger, terwijl dat we hier al 2 keer vanuit de oppositie en ook vanuit onze partij heel wat bedenkingen hebben geformuleerd bij de opties en de keuzes, die gemaakt zijn door het stadsbestuur. En wat merken we in al die aanbestedingen van al die studies? Merken we eigenlijk, dat er op geen enkele manier en ook niet in de manier van werken, op geen enkele manier rekening wordt gehouden met de opmerkingen, die er vanuit de oppositie zijn geformuleerd. We hebben bv. vragen gesteld bij de PPS- en de DBFMO-formule.

We hebben onze ongerustheid geuit bij het feit, dat het gebruikelijk is in dergelijke formules, dat de overheidspartner, dat die garant gaat staan voor de lening van de privé-partner voor de bouw van het complex. We hebben daar geen antwoord op gekregen. Er is ook niets gevraagd in de aanbesteding voor het juridisch advies om dat na te kijken. We hebben er gevraagd of er wel voldoende onderzoek is gevoerd naar andere formules. Of er contacten zijn geweest met andere steden, waar men wel voor een publiek zwembad heeft gekozen. In deze aanbesteding wordt ook niet gevraagd om andere mogelijke formules te onderzoeken en te bekijken wat de voor- of de nadelen zijn van die diverse formules. Dus, dat wordt niet weerhouden. We hebben verwezen naar de uitspraak van mevrouw Debast van VVSG, die wijst op het feit dat kiezen voor een PPS enkel omwille van budgettaire redenen, dat dat fout is, want dat een PPS vaak duurder is. Daar wordt ook geen rekening mee gehouden in deze voorstellen. Maar we begrijpen binnen de logica, die u nu hanteert, dat u eigenlijk op veilig wilt spelen. Want die constructie, dat gaat over 60 miljoen, dat zwembad dat we gaan betalen. Niet nu, maar later. Wij zijn niet akkoord met die logica, maar soit. Maar zelfs binnen uw logica gaat u hier heel veel verantwoordelijkheden eigenlijk doorschuiven naar een extern studieadviesbureau. De vraag is dan ook of u niet met alle kennis die er in de stad zelf aanwezig is, gecombineerd met andere kennis die er in de openbare instellingen aanwezig is – en ik denk daar bv. aan de VVSG en er is ook al daarnet verwezen naar Farys – kan dat niet op een goedkopere manier? Is dat niet onderzocht om dat inderdaad geen 200.000 euro aan juridisch advies te geven, maar dat met beperktere middelen te doen? We hebben opmerkingen geformuleerd bij de keuze van de locatie. En dat u nu pas, nadat u eigenlijk de fundamentele beslissing heeft genomen, eigenlijk voor een MOBER kiest, voor een mobiliteitsstudie, dat is natuurlijk niet logisch. Dat is daarnet ook al gezegd. Normaal gezien maak je zo'n studie vooraleer je beslist. En de logica in de fasen van dit dossier had geweest oké, we gaan een locatieonderzoek doen, dan gaan we een mobiliteitsonderzoek doen en dan gaan we zien wat de bevolking daarvan vindt. Collega Ilse Bats heeft het op de commissie al voorgerekend. De prognose van 300.000 bezoekers per jaar, dat is echt wel de ondergrens die er mag verwacht worden. We kunnen hier dus spreken van een onderschatting. En bij een mobiliteitsstudie is dat wel belangrijk. Want of er nu 300.000 bezoekers of 400.000 bezoekers komen in deze wijk, ja, dat is een heel groot verschil qua mobiliteitseffect. En de vraag is dan ook, als we inderdaad gaan naar 400.000 bezoekers en als u gelooft in het succesverhaal dat u zelf wilt schrijven en aan het schrijven bent, ja, is het dan ook niet logisch dat we Sinbad gaan behouden? Iets waar wij altijd al voor gepleit hebben.

Dus dit mobiliteitsprobleem was natuurlijk niet nodig of was er niet als u had gekozen voor twee zwembaden, het voorstel dat door verschillende oppositiepartijen is gedaan. Sinbad behouden in combinatie mogelijks met de provincie samen op De Ster. We hebben opmerkingen gemaakt over het participatietraject op de commissie. Dit is geen participatie. Want alles is al beslist. Er is geen plan B is er gezegd. Waarover kunnen de doelgroepen dan nog hun zeg doen? Wat als de scholen er bv. voor pleiten om Sinbad te behouden? Wat als de huidige gebruikers van Sinbad dit bad willen openhouden? Wat als de buurt rond Puyenbeke de komst van dat zwembad niet ziet zitten? Neen, er is geen plan B. Wat is participatie? En collega heeft er al, van CD&V heeft het er net al over gehad. Ik ben eens gaan kijken op de website van de Vlaamse gemeenschap. En een definitie, wat vind ik daar terug? En ik citeer “Participatie gaat in essentie over het mee mogen, willen en kunnen doen van gebruikers met de veelheid aan processen en activiteiten, die zich in de samenleving afspelen”. Mee mogen doen. “Dit verwijst ...” – en dat is nog altijd citaat van de Vlaamse gemeenschap – “... naar het gegeven dat participatie een burgerschapsrecht is. Mensen hebben het recht om mee de lijnen uit te zetten van zaken, die op hun leefsituatie en gemeenschap betrekking hebben en hiermee mee te beslissen”. Is dat hier van toepassing? Nee, want alle fundamentele beslissingen, die zijn al genomen. En ik vond, schepen van participatie, ik vond het verstandig dat u op de commissie op de achtergrond bleef. Ik had gedacht oké, u laat collega Buysrogge de kastanjes uit het vuur halen. Het is ten slotte zijn project. Hij is de architect. Dus ik hou mij op de achtergrond. Maar nee, u deed een uitspraak op het einde, die zelfs de headlines van de kranten haalde “participatie is geen referendum”. Schepen, u was misschien vergeten, dat deze stad een moeilijke relatie heeft met referenda. Vooral met het respecteren van de uitslag van de kiezers daarvan. En de kiezer, die heeft in het referendum ook de privatisering van de reinigingsdienst, de meerderheid, de overgrote meerderheid heeft ruim voor het behoud van de reinigingsdienst gekozen. Uw partij heeft daar ook ... Maar ik zal een voorbeeld geven. De burgemeester van Kortrijk, we hebben het hier soms al over gehad. Hij heeft onlangs ook een referendum uitgeschreven en hij heeft het niet gehaald. En dan is er hem gevraagd “bent u niet teleurgesteld”. En hij antwoordde “Neen, ik ben niet teleurgesteld. De basisdemocratie heeft gewerkt. We voeren uit wat de bevolking vraagt”. Wel, dat vind ik inderdaad respect hebben voor de bevolking. Maar oké, er kan een slip of the tongue, dat kan altijd gebeuren. Maar wat u daarna zei, vind ik wel belangrijker. Het stadsbestuur heeft een beslissing genomen, wij hebben een beslissing genomen, het zwembad komt op de site van Puyenbeke binnen een DBFMO-formule en dit staat niet ter discussie in het participatietraject. Zo heeft het u gezegd op de commissie.

Wel, schepen, u weet vast en zeker hoe men zo'n uitspraak noemt in politieke terminologie. Dit noemt men het primaat van de politiek. Wij zijn verkozen, wij hebben beslist. Nu, het is nog maar 10 dagen geleden, dat de fractieleider van Groen in het Vlaams parlement – Björn Rzoska – daarover een stevige uitspraak deed. En ik lees vanop de website van Groen “de partij ...” – Groen dus – “... kiest voor het primaat van de burger in plaats van het primaat van de politiek. Groen kiest voor het primaat van de burger. Fijn, wij steunen dat ten volle. Wij kiezen ook voor het primaat van de burger. Maar hier wordt gekozen voor het primaat van de politiek. En dat vinden wij enorm jammer. Dus, dit dossier is belangrijk. En er is al gezegd “iedere fractie in deze gemeenteraad is voor meer zwembad”. Dus eigenlijk is het belangrijk, dat deze beslissing, dit traject wordt gedragen door een zo breed mogelijk deel van de bevolking en zoveel mogelijk mensen in deze gemeenteraad. En dat is met deze werkwijze niet het geval. Want ik neem nu even de aanbesteding erbij wat betreft participatie. Ik heb er ook al uit geciteerd op de commissie. “Het potentieel van de site Puyenbeke is voor vele Sint-Niklazenaren momenteel onbekend. Dankzij een doordacht participatietraject wordt het potentieel zichtbaar en gaan buurtbewoners en bezoekers zowel uit de stad zelf als uit de ruime omgeving zich al voor de realisatie verbonden voelen met deze site”. En ik, verder bij het resultaat “Het doet de Sint-Niklazenaren het potentieel van deze plek inzien”. Met andere woorden, dit is geen participatietraject. Dit is een verkooptraject. Dit moet een verkooptraject worden. 100.000 euro moet dienen om de inwoners en de gebruikers van het zwembad te overtuigen, dat het stadsbestuur de juiste beslissing heeft genomen. En dus wij vinden het jammer en dat stoort ons toch, dat hier ineens 4 studieopdrachten voor een totaalbedrag van 375.000 euro ineens aan de gemeenteraad wordt voorgelegd. Dus ik heb het al gezegd, wij zijn er voorstander van en wij vinden het ook logisch, dat dit in fasen zou gebeuren. Eerst de mobiliteitsstudie. Wat daar uitkomt, kan je dan ook bespreken in het participatietraject en dan kan je de feitelijke realisatie gaan opstarten. Nee, hier wordt nu voor het geheel gekozen en wij stappen niet mee in dit verhaal. Wij hebben een andere logica. Het is een logica, je kiest voor een door de bevolking gedragen beslissing. Een logica, die opteert voor een openbaar en betaalbaar zwembad. Een logica, waarbij de bevolking wordt betrokken bij het traject vóór de beslissing. En niet de logica, waarbij een zwembad, dat amper volwassen is, amper 18 jaar oud, wordt gesloten en wordt afgebroken. Het Sinbad. Dus wij kunnen ons dan ook niet vinden in deze 4 voorstellen. En dat zal straks bij de stemming dan wel duidelijk worden.

VOORZITTER: Goed. Mevrouw Geerts vroeg nog het woord.

GEERTS: Ja, mevrouw de voorzitter, ik ga heel kort zijn, want ik denk dat hier al heel wat gezegd is. Het is ook niet de eerste keer, dat we over het zwembaddossier tussenkomen. En net als de andere sprekers, ja, uiteraard zijn wij ook gewonnen voor meer zwembadwater, maar betreuren we eigenlijk de manier waarop het tot hiertoe gelopen is. Ik wil nog kort 3 elementen onder de aandacht brengen. Ik vind het persoonlijk echt wel een gemiste kans, als u dan toch 375.000 euro wil spenderen aan studie bureaus, dat u wat dat juridisch advies betreft toch ook niet even nog de toetsing van uw werkvorm laat nakijken. Want we hebben het daar op de commissie heel uitgebreid over gehad. Jullie kiezen voor een bepaalde juridische vorm, waarin dat zwembad vorm moet krijgen en dan ga je nadien een juridisch bureau aanstellen. In plaats van dat bureau ook nog eens alle opties te laten kijken, want het gaat toch om verschrikkelijk veel geld. Dus ik vind dat niet wijs. Ik vind het ook niet wijs, maar het is hier ook gezegd, allé, ge start alles tegelijk op, maar stel nu dat uit de mobiliteitsstudie komt, dat dat echt niet haalbaar is daar op de site. Wat gaat ge dan doen? Dus dat is gewoon geen optie. Allé, doe dan geen onderzoek misschien. Dat zou misschien nog eerlijker zijn. Want eigenlijk, je start het dossier op en je start een mobiliteitsonderzoek op, maar ja, dat kan, de uitslag kan niet meer negatief zijn, want de trein is vertrokken. Dus, allé, dat vind ik niet verstandig. En dat is een beetje, ja, dat komt een beetje als boerenbedrog over. U weet, we hebben bv. dezelfde oefening toen we begonnen nadenken over een relocatie van het ziekenhuis zijn we ook een stuk begonnen met de mobiliteit en hebben we bv. aan bepaalde partners, de hogeschool in dit geval, moeten zeggen neen, voor jullie is er geen plaats. Ge kunt er niet meer bij. Dus ge moet toch eerst die mobiliteit doen. En dan ten slotte, ja, participatie, er is al heel veel over gezegd. Ik onthoud vooral, dat er in de commissie gezegd is, er is geen plan B, dus het zal plan A zijn. De beslissing is genomen. Het is niet ter discussie. Dus ik zou zeggen, schrap die 100.000 euro en laat er ons een sociaal doel mee doen. Doe er iets goed mee. Wat nut heeft het nu, als u hier komt zeggen de beslissing is genomen, ze is niet ter discussie, oké, we kunnen dat dan betreuren of niet, maar dan voor de schijn van nog 100.000 euro spenderen? Over wat? Over de kleur van het water of de kleur van de stenen? Want de beslissing is genomen. Allé, ik denk dat dat de drie punten zijn, die voor ons toch het zwaarst doorwegen. En nogmaals, we vinden het bijzonder jammer, dat ja, dat jullie zo'n beetje amateuristisch en eigen-gereid tewerk gaan met dit dossier, wat toch het kroonjuweel moet zijn voor deze legislatuur. En waar in de toekomst veel geld voor zal moeten opgehoest worden.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Als er ... Zijn er nog vragen? Dan geef ik nog het woord aan de schepen.

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Collega's, ik wil nogmaals zonder cynisch te zijn, wil ik nogmaals jullie bedanken omdat jullie telkens opnieuw – ge zijt er consequent in en dat is goed – telkens opnieuw beklemtonen ook het feit, dat ge ook gelooft in meer zwembadwater hé. Ik denk dat nagenoeg ... Ja, maar allé, ik vind dat belangrijk, dat we het daar al over eens zijn. Allé, ik wil dat maar beklemtonen. Dat dan de modaliteiten enigszins kunnen verschillen, afhankelijk van de inzichten die we dan elk hebben, ja, dat is dan maar zo. Ik kan alleen maar hopen, dat we in de loop van het traject dat we willen doorlopen, dat we misschien toch nog allé, als één man of als één vrouw achter dit project kunnen gaan staan. Maar dat zien we wel. Ik ga concreet proberen antwoorden op de meeste van de vragen, die hier gesteld zijn en de meeste van de opmerkingen, die hier gegeven zijn. Concreet met betrekking tot de groene lob. Frans zijn eerste bemerking, dat dus de groene lob Molenbeek, waar site Puyenbeke een belangrijk onderdeel van is. Uw redenering is, dat gaat leiden tot geen groene long, maar tot het volbouwen van die infrastructuur. Dat klopt dus hoegenaamd niet. Het is net de bedoeling van de groene lob en dat we nu ook verder in uitvoering willen brengen door dit inrichtingsplan, om net daar ook bos te creëren, om daar ook nieuwe sportinfrastructuur te creëren, om daar de doorwaadbaarheid van die site te realiseren. Net allemaal aspecten, waarvan dat de ideeën zitten in de groene lob, dat we nu met dit inrichtingsplan verder willen concretiseren. Dan als het gaat over participatie, een heel aantal sprekers hebben erover tussengekomen. Ik vermoed dat collega Bart De Bruyne er ook nog wel iets over zal zeggen. Er wordt gezegd, ja, alles is al beslist en het is een voldongen feit en er is niets van participatie niet meer mogelijk. Het is een schijnmanoeuvre. Het is, allé, het is een propagandamachine. Dat klopt dus niet. Dat klopt niet. Het is zo, dat we dus inderdaad als gemeenteraad – ik zeg het nog eens – die principiële keuze gemaakt hebben om te gaan voor dit project en dat we nu starten met de uitvoering ervan. We hebben in dat participatietraject – ik ben blij, dat Julien de meeste van de doelgroepen nog opgesomd heeft – hebben we net heel doelbewust die verschillende groepen opgesomd, waarmee dat we verder participatie willen aangaan. Net omdat we weten, dat die verschillende groepen een aparte benadering nodig hebben. Als ge spreekt met de huidige zwembadgebruikers hebben die dikwijls andere invalshoeken dan dat je de buurtbewoners raadpleegt. Dus en het is de bedoeling, dat elk van die gevoeligheden, elk van die fitnesses, dat die die kunnen inbrengen. Vaak beschikken die mensen als gebruiker, als buurtbewoner beschikken die over nog meer kennis van hun eigen bezorgdheden en die we dan in een voorafgaande fase, want, allé, het is precies, jullie doen precies of die bouw staat er al. Bij mijn weten staat die bouw er nog niet, maar allé.

Dus het is zo, dat we voorafgaand, voorafgaand aan het bouwproject, dat we goed kunnen inventariseren van wat de noodzakelijkheden zijn, wat de wensen zijn, waar we rekening mee kunnen houden in de opmaak van onze verdere plannen. Vandaar dat die participatie in deze beginfase, want we spreken over een beginfase van het project – jullie doen of alles afgerond is, maar we zitten in de beginfase van het project – dat in de beginfase van dat project, dat we die participatie zo belangrijk vinden om alles te kunnen meenemen in functie van verdere besluitvorming. Dan, Jos, als het gaat over de kostprijs van de verschillende studies, die je dan, je maakt daar dan de optelsom en je komt aan 375.000 euro. Ik ben het er niet mee eens met die optelsom. Ja, natuurlijk, als ge de bedragen ... Ah ja, ja, ja, wacht, vriendjes, wacht.

WYMEERSCH: Gij zijt toch van financiën ook hé? Ge zijt toch schepen van financiën ook en ge kunt niet tellen?

BUYSROGGE: Wacht!!

VOORZITTER: Ja, de schepen is aan het woord. Ja?

BUYSROGGE: Als ge de optelsom ...

WYMEERSCH: Minister Weyts, dat was een partijgenoot van u en die kon ook niet tellen.

VOORZITTER: De schepen is aan het woord, komaan!

BUYSROGGE: Als ge de optelsom maakt van nota 16, 17, 18 en 19 komt ge daaruit. Ge hebt gelijk, ge hebt gelijk, ge hebt gelijk. Ik maak eigenlijk, ik heb in mijn inleiding ook al een onderscheid gemaakt tussen nota 16 en nota 17, 18 en 19. Dat is een duidelijk onderscheid. Ge hebt daar de juridische ondersteuning, dat is geen studie, dat is een juridische ondersteuning. Die mensen, die gaan ons adviseren om een goeie koop te kunnen doen. Met andere woorden, ik ben ervan overtuigd – en het is hier weer een ... (?) uitspraak dat ik hier doe, dat die 200.000 euro aan juridische ondersteuning, die we daar gaan investeren, dat dat een investering is, die zichzelf meer dan gaat terugverdienen. Daar ben ik van overtuigd, dat door een goeie, onafhankelijke – want dat wil ik ook beklemtonen – onafhankelijke juridische ondersteuning, dat dat ervoor kan zorgen, dat de DBFMO-partner waar we dan vervolgens hopelijk mee in zee kunnen gaan, dat we daar een goed contract mee kunnen afdwingen. Wat ervoor kan zorgen, dat die 200.000 euro, die we nu gaan investeren en waarvan dat ge nu zegt van ja, in totaal komt ge dan aan 375.000 euro, dat die 200.000 euro, dat we die op die manier volledig gaan terugverdienen. Meer zelfs, dat we er winst aan gaan kunnen doen. Maar goed, jullie hebben er duidelijk een andere mening over.

Als het dan gaat over het feit van die mobiliteit - want dat is jullie idee, dat moet voorafgaand gebeuren, anders moogt ge er niet aan beginnen – wil ik erop wijzen dat in de onafhankelijke, interne studie die er gebeurd is, de haalbaarheidsstudie, waar gelukkig niet iedereen, maar sommigen hier rond de tafel smalend over doen, dat die interne haalbaarheidsstudie, die onafhankelijk gebeurd is en waar wij als college kennis van genomen hebben, dat die onafhankelijke studie een groot aspect rond mobiliteit inneemt. Er zit een discipline mobiliteit in. Ik wil het hier nog eens bijnemen hé. Dat focust specifiek op discipline fiets, discipline openbaar vervoer, ontsluiting auto, parkeren. Allé, in die interne studie ...

WYMEERSCH: Ja, waarom heb je dan nog een bureau nodig? Het is het ene of het is het andere hé. Ge hebt het al ...

BUYSROGGE: Die studie, die intern gebeurd is, heeft ons gesterkt in het idee dat de keuze rond Puyenbeke een haalbare piste is. En heeft er ons doen voor opteren om te gaan voor die keuze van Puyenbeke. En natuurlijk, nu moeten we dat verder concretiseren. En vandaar dat we nu zeggen, we hebben die MOBER nodig om alles nog dieper, nog meer in de diepte te kunnen interpreteren. Dat we kunnen weten van zijn er ingrepen nodig in het openbaar domein? Zijn er, is er op één of andere manier een heraanleg nodig naar mobiliteitsstromen en dat soort dingen meer? Daarvoor moeten we meer cijfers, meer gegevens hebben om daarmee aan de slag te gaan. Vandaar dat we zeggen, die MOBER die moet er komen. We willen dat opstarten ... (overschakelen naar bandopname 5) ... maar tegelijkertijd – synchronoos heb ik het daarjuist genoemd – moeten er ook die studies komen omtrent de inrichting, omtrent participatie, zodat dat mee kan genomen worden in de totaliteit. Dan, wat moet ik nu nog allemaal zeggen? Jef, mijn excuses, gij hebt veel vragen herhaald. Ge zegt, ik heb daar geen antwoord op gekregen de vorige keer. Ik denk dat we daar niet op dezelfde golflengte zitten. Ge hebt misschien niet het gewenste antwoord gekregen toen, maar ik heb daar toen wel op geantwoord. Maar het antwoord lag misschien niet in de lijn, zoals u het in gedachten hebt. Ik ga trouwens ook niet in op uw filosofisch discours dat ge gehouden hebt over zowel referenda die er zijn geweest, rond uw filosofie discours rond participatie. Ik ga er eigenlijk niet veel woorden aan vuil maken. Ik vermoed dat collega De Bruyne over participatie nog wel ietske zal zeggen. Christel, rond de werkvorm PPS, allé, DBFMO, dat je zegt van ja, het is eigenlijk onlogisch. Ge start, ge gaat nu in zee ... Het is en we hebben daar ook met andere stadsbesturen ook rond de tafel gezeten, die zeggen van als ge gaat voor een DBFMO-formule – we zouden u dat zeker aanraden, maar soit, dat hebben ze er ook bij gezegd – maar ze zouden u ook aanraden of ze raden ons zeer sterk aan om ons in zo'n traject te laten begeleiden door een externe partner.

En we kunnen nog eens zeggen en we gaan ook daarover nog een bijkomende studie gaan voeren, maar ook daar zijn intern ook analyses gemaakt, zijn er ook kostenberekeningen gemaakt. Ge hebt zelf het dossier van voor naar achter, van links naar rechts en van onder naar boven ook al bekeken. Allé, dat gaat net uit van die sterkte van die formule van DBFMO. En ja, het is dan de bedoeling om een goed bureau onder de arm te nemen, dat ons in dat traject kan begeleiden. Als ge zegt van één van de studies, als de MOBER bv. negatief gaat zijn, wat gaat ge dan doen. Ik heb u al gezegd, er is die eerste screening gemaakt in de haalbaarheidsstudie met specifiek aandacht voor die discipline mobiliteit. En het is nu onze bedoeling, we zijn ervan overtuigd dat het dus kan. Die MOBER is er dus op gericht om na te kunnen gaan welke aanpassingen, dat er moeten gebeuren. Niet zozeer, allé, niet zozeer ... We zijn ervan overtuigd op basis van onze interne screening dat er gebeurt, dat het resultaat niet zal zijn “neen, het kan niet”, maar dat dat ons zal meegeven van “kijk, daar en daar en daar hou daar zeker rekening mee”. Tot daar, voorzitter, mijn antwoorden.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik geef nog het woord aan schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, dank u, voorzitter. Dank u wel ook voor de tussenkomsten van de verschillende raadsleden. Het mag heel duidelijk zijn, dat dit bestuur de lat voor participatie hoog heeft gelegd. De uitbreiding van de participatiedienst weerspiegelt dat. Ook de verdubbeling van de werkmiddelen. Nu, we willen echt een participatiecultuur in het leven roepen en wat mij betreft, moet participatie voldoen aan twee harde – en daar kan je niet omheen – voorwaarden. Je mag niet aan schijnparticipatie doen, want daar begin ik niet aan. Dat is, in uw ogen is dit schijnparticipatie, dat wil ik straks weerleggen. Maar goed, laat mij even mijn betoog doen. En participatie moet wel degelijk een impact hebben. Dus de mensen, die deelnemen aan dat traject, moeten wel degelijk invloed kunnen uitoefenen op heel het traject. Dat is ook trouwens een zeer goede definitie van mijnheer Maes, participatie is invloed uitoefenen. Als je dat niet hebt, als je dat niet kan garanderen, dan begin je er best niet aan. Ik wil dat ook garanderen, want anders verliezen we meteen ons gezicht. Verliezen we onze geloofwaardigheid en dan kunnen we de hoge ambities, die we stellen met participatie, al meteen opbergen. Want eens dat je mensen voorhoudt dat je participeert, maar in werkelijkheid zogezegd de primaat van de politiek toepast, dan haken ze af en terecht, en terecht. Dus daar beginnen we niet aan. Maar je moet grenzen stellen, ook aan die participatie. Want participatie voeren zonder grenzen, dat is eigenlijk praten in ijl.

GEERTS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE BRUYNE: Dat is uw op..., allé, of uw mening, mevrouw Geerts, maar ik heb denk ik van u geen lessen te leren, want ik heb u, ik was bevoorrecht getuige afgelopen 6 jaar over hoe u participatie voert. Wel, daar ga ik vooral geen voorbeeld aan nemen. Maar er bestaan duidelijk wel wat misverstanden over participatie en al dan niet bewust gecreëerd. Jullie doen daar wat schamper over. Jullie zien duidelijk, dat de lat hoog is gelegd en op één of andere manier stoort jullie dat. Nu, er zijn grenzen gesteld. Nogmaals, dat is een beetje zoals een huis bouwen. Als je geen grond hebt om te bouwen, dan ga je er niet aan beginnen. Als je geen budget hebt, dan ga je er ook niet aan beginnen. Dus één, we hebben die locatie inderdaad vastgelegd. Dat is trouwens gebeurd op basis van een locatieonderzoek, ja. Een onafhankelijk locatieonderzoek, waarbij het mobiliteitsaspect ook al is meegenomen. Trouwens, uiteraard was het wegvallen van de erfpacht een opportuniteit en hebben we daar ook de mogelijkheid om bepaalde sportfuncties te clusteren. Dus dat is een goeie locatie. Maar nu zal de mobiliteitsstudie verder moeten uitwijzen hoe we best de omgeving en de straten ernaartoe kunnen verder gaan daarop afstemmen. Wat we nog hebben beslist, is inderdaad de ambitie, nl. meer zwemwater, dus daar zal minstens een 50 m-bad komen te liggen. We hebben ook gekozen voor een DBFMO-formule, in die zin, koken kost geld, dus je moet weten met hoeveel geld dat je aan de slag kan gaan. Dat idee DBFMO-formule, die garandeert ons binnen welk budget we kunnen werken. Dat is ook trouwens de reden waarom we hebben gekozen om het Sinbad te sluiten, omdat anders, ja, dan heb je een dubbele exploitatiekost en je moet uiteraard een BBC opmaken en dat zou daar niet in gepast hebben. Dus dat zijn de contouren van dit project. Daar gaan we inderdaad niet over participeren. Dat klopt. Maar er zijn natuurlijk nog veel andere beslissingen, die moeten genomen worden, ja. Jullie maken er een karikatuur van. De temperatuur van het zwemwater heb ik al gehoord. Trouwens, dat ligt vast. Daar kan je dus, wetgeving. De kleuren van de tegels of het uitzicht van de kleedhokjes, whatever. Allé, het is te gek voor woorden, maar uiteraard gaan we daar niet over participeren. Dat mag duidelijk zijn. We gaan wel over de functionaliteit van dat zwembad participeren. Ik weet niet of u het weet, maar met Baas in Sint-Niklaas hebben we een onderzoek gedaan. 3.000 jongeren hebben we bevraagd. En daar kwam naar voor, dat ze wel wat verwachten van dat zwembad. Dus ik kijk uit naar die oefening, die we gaan maken met die jongeren, ja, wat zij precies verwachten van dat zwembad. En dat is geen 50 m-bad. Er zal meer zijn dan een 50 m-bad. Uiteraard gaan we met de mensen aan de slag om ook dat park – een opportuniteit voor de buurt, ik zou aanraden daar een huis te gaan kopen, want dat wordt echt waar een buurt die zal opleven – we gaan samen met die mensen dat park inrichten. En er zijn heel veel zaken, die daar nog moeten beslist worden hé.

Mijnheer Wymeersch, u zegt van dat gaat daar volgebouwd worden. Integendeel hé. Integendeel, er gaat gigantisch veel ja, ha aan bos ook bijkomen hé. En groene ruimte. Maar goed, dat zal u wel in de toekomst vernemen.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, de schepen is nog even aan het woord!

DE BRUYNE: Nu, uiteraard en ik begrijp volkomen dat er een aantal bezorgdheden zijn, bekommernissen van inwoners, die natuurlijk – en dat is inderdaad ongelukkig – via de pers hebben moeten vernemen dat daar een zwembad komt. En uiteraard worden zij daarin wat gestimuleerd in die bekommernissen, heb ik de indruk. Mensen gaan daar met flyers rond. Mensen maken of bepaalde mensen maken hen bang voor wat daar zal komen, nog vóór ja, echt de contouren van heel dat project duidelijk zijn. En dat betreur ik. Want inderdaad, dan moeten we ergens al een achterstand gaan inrijden. En dat is jammer, dat participatie altijd dan blijkbaar wordt gezien alsof we draagvlak moeten creëren. Ik zou graag vanuit een positieve insteek, nl. hoe kunnen we samen met die buurt kijken naar die bekommernissen, samen gaan kijken naar die bezwaren. En hoe kunnen we daaraan tegemoetkomen. Dat is invloed uitoefenen. En ik ben ervan overtuigd, dat we dat met die buurt kunnen doen. Er is gesproken over de 100.000 euro die het participatietraject zal kosten. Ik vind dat ook heel veel geld hé. En als je dat in totaliteit ziet, ja, die 375.000 euro waarover mijnheer De Meyer spreekt, maar je moet wel alles een beetje in zijn perspectief zetten. Dit zal nog geen 1 % van het totaalbudget uitmaken hé. En ik weet het, ik ben er mij van bewust, dat mensen – en ik begrijp dat – dat heel veel geld vinden. En ik vind dat ook heel veel geld. Maar alles in zijn perspectief plaatsen. Nu, wat betreft de vraag van mijnheer Ghesquière. U vraagt of het niet mogelijk is om dit met eigen mensen te doen. Wel, ik heb u – denk ik – ook op de commissie het, ik ga hetzelfde antwoord geven. Momenteel beschik ik over een halftijdse medewerker. De vacature voor 2 medewerkers is de deur uit. Half februari verwacht ik hopelijk een aantal kandidaten. Mensen, die zich kandidaat hebben gesteld. En dan loopt de procedure. Dus ten vroegste mei/juni verwacht ik eigenlijk, dat er mensen aan de slag kunnen gaan. Starters, die zich nog moeten inwerken, terwijl de ambitie van dit traject is om in maart al met de bevolking aan de slag te gaan. En u heeft ook gezien welke doelgroepen er allemaal betrokken zullen worden. En dat kan je niet met een halftijdse medewerker, onmogelijk. Vandaar dat wij een studiebureau hebben ingeschakeld. Ik weet het, 100.000 euro is veel geld, maar je kan daar ook met een batterij mensen aan de slag gaan en die gaan de kwaliteit leveren, die zij behoren te leveren voor dat bedrag. De primaat van de politiek, daar gaat u mij denk ik niet op betrappen. Ik ben ook voor het primaat van de burger.

En nogmaals – en ik verwijs daarvoor naar daarnet – als ge geen grenzen stelt aan participatie, dan praat ge in het ijle. En dat is vooral niet wat ik wil doen voor de komende jaren.

GEERTS: Heel kort. Ik wil repliceren op schepen De Bruyne. Ik ben blij, dat hij het gaat proberen beter te doen dan vorige legislatuur. Maar ik wil u er toch even aan herinneren, dat ook uw partij deel uitmaakte van de vorige legislatuur. U bent dat misschien vergeten, maar ik wil dat toch even ... (geen opname).

DE MEYER: 5 zinnen nog, voorzitter. Schepen, ge deed geweldig uw best. Maar het kwam bij mij niet zo geloofwaardig over en ik vrees voor u, dat het ook bij vele burgers niet geloofwaardig zal overkomen. Twee, participatieve democratie werkt niet op de manier zoals u voorstelt. Jullie nemen eerst de principiële beslissingen en daarna mogen ze discussiëren over de modaliteiten. Het moet andersom. Drie, de raadsleden zijn uw bazen. Welnu, ik heb de stelligste overtuiging – en ik weet dat dat niet kan – maar mochten het geheime stemmingen zijn en vrije stemmingen, dan ben ik ervan overtuigd dat ge andere stemresultaten zou hebben. Vier, nooit vergeten, nooit vergeten dat ge werkt met gemeenschapsmiddelen en dat op dit vlak toch iets meer zorgzaamheid mag zijn. Ik heb er geen probleem mee, dat ge u juridisch laat bijstaan in dit belangrijk dossier, maar ik heb de vaste overtuiging, dat het beterkoop zou kunnen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. En mijnheer Ghesquière?

Ghesquière: Ook heel kort. Schepen van participatie, ik ben zo vrijpostig van u toch één suggestie te doen in verband met de participatieronde om te starten. Ik zou de omwonenden toch nog niet uitnodigen voor een participatiegesprek vóór ge uw mobiliteitsstudie hebt. Dat zou ik toch wel eerst doen. We hebben dat hier eigenlijk vanavond zeg maar gevraagd “doe eerst die studie en ga er dan mee verder”. Ik denk dat het voor de omwonenden de eerste vraag gaat zijn, sowieso. En ten tweede, ik zou ook eens suggereren, vraag eens aan een participatiebureau wat men ermee doen als men een vergadering heeft waar 41 mensen zitten en waarvan er 19 een bepaald idee hebben, hoe ge dat van tafel moet vegen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. Mijnheer Wymeersch?

Wymeersch: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de schepen van participatie, één zaak intrigeert mij. U zegt wij gaan daar groene ruimte bij creëren. Hoe gaat ge dat doen? Wat is dat dan nu? Gaat ge gebouwen afbreken of wat gaat ge doen? Ge gaat groene ruimte bij creëren. Dus ge moet daar, ja, leg mij dat eens uit hé. Hoe gaat ge dat doen? Hoe gaat ge groene ruimte bij creëren? Allé, dat is toch niet zo moeilijk. Ge zegt dat ge groene ruimte gaat bij creëren.

DE BRUYNE: Het is de bedoeling dat het een sport- en recreatiepark wordt en dat er bepaalde gronden zullen veranderen van bestemming. We zijn daar volop mee bezig om te kijken naar de opportuniteiten. En het aantal ha inderdaad zal uitgebreid worden en zal vergroend worden. En dat is waar wij op inzetten.

WYMEERSCH: Dus als er ha gaan ... Nee, nee, als er ha gaan vergroend worden, mijnheer de schepen, betekent dat dat die nu niet groen zijn, dat die dus bebouwd zijn. Dat ge dus bepaalde dingen gaat afbreken, punt aan de lijn. Ge gaat vergroenen. Ge gaat vergroenen, dus is het nu niet groen. Dus is het nu niet groen. Ja, ik ben zo slim niet als de Groene jongens hé. Ik ben zo slim niet. Trouwens – en daarmee rond ik af, mevrouw de voorzitter – ik ben hier al ver een meubelstuk van deze gemeenteraad. Hier zitten nog een paar oude rakkers, hé burgemeester. Maar er is een tijd geweest, er is een tijd geweest, dat er zelfs vanuit de meerderheid zinvolle tussenkomsten waren op punten, aangedragen door het college. Soms ter goedkeuring met enkele opmerkingen of aanmerkingen. Soms zelfs zeer kritisch. Ik stel andermaal vast, dat deze meerderheid qua raadsleden altijd, al maanden, al weken oorverdovend stil zijn. Natuurlijk, meesmuilende opmerkingen, collega Bart, maar meer zijn we van de Groene jongens ook niet meer gewoon, niet te nagesproken. Maar inhoudelijk, inhoudelijk zwijgt u in alle talen. Inhoudelijk zwijgt u in alle talen. U durft het debat niet aan te gaan.

FOUBERT: Mevrouw de voorzitter, als ik eventjes mag?

VOORZITTER: Ja ...

WYMEERSCH: Mijnheer Foubert, als ge dan ...

FOUBERT: Mijnheer Wymeersch is natuurlijk niet gewoon van in de meerderheid te zitten en weet niet dat in de meerderheid het werk achter de schermen vaker groter is dan hier in de gemeenteraad.

VOORZITTER: Ik ...

WYMEERSCH: Als ge uw huiswerken verbeterd hebt, zeker hé.

VOORZITTER: Ik stel voor, dat we blijven bij de punten waar we mee bezig zijn. En ik stel ook voor, dat we overgaan tot de stemming, aangezien we nu over andere dingen bezig zijn. We stemmen dus als ik het goed heb over punt 16, 17 en 18. We doen de stemming van punt 16. Wie stemt voor? Dat is de voltallige meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is sp.a, PVDA en Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is CD&V. Voor punt 17, wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige oppositie. Punt 18, wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige oppositie. Voor punt 19 was er geen stemming nodig, dat is een kennisneming.

Punt 20, diensten, ICT, digitalisering/intekening gemeentelijke ruimtelijke verordenende plannen conform DSI (digitale stedenbouwkundige informatie) via samenwerkingsovereenkomst eGov, goedkeuring. Schepen Somers? Zijn er nu vragen? Neen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is de voltallige gemeenteraad. Ik moet ook zeggen, er is daarnet bij de discussie over het zwembadwater wel wat ander water verschenen en er is mij gevraagd om 5 minuten te schorsen voor een plaspauze. Ik ga dat even toch doen. Sorry, maar als het dringend is ...

BURGEMEESTER: Iedereen mag participeren.

S C H O R S I N G

VOORZITTER: ... de gemeenteraad. We zijn gekomen aan punt 21, zakelijke rechten, rio-project Puitvoetstraat, inneming 1, voorwaarden akte, goedkeuring. Kunnen we stemmen? Is dat eenparig? Oké. Punt 22, zakelijke rechten, rio-project Puitvoetstraat, perceel 774D (inclusief inneming 5), voorwaarden akte, goedkeuring. Is dat dezelfde stemming? Oké. Punt 23, zakelijke rechten, aankoop kinderdagverblijf Kameleon Heistraat, voorwaarden akte, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, ik heb dat toegelicht in de commissie van schepen Henne, die toen ook al wegens ziekte afwezig was.

VOORZITTER: Als daar geen vragen zijn, dan kunnen we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, dat is ... Nee, dat is de meerderheid, dat is sp.a, dat is PVDA en Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is de CD&V. Punt 24, reglement inzake de stedelijke premie voor de aanpassing van woningen voor senioren, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Dat is ook verduidelijkt in de commissie van schepen Henne door mijzelf.

VOORZITTER: Waren daar opmerkingen over? Kunnen we dat stemmen? Is dat eenparig? Ja. Punt 25, reglement inzake de stedelijke premie duurzaam renoveren, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Kan dat dezelfde stemming? Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 26, samenwerkingsovereenkomst met het Energiehuis Waasland, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Eveneens toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Kan dat gestemd worden? Dat is de meerderheid, dat is sp.a, PVDA en CD&V. Wie onthoudt zich? Dat is het Vlaams Belang. Punt 27, samenwerkingsovereenkomst Woonwijzer Waasland Interwaas, lokaal bestuur Sint-Niklaas 2020-2025, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ook toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Kunnen we hierover stemmen? Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, de sp.a, PVDA en CD&V. Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 28, daarvoor is een afvoering gevraagd, zowel door raadslid Wymeersch als raadslid De Meyer. Dus ik geef het woord aan raadslid De Meyer en daarna aan raadslid Wymeersch.

DE MEYER: Ja, voorzitter, collega's, participatiedemocratie vereist overleg voor de principiële beslissing en niet alleen overleg na de principiële beslissing over de modaliteiten. Voor ons was het evident dat er een voorafgaandelijk overleg was met de buurt enerzijds en uiteraard met de landbouwwraad, conform de vroegere afspraken, die in dit dossier slechts zeer deels geïnformeerd zijn. Om deze reden vragen wij de afvoering, zodanig dat die twee momenten kunnen doorgaan en eventueel volgende maand na de nodige informatie en na de nodige inspraak dit punt zou kunnen hernomen worden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. En ik geef het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Ik sluit mij hierbij aan, mevrouw de voorzitter, te meer omdat wij vernemen, dat er zelfs een ontmoeting is gepland of zou gepland zijn tussen aan de ene kant de leden van het college – ik neem aan de verantwoordelijke schepen in deze – en de buurt. En dat het zelfs zou voorzien zijn op datum van 3 februari, nl. binnen een goede week. Het lijkt mij dan ook te gek voor woorden, dat wij vandaag een principebeslissing nemen en dat er nog overleg zou gepleegd worden volgende week tussen het college en de buurt. Ik denk dat we minstens de beleefdheid moeten hebben om dit overleg af te wachten en dan vragen wij dan ook dit punt af te voeren en eventueel na bekendmaking, ook aan de gemeenteraad en aan de gemeenteraadsleden van het resultaat van dit overleg, om dit eventueel in februari te hernemen.

DE MEYER: En er is ook, niet alleen met de buurt een overleg gepland, maar binnenkort zou er ook nog een landbouwwraad zijn, waar mogelijks over dit punt kan gediscussieerd worden als het op de agenda staat.

VOORZITTER: Goed. Ik dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, ik denk dat we er niet flauw over moeten doen. Wij waren verrast over de communicatie vanuit de Bolleakkergroep. Vooral over de scherpe toon van de communicatie. We zijn namelijk al een hele tijd op een positieve manier in gesprek met hen. En ook de piste van een landinrichtingsnota is met hen besproken. Dat gebeurde reeds in het najaar van vorig jaar. Uit die gesprekken kwam duidelijk naar voor, dat zij niet tegen een inrichtingsnota zijn. Dat zij dat zelfs beschouwen als een stap in de goeie richting.

Maar zij gaven toen ook al aan, dat voor hen de opmaak van een rup het doel is. We hebben consensus over dat we een maximale bescherming willen van het open ruimtegebied en de Bolleakkergroep is ervan overtuigd, dat dit enkel kan via het instrument van een rup. Volgens ons zijn er verschillende mogelijkheden om de maximale bescherming af te dwingen. Het grote voordeel van een landinrichtingsnota is dat het tot doel heeft om tot realisaties op het terrein te komen. De VLM heeft een hele koffer aan specifieke wettelijke middelen en instrumenten, waar zij gebruik van kunnen maken. Het lijkt ons dan ook best om het traject van een landinrichtingsnota te doorlopen met alle actoren – uiteraard ook met de landbouwers – en te kijken welke instrumenten zij naar voorschrijven als best passende instrumenten om de verschillende doelstellingen te bereiken. En komt daaruit dat een rup het best passende middel is of zijn er bekommernissen, die niet worden opgevangen door de landinrichtingsnota en enkel kunnen worden opgevangen door een rup, dan is er voor mij ook geen discussie, dan maken we een rup. En ik weet dat dat al een stuk inhaakt op de inhoud, maar ik denk dat de twee samen horen. En dat er overleg nodig is met de landbouwers, ook dat lijkt mij evident. Maar het landbouweffectenrapport, dat deel uitmaakt of dat voorafgaat aan de inrichtingsnota is een zeer stevig traject met de betrokken landbouwers en daarnaast zijn de principes, die als uitgangspunten dienen voor deze inrichtingsnota, zijn dat eigenlijk de principes die vanuit de landbouwers in het traject, dat we tot hiertoe gehad hebben rond groene lobben, zeer duidelijk de wens waren vanuit de landbouw, van kijk of je buurtbossen of je een aantal buurtbossen dichter in de stad kan realiseren. En dit haakt daarop in. En de modaliteit daarvan is uiteraard het voorwerp van heel het traject.

VOORZITTER: Ik geef ook nog even het woord aan schepen Baeyens, die wil tussenkomen.

BAEYENS: Ja, Jos, het argument van de landbouwraad stelt zich hier niet hé. Ze hebben altijd gezegd met de groene lobbendiscussie, de grootste rechtszekerheid of de grootste manier om dat gebied te borgen als groene lob is een landherinrichtingsproject, waar dan inderdaad, zoals schepen De Meester zegt, zeer veel mogelijkheden zijn om dat op een zeer professionele manier te gaan doen en de bestemming van die gronden zeer goed te organiseren.

DE MEYER: Voorzitter?

VOORZITTER: Ja, mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik zal mijn tussenkomst nu wel inhoudelijk moeten houden en daarna de stemming over de afvoering. In die zin, dat men inhoudelijk reeds op een aantal punten ingaat. En anders is er geen coherentie meer van mijn tussenkomst.

VOORZITTER: Ja, oké.

DE MEYER: Collega's, mijn inhoudelijke tussenkomst gaat over vier punten. Het eerste dat is, waarover gaat het. Ten tweede, wat heb ik bijgeleerd op de commissie deze week. Op de commissie van de schepen. Drie, mijn beoordeling en vier, mijn conclusie. Waarover gaat het? Een herbevestigd agrarisch gebied van 94 ha, waarvoor een inrichtingsnota moet gemaakt worden door de VLM voor 73.259 euro. Voorzien in twee trage wegen, een bosuitbreiding van het bestaande bos, de aanleg van een buurtbos waar men spreekt van 5 ha, de opmaak van een voorafgaandelijk LER-rapport. Wat heb ik geleerd op de commissie deze week of was het vorige week, de dagen gaan zo snel? Bijkomende woningbouw wordt definitief geschrapt. Men zoekt naar pistes om zonder rup bijkomende bebossing mogelijk te maken om dit te kunnen realiseren zonder compensaties en zonder planlasten. Dit heeft mij uitermate verrast natuurlijk. De afgevaardigde van het departement landbouw Oost-Vlaanderen en het departement zouden slechts op de eerste en laatste vergadering uitgenodigd worden van de vier overlegmomenten. Wat is mijn beoordeling? De opmaak van een inrichtingsplan door de VLM bevat ongetwijfeld opportuniteiten. Alhoewel het niet goedkoop is. Het is belangrijk, dat men zich realiseert, dat het hier gaat over een belangrijk vrij homogeen agrarisch gebied, dat alle kansen moet krijgen om de bestaande bedrijven hun bedrijfsuitvoering te verduurzamen en te moderniseren. Vandaar dat het natuurlijk jammer is, dat het departement landbouw niet steeds betrokken blijft, alsook een vertegenwoordiger van de buurt enerzijds en anderzijds een vertegenwoordiger van de landbouwraad in de overlegmomenten. Het is wijs, dat de bijkomende woningbouw in dit homogeen landbouwgebied definitief wordt geschrapt. Mocht mijn interpretatie met deze zin niet juist zijn, schepen, dan zou ik graag hebben, dat ge mij corrigeert. Ik heb gezegd definitief wordt geschrapt. De twee trage wegen kunnen mits de juiste plaatskeuze, wat uiteraard opnieuw overleg vraagt, recreatief medegebruik stimuleren. De bosuitbreiding van het bestaande bos aan het scoutslokaal bevestigt het recreatief medegebruik, maar vergt opnieuw overleg en zeker met de eigenaars en de pachters, maar ook met de buurt en de landbouwraad. Het is verstandig, dat er een LER-rapport komt, maar we pleiten ervoor om de pacht niet alleen op microbedrijfsniveau in te schatten, maar eveneens op macro-economisch vlak voor de landbouwsector in onze stad. Een landinrichtingsplan heeft ook aandacht voor de natuur en het milieu en om deze beide te versterken. Een bijkomend buurtbos – zonder dat ik mij wil vastpinnen op een aantal ha – kan voor ons alleen mits bestemmingswijziging, de nodige compensaties van het herbevestigd agrarisch gebied elders in de stad én de betaling van de planlasten.

Dit probleem proberen te omzeilen, bv. door zonevreemde bebouwing, is strijdig, minstens met de geest van de regelgeving en zou betekenen dat het stadsbestuur op dat vlak elke geloofwaardigheid verliest, daar waar ze juist een voorbeeldfunctie zouden moeten hebben. Mijn conclusie, dit dossier bevat kansen op voorwaarde dat er voorafgaandelijk overleg is met de buurt en met de landbouwraad. Dat de letter en de geest van de regelgeving gerespecteerd wordt en de antwoorden, die ik in de commissie gekregen heb, schepen – en er waren hier nog mensen aanwezig in uw commissie – die hebben ons daar heel erg doen aan twijfelen, want er is letterlijk gezegd “we gaan proberen dit eventueel te doen zonder bestemmingswijziging, zonder rup en zonder de planschade te betalen”. Dit betekent uiteraard als u de regelgeving correct volgt, dat de nodige financiële middelen voorzien moeten worden voor de compensaties in de begroting en deze zijn voor wat ons betreft totaal onbekend. Daarom stel ik als conclusie – en ik doe dit met een knipoog – boer, burger, buitenlui, let op uw ganzen als het stadsbestuur de passie predikt.

VOORZITTER: Goed. Als er geen tussenkomsten meer ... Ja, mijnheer Van ... Goed, maar ik zie geen, ik zag geen ... Ik ging net voorstellen om te stemmen over de afvoering ja dan neen.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ja, oké, dat mag u, dat mag u. Ik dacht dat u al, ik dacht dat u al uw afvoeringswoordje had gezegd.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ... maar wat mij vooral opvalt, is – en de schepen verwijst er nog min of meer naar – maar hij verwijst niet naar het feit dat hij zelf, zelf akkoord gegaan is met een bijkomend overlegmoment met de buurt volgende week. De 3^e februari is er een overlegmoment – of u moet mij tegenspreken – is er een overlegmoment gepland met de buurt. Dan vraag ik mij af waarover ge nog in overleg zult gaan als er al een principebeslissing is genomen vandaag door deze gemeenteraad. Voorwaar, mijnheer de schepen, collega's, weer een voorbeeld van echte participatie voordat de beslissingen genomen zijn. En, collega's, ik ga niet in herhaling vallen met wat collega De Meyer zei, maar we zitten hier inderdaad met een herbevestigd agrarisch gebied. En ik neem akte van het feit, dat men overgaat tot of opteert voor een landherinrichtingsproject, maar ik heb de indruk dat dit nog niet – spijtig genoeg – de 100 % rechtszekerheid geeft, die bewoners/omwonenden nodig hebben en ook vragen en terecht vragen. 100 % rechtszekerheid geeft dit niet. Ge kunt vragen hebben over het instrument van het rup. Daar kunt ge vragen over stellen of dat nodig is. De schepen heeft het al aangewezen, als de noodzaak zich voordoet, zou hij het eventueel overwegen. Allemaal voorwaardelijke wijs.

Maar ik stel vast, dat we daar zitten met – want het is weer het probleem van, geen probleem, het systeem van de groene lobben – daar ligt dus een groene lob, die ge dus anders gaat inkleden. Daar ligt dus groene open ruimte, herbevestigd agrarisch gebied, waar gij een gedeelte gaat herbestemmen tot bosgebied, bosuitbreiding, een buurtbos, enz..., enz... en twee bijkomende trage wegen. Ik vraag mij af in hoeverre dat dit nodig is. Er is een bestaande groene open ruimte, die in feite een bestaande groene lob is. Dan vraag ik mij af waarom moet ge daar franjes aanbreien, moet ge daar een andere invulling aan geven, temeer omdat dit moet gecompenseerd worden. En nu vraag ik mij af en we hebben dat in het verleden - en ik verwijs naar het dossier AZ Nikolaas – meegemaakt, dat daar ook herbevestigd agrarisch gebied werd gecompenseerd, helemaal in het noorden van de stad, waar dus de betrokken landbouwer weinig boodschap aan heeft. De agrarische sector in zijn geheel, voor de statistieken is dat mooi. Er wordt geen agrarisch gebied opgeofferd. Maar de landbouwer, die daar in de buurt getroffen wordt door het feit dat een gedeelte van zijn gronden worden ingenomen door bosuitbreiding, door trage wegen of weet ik veel, heeft daar absoluut geen boodschap aan, dat men in het zuiden of in het westen of in het oosten van de stad ander gebied zal compenseren in agrarische richting. Het is daarom, dat wij ons verzetten tegen de plannen, zoals ze op dit ogenblik voorliggen. Ik denk dat u terug in overleg moet gaan met de buurt, dat u onmiddellijk moet afoetsen wat de mogelijkheden zijn om de grootste rechtszekerheid te geven aan alle gebruikers, actief zowel als passief, van deze buurt en zo niet kunnen wij niet anders dan dit als het niet afgevoerd wordt – waar ik nog altijd de nadruk op leg – kunnen wij niet anders dan dit punt niet goedkeuren.

VOORZITTER: ... (niet opgenomen, knop niet ingedrukt).

VAN DER COELDEN: Dank u wel. Allé, ten eerste betreuren we het, dat in de commissie weliswaar een beperkte toelichting is gegeven over het punt dat nu op de agenda staat, maar dat we daar weinig of geen stand van zaken gekregen hebben van de gesprekken, die zich ontwikkelen rond dit dossier. Als we dan vernemen, dat er kortelings nog een overleg op het getouw staat met de buurt en als je ziet dat er vanuit de buurt een schrijven wordt verspreid, waar in koeien van letters opstaat “wij of de buurt of wij, de Bolleakkers, hebben nood aan een groen rup”, allé, dan lijkt er mij toch nog altijd een fundamentele tegenstelling te zijn tussen hetgeen wat de buurt wil en de piste, die het stadsbestuur nu wil kiezen. Dus om dan een week of twee weken voor dat gesprek nu al die optie te lichten in de gemeenteraad, ja, dat is toch wel een merkwaardige gang van zaken. En het is ook spijtig, dat in de commissie die informatie over ja, de stand van zaken van de gaande gesprekken niet gegeven is.

Ten gronde – want we zijn niet alleen over de afvoering bezig, we zijn de discussie ten gronde ook al aan het voeren, denk ik – allé, ten gronde moet het vrij duidelijk zijn, dat wij als sp.a nog altijd achter de optie staan om dit gebied in te richten als groene lob. En een groene lob, dat betekent meer dan het landbouwgebied. Dat betekent ook, dat je een inspanning doet om die open ruimte goed te ontsluiten en om die open ruimte op een aantrekkelijke manier in te richten, zowel voor de mensen die daar willen wandelen en willen fietsen, maar ook voor de mensen die daar ja, zich willen ontspannen, daar tot rust willen komen. En alleszins moet er dan gezegd worden, dat de buurt een punt heeft, allé, daar waar ze proberen duidelijk maken, dat een inrichtingsplan toch iets anders is dan een rup. Ge zit daar in agrarisch gebied. Dat is een gewestplanbestemming. Daar horen bepaalde stedenbouwkundige voorschriften bij. Ge zit met herbevestigd agrarisch gebied. Dat is geen stedenbouwkundig voorschrift, maar dat is wel een laag, die er bovenop komt, die het moeilijker maakt om in de gesprekken iets te veranderen aan ja, de bestemming die dat gebied in de praktijk krijgt. En dat heeft natuurlijk bepaalde consequenties. Ge moogt een inrichtingsplan maken voor dat gebied, maar het zal een landbouwer niet kunnen verhinderen om bv. een aanvraag in te dienen om daar een landbouwloods te willen bouwen. En dat zult ge dan in principe juridisch moeten beoordelen naar de bestemming van dat gebied, zijnde landbouw. Dus die heeft en die behoudt ook bepaalde rechten. Of dat nu een inrichtingsplan is of niet. Het is ook niet evident om recreatieve faciliteiten uit te bouwen in herbestemd agrarisch gebied. Een speelbos, ja, een speelhoek, zitbankjes, wegenis en dergelijke meer. Heel veel zal afhangen van het advies, dat het departement landbouw van de Vlaamse gemeenschap geeft. Ja, wat zij daarvan vinden en als het gaat over herbestemd agrarisch gebied, dan zijn zij inderdaad streng in hun adviezen. Vandaar ook, dat ik denk dat het toch zinvol blijft voor het college om na te gaan of we hier geen dubbel werk gaan doen en of het niet beter is om in één keer te kiezen voor de piste van het rup. Het rup in het kader waarvan bij de opmaak ook gesprekken kunnen gevoerd worden, ook bepaalde opties kunnen genomen worden, ook bepaalde pistes onderzocht worden. Allé, enfin, het hele proces dat men nu wil doen met het inrichtingsplan, dat kun je ook als voorbereiding van een rup nemen. Dus vandaar, allé, zowel omwille van de stand van zaken van de gesprekken ondersteunen we de vraag om afvoering, maar we hebben ook onze twijfels of het zinvol is om de landinrichtingsstudie te doen in de wetenschap, dat wellicht toch een rup zich zal opdringen om de groene lob van het Bolleakkergebied juridisch ook een bestemming te geven, die we allemaal willen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Mijnheer Maes?

MAES: Ja dag, voorzitter, dank u wel. We zijn nu eigenlijk ten gronde aan het discussiëren hé. Niet alleen over het afvoeren van het punt. Dus vandaar dat ik dan ook meteen mijn tussenkomst nu wil doen. Dus we hebben inderdaad deze week een brief gekregen van de bewoners van het Bolleakkersgebied en mijn excuses, schepen, maar ik kon niet aanwezig zijn wegens medische redenen op de commissie. Maar ik heb wel met deze mensen contact opgenomen van zodra we die brief hebben ontvangen, want u merkt wellicht door de aanwezigheid van deze mensen in de zaal, dat zij zeer bekommerd zijn. En het staat natuurlijk ook bovenaan op hun brief. En als u daar verrast door was, dan is er toch ergens een communicatiestoornis tussen de twee partijen, want normaal gezien als er een goed overleg zou geweest zijn, dan had u toch wel geweten dat er een probleem is en dat zij bekommerd waren. Ik heb dan ook contact opgenomen met het buurtcomité om te weten wat eigenlijk hun bekommernissen zijn. En daaruit heb ik begrepen van de omwonenden – en zij vertegenwoordigen alle omliggende straten, mensen uit alle omliggende straten – dat wat zij wensen, dat dat eigenlijk een maximale rechtszekerheid is om te bekomen dat in dat Bolleakkergebied geen vormen van verharding zouden kunnen bijkomen. Nu niet en ook niet in de toekomst. Zij hebben daar ook diverse experten rond geraadpleegd. En al die experten komen tot de vaststelling, dat niettegenstaande het feit dat dit gebied vastgelegd is als agrarisch gebied, het nog altijd mogelijk zou kunnen zijn, dat er para-agrarische activiteiten zouden kunnen worden ingepland. De collega heeft hier net gezegd een hangar bv. die een landbouwer opricht voor stockage van bv. groenten of fruit, maar het zou ook een serre kunnen zijn, zoals er zo'n gigantische serre is opgericht in de loop van vorig jaar als ik mij niet vergis op Sint-Gillisbaan. Wat natuurlijk ook een enorme impact heeft in zo'n gebied. Dus de rechtszekerheid van zo'n agrarisch gebied van het Bolleakkergebied wordt niet enkel bepaald door de bestemming agrarisch gebied, maar de rechtszekerheid wordt bepaald door een combinatie van bestemming én bijhorende voorschriften. En die voorschriften, die geven dus aan wat in dat gebied kan en wat niet kan. En vandaar ook, dat de bewoners eigenlijk vragen om dus een rup te maken, waarin dat die voorschriften worden aangepast, zodanig dat er op geen enkele manier verharding kan gebeuren in dat gebied. Nu, ik heb ook begrepen – en dat is dan ja, de vraag – dat de bewoners die vraag ook aan u al hebben gesteld in het verleden bij een voorafgaand overleg en dat ze eigenlijk daar geen antwoord op hebben gekregen, wat dan de eigenlijke redenen zijn waarom het stadsbestuur niet voor zo'n rup gaat. Dus welke argumenten heeft u daarvoor? Of zou u dan toch voor een rup willen gaan? Want allé, de bewoners hebben er op zich geen probleem mee, dat er een landinrichtingsnota wordt opgemaakt, als dat een opstap wordt voor een groen rup.

Dus en ik denk dat het overleg, dat er inderdaad is gepland 3 februari, dat de bewoners daar wel verwachten – ook vandaag al, want ze zijn hier in groten getale aanwezig om dat te vernemen – ziet u die landinrichtingsnota als een eindpunt of ziet u dat als een opstap naar een rup? En als dat naar een opstap voor een rup is en als u zich daarvoor wilt engageren, dan denk ik dat de omwonenden daar in an sich geen probleem mee hebben. Ik denk dat dat toch belangrijk is, dat u hen op dat vlak kan geruststellen, zodanig dat zij maximale garantie hebben dat daar ja, geen verharding in de toekomst kan worden aangelegd in dat gebied.

VOORZITTER: Oké, dank jullie. Ik geef het woord aan de schepen.

DE MEESTER: Ja, misschien toch eventjes verduidelijken. Het is niet zo, dat wij over dit onderwerp nog niet in gesprek geweest zijn. We zijn over dit onderwerp wel al in gesprek geweest. Op 15 oktober hebben wij hier een vergadering gehad op het stadhuis - 15 oktober is ruimschoots voor vandaag denk ik – over de suggestie, die we trouwens meegekregen hadden van het departement van een overleg, met het departement omgeving, het departement landbouw en visserij en de Vlaamse Landmaatschappij eerder in 2019. We hadden met hen in gesprek gegaan over wat is jullie suggestie op welke manier, hoe kunnen we een stap verder, hoe kunnen we een stap vooruitzetten om te komen tot een realisatie, tot het verankeren van die groene lob? En de landinrichtingsnota was een suggestie, die daar geformuleerd is. En dat hebben wij ook besproken in het overleg op 15 oktober. Er is ook in december nog een telefoon geweest, waar ik expliciet de vraag gesteld heb van is het een probleem om de opstart van die landinrichtingsnota, om die opstart te doen, dus de beslissing te nemen in het schepencollege om het te agenderen op de gemeenteraad, in de wetenschap dat het ultieme doel voor de Bolleakkergroep zeer duidelijk – ik heb het daarjuist ook al gezegd – de opmaak van een rup is. Er is toen gezegd, dat dat geen probleem was in heel die, allé, in de volledigheid zoals ik het nu zeg, dat ze zich kunnen vinden in de opstart van een landinrichtingsnota, maar dat voor hen de doelstelling nog altijd de realisatie of het rup blijft om te komen tot maximale juridische garantie. En over die maximale juridische garantie, over die maximale juridische zekerheid is er ook een consensus hé. Die consensus is er al sinds het overleg van 23 januari van vorig jaar. Dat is eigenlijk bijna dag op dag een jaar geleden. Allé, het is één dag langer geleden. En de Bolleakkergroep zegt “een rup is de enige manier om de voorschriften en de enige manier om dat te verzekeren”. Ik heb daarjuist nog eens gezegd, voor ons is die maximale juridische zekerheid ook het doel. Dus dit is inderdaad een stap daar naartoe, maar volgens mij zijn daar ook andere mogelijkheden, maar misschien zijn die minder goed.

Misschien is een rup de beste mogelijkheid en dan heb ik daar – en daar ben ik daarjuist mee geëindigd en dat was, mijnheer Wymeersch, niet voorwaardelijk dat ik dat geformuleerd heb – ik heb gezegd als blijkt dat dat de beste juridische garantie geeft, dan hebben wij er geen probleem mee om een rup op te starten. Dus dat is niet voorwaardelijk, dat is zeer duidelijk. Maar we zien op dit moment bv. een verankering in de in opmaak zijnde bouwcode van een aantal zaken nog als een mogelijkheid. Er is bv. ook de mogelijkheid om een rup te maken voor een aantal groene lobben. Want de bekommernis, die hier leeft, zal ongetwijfeld ook leven in een aantal groene lobben. Is het dan wenselijk om een groen rup te maken voor deze lob of maken we voor de bezorgdheden, die er leven, een groen rup voor een aantal lobben in één keer? Daar wil ik op dit moment geen keuze in maken. Ik wil daar heel vrij of heel open naar kijken naar die keuze. Maar dat we streven naar de maximale juridische zekerheid ... (overschakelen naar bandopname 7) ..., allé, daar wil ik heel duidelijk over zijn. Er is geen discussie over. Misschien om nog te antwoorden op een aantal andere zaken, die hier geformuleerd zijn. Ja, ik vind het wat jammer. Iedereen, een aantal fracties hier vanavond, die stellen precies in vraag of het nuttig is om bijkomende bebossing op die plaats te gaan realiseren. Ik vind dat jammer, want ik denk dat dat, allé, dat we een aantal gemeenteraden al over bebossing gepraat hebben en dat er toen een brede consensus was voor bijkomende bebossing. Vandaag merk ik, dat een aantal fracties dat heel voorwaardelijk formuleert of daar zelfs niet langer vragende partij voor is. Maar goed. Dan ...

DE MEYER: Welke fracties bedoelt u dan, schepen?

DE MEESTER: Ik vond dat de fractie van mijnheer Wymeersch precies nogal daar duidelijk in was. En dat jullie daar zeer sterke ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

DE MEESTER: Dat kan, maar dan moogt ge daar straks op inpikken hé, Frans. Zo gaat dat in de gemeenteraad hé.

WYMEERSCH: Op die plaats, op die plaats, ...

VOORZITTER: Ja, oké, ... Laat eerst de schepen zijn antwoord ...

DE MEESTER: Ah ja, goed, op die plaats. Voor ons is dat één van de plaatsen waar er volgens ons wel ruimte is voor bijkomende bebossing. Ik las dat trouwens ook in het partijprogramma van de CD&V. Dus dat is fijn dat zij daar ook achterstaan en er zullen er nog een aantal zijn, die dat ongetwijfeld ondersteunen. Dus hoe meer steun daarvoor hoe beter.

En mij lijkt ook het traject van een landinrichtingsnota, waarbij dat er ruim overleg is met landbouwers, waarbij dat er gekeken wordt ook in het landbouweffectenrapport naar hoe zit dat grondgebruik, hoe kunnen die gronden, allé, hoe kunnen landbouwbedrijven hun toekomstzekerheid en eigenlijk door te garanderen dat landbouwers hun landbouwactiviteit kunnen op een ... (?) manier blijven ontplooiën. Eigenlijk garandeer je daar ook mee, dat daar een landbouwactiviteit blijft. Want dat is toch één van de grootste garanties, dat die mogelijkheden in dit traject toch zeer duidelijk mee naar voor komen. Dat in een aantal andere naast, dat dat ook iets is waar we toch allang naar streven, naar een soort verzoening tussen natuur en landbouw. Dat is ook een zeer duidelijk uitgangspunt voor zo'n traject. En dat lijkt mij ook een zeer duidelijke meerwaarde ten opzichte van ... Maar de combinatie is natuurlijk nog interessanter. Maar in een puur rup ga je op papier dingen vastleggen, ga je plannen maken. Bij een landinrichtingsnota ga je eigenlijk gaan kijken van hoe kunnen we ook tot realisaties komen. Hoe kunnen we landbouwers in het gebied inschakelen om ook die open ruimte mee, om daar een actor naast hun landbouwactiviteit ook een actor te zijn om bepaalde beheerstaken, die in dat domein of in dat gebied plaatsvinden. Ik denk dat dat allemaal zaken zijn, die volgens ons van de inrichtingsnota een nuttig instrument maken. Maar zoals daarjuist – en ik herhaal het een derde keer, denk ik, misschien zelfs een vierde keer – als er daaruit blijkt, dat we andere stappen moeten zetten om meer juridische verankering mogelijk te maken, dan zijn wij denk ik als college bereid om die stappen te zetten en te kijken wat is, wat levert de beste mogelijke juridische garantie op.

VOORZITTER: Ik geef nog ... (geen verdere opname).

BAEYENS: Ja, heel kort. Ik denk dat schepen De Meester ongeveer alles gezegd heeft. Ik wil wel nog benadrukken, dat het vanzelfsprekend is natuurlijk, dat de eigenaars en de gebruikers van dat gebied – lees in hoofdzaak de landbouwers, maar niet alleen de landbouwers – de eerste partners zijn als je daarmee in zee gaat en de Vlaamse Landmaatschappij zo'n project aanpakt. Dat is vanzelfsprekend als je daar een herinrichting wil doen. Ik wil toch ook nog eens bevestigen of zeggen, dat een herinrichting op zich een zeer sterke zekerheid geeft voor het ganse gebied. Dat hebben we gezien in alle ruilverkavelingsgebieden. Dat hebben we gezien in alle landherinrichtingsprojecten. Het zal de besturen de komende 50 jaar de moed ontnemen om ook maar iets te veranderen aan de juridische zekerheden, die er dan zijn. Dus de herinrichting, daar ben ik sterk van overtuigd, is op zich een zeer grote zekerheid dat het gebied gevrijwaard wordt.

VOORZITTER: ... (knop niet ingedrukt, geen opname).

VAN DER COELDEN: Toch nog dit. Ik denk dat er, allé, op een bepaald moment gaat er een moment komen, waarbij dat ge dat landinrichtingsplan hebt. Laat ons ervan uitgaan, dat dat een optie wordt, die succes zal hebben en waarbij dat ge een aantal overheden, alle betrokken overheden, op één lijn krijgt rond waar je met dat gebied naartoe wilt. Maar dat bindt geen individuen. Allé, dat zal een landbouwer volgend jaar of binnen 5 jaar of binnen 15 jaar of binnen 25 jaar niet kunnen verhinderen om op zijn minst een aanvraag te doen om daar bv. een loods, om daar een serre te zetten, om daar iets para-agrarisch te doen. Dat zal ook een burger of iemand anders, die zich daartoe aangesproken voelt, niet beletten om in beroep te gaan wanneer bv. de stad of iemand anders een vergunningsplichtige of een vergunning aanvraagt om in beroep te gaan, om dat aan te vechten, volgend jaar, binnen 5 jaar, binnen 20 jaar. Dus allé, ik denk dat er een moment komt, gesteld dat het landinrichtingsplan een succes wordt en ge verenigt zoveel mogelijk mensen, overheden rond een bepaalde visie, dan zal toch het moment komen waarbij dat ge u afvraagt bon, zijn we daarmee content of willen we dit nu ook vertalen in een juridisch afdwingbaar instrument, zijnde dan een rup om er zeker van te zijn of zowel ten opzichte van individuen die een aanvraag willen indienen of een beroep willen aantekenen, maar ook ten opzichte van de overheden, want wat gaat het stadsbestuur binnen 10 jaar, binnen 15, binnen 20 jaar van visie hebben, wat gaat het Vlaams gewest binnen 20 jaar ... Allé, ik bedoel, ge spreekt over lange termijn hé. Dus om u op dat gebied zo goed mogelijk in te dekken, dat ge toch met de vraag zult geconfronteerd worden, zetten we het nu om in een rup of doen we het niet. Dat moment komt er hoe dan ook aan.

MAES: Ja, ik sluit mij aan bij wat collega Van Der Coelden hier net zegt. En ik denk dus wat de omwonenden hebben gezegd, is ook, op zich hebben zij geen probleem met die landinrichtingsnota als daar een ruime raadpleging van alle betrokken mensen – en dat is landbouwers, omwonenden en noem maar op – daarbij betrokken worden en als dat een opstap is naar een rup. En ik voel daar toch wel een verschil in benadering tussen de twee schepenen. U ziet eigenlijk denk ik meer die landinrichtingsnota als een eindpunt, als een voldoende garantie, terwijl dat ik denk dat zowel de experten, die de omwonenden hebben geraadpleegd, als wat u zegt, dat u eigenlijk ook ervan overtuigd bent, dat de landinrichtingsnota, dat dat eigenlijk maar een opstap is naar een rup. Misschien dat u dat heel kort kan antwoorden. Ziet u dat inderdaad als een opstap naar een rup, waarin dat de volledige juridische zekerheden en garanties naar de toekomst toe – en dan spreken we inderdaad over termijnen van 20 à 30 jaar – voor die omwonenden zijn gegarandeerd? Dus ik denk dat dat een zeer duidelijke vraag is. En ik denk dat als u daar ja op antwoordt, dat de mensen in de zaal daar zeer tevreden mee zullen zijn.

DE MEESTER: Maar ik denk dat ik dat daarjuist al tot in den treure herhaald heb en ik zal dat nog eens opnieuw doen. Als de landinrichtingsnota als het beeld dat daar uitkomt als bijkomende juridische verankering nodig is om te komen tot een maximale juridische verankering en voor een aantal dingen is dat zo, rond voorschriften en zo is dat zo, dan moeten we kijken welk instrument dat die maximale juridische verankering kan mogelijk maken. En ik heb er daarjuist een aantal genoemd. Een rup voor dat gebied, een rup voor meerdere gebieden, aanpassing van de voorschriften in de bouwcode. Dat zijn eigenlijk, op dit moment zie ik dat als drie evenwaardige mogelijkheden. Maar ik bekijk dat ook en ik denk dat we dat als college heel open bekijken en dat er ook geen probleem is om dat heel open te bekijken. Daarvoor engageren wij ons – en dat heb ik daarjuist al gezegd en dat herhaal ik nu nog eens – de doelstelling is hetzelfde, een maximale juridische verankering van dat gebied. Maar ik denk dat de stappen daar naartoe in een landinrichtingsnota zeer waardevolle stappen zijn om die maximale juridische verankering daarna ook nog sterker te maken.

DE MEYER: Voorafgaandelijk. Als we vandaag dit mooi homogeen Bolleakkergebied nog hebben, collega's, dan wil ik er toch even iedereen aan herinneren, dat we dit mede te danken hebben aan de bedrijfsvoering van de landbouwers, die op dit gebied werkzaam zijn. Landinrichting heeft uiteraard aandacht voor beroepslandbouw en wil die kansen geven om te moderniseren en te verduurzamen. Ik denk dat we het met z'n allen toch eens zijn, dat landbouw die kans moet krijgen om verder te verduurzamen. Wat onze fractie betreft – laat dat heel duidelijk zijn – is het niet de bedoeling om de komende jaren de landbouwsector daar lam te leggen, maar wel voor hen kansen te geven. Als ik sommige fracties hoor is de teneur eerder anders. Anderzijds zijn we er wel voor, dat er ook recreatief mede-gebruikers en misschien meer aandacht voor natuur en leefmilieu. Ook dat moet zeker en vast kunnen. Uw 20 ha stadsbos, schepen, spreiden dat is altijd onze suggestie geweest. En we zijn tevreden, dat ge uiteindelijk toegeeft, dat ge die suggestie volgt. En we hebben hiervoor 7 zoekzones gesuggereerd en die kent u. En inderdaad, dit was één van de 7 zoekzones. Dus op dat vlak willen we correct en consequent blijven. Maar het is even evident voor ons, dat er voorafgaandelijk – en ik onderlijn het – voorafgaandelijk overleg moet zijn in al zijn aspecten. Zowel met de buurt als met de landbouwsector. En dat dit op een transparante manier gebeurt met al deze betrokkenen. Bovendien pleiten we voor een correcte, juridische formule en geen zonevreemde bebouwing. Als je dit wil toepassen, dan heeft dit – en dat is misschien jammer voor jullie – financiële consequenties. En dan moet ge daarvoor de nodige middelen voorzien, ook in uw begroting.

Schepen, mag ik er u opmerkzaam op maken, dat wat mij betreft – en ik heb ondertussen hier toch ook een paar mensen geraadpleegd – de teneur van uw antwoorden anders is dan de teneur van uw antwoorden in de commissie op dit vlak. Wij blijven de afvoering vragen. Waarom? Omdat door het intens overleg en daar is een overleg gepland met de buurt en er is in de maand februari een landbouwraad gepland heb ik vernomen, niets belet de schepen om dit punt daar te agenderen, zodanig dat ge ook daar de correctere informatie kunt geven en dat ge ook daar verdere inbreng hebt. Omwille van die redenen pleiten we ervoor niet om dit punt definitief af te voeren, maar alstublieft, gebruik uw gezond verstand, laat u niet door uw driften opjagen van dit moet er persé vandaag door. Ik denk dat ge een groter draagvlak creëert als ge eerst met de mensen gaat praten en daarna met meer kennis van zaken dit dossier naar de gemeenteraad terugbrengt. Ge hebt onze genuanceerde tussenkomst gehoord. Wij spelen hier niet de populist. Wij denken aan de toekomst, rekening houdende met alle elementen in het dossier. Verleden, heden en toekomst. Dus deze raad, schepen, schors een paar minuten, spreek erover met uw collega's en neem een verstandige beslissing, zijnde de verdaging van dit punt.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ook ik blijf of wij blijven aandringen op de verdaging van dit punt. Want anders stellen wij ons, ja, vragen bij afspraken die de schepen toch blijkbaar heeft gemaakt met de betrokkenen op het terrein. Als daar een datum vastgepind is per 3 februari, dan neem ik toch aan dat hij van plan was van daar gedegen, gegronde, onderbouwde gesprekken te voeren om tot een volledige overeenkomst te kunnen komen. Denk ik dan toch. Als dat niet het geval was, dan vraag ik mij af waarom hij die afspraak sowieso heeft gemaakt. Nu, ik blijf erbij, de plannen die op dit ogenblik voorliggen, geven op termijn geen 100 % rechtszekerheid aan geen enkele, geen enkele betrokkene. En het is zoals collega De Meyer terecht opmerkt een prachtig gebied met een groene open ruimte, die nu bedreigd wordt. U kan zeggen van kijk ja, we gaan dat op een ordentelijke manier doen. We gaan een bosinplanting doen, we gaan een bosuitbreiding doen. En als er daar agrarisch herbevestigd gebied wordt door getroffen, dan zullen wij dit compenseren. Mijnheer de schepen, ik heb daar mijn grootste twijfels bij. Ge kunt overal in en rond de stad herbestemd agrarisch gebied compenseren tot dat er geen grond meer over is om te compenseren. En daar zijn we zo stilletjesaan aan toegekomen. U begint alles uit te melken tot en met. We zijn indertijd – ik heb het daarjuist vernoemd – tegen onze zin, maar omdat het daar echt niet anders kon, akkoord gegaan met de inplanting van AZ Nikolaas op de Kouter, waar dus ook herbevestigd agrarisch gebied moest gecompenseerd worden, dat als ik mij niet vergis gecompenseerd wordt ten noorden van de Clementwijk, maar ge blijft dus niet compenseren hé.

Ge blijft niet compenseren. Het landbouwareaal is er en dat kunt ge op dit ogenblik niet meer uitbreiden. Dus, wij hebben ook onze vragen bij de ontwikkeling van laat het dan actief of passief recreatief gebied zijn. Ge weet waar ge begint, ge weet niet waar het stopt. Op het ogenblik dat ge de mogelijkheid geeft om dit gebied verregaand recreatief te gaan gebruiken, dan denk ik dat er geen remmen zijn als deze niet de facto en de jure zijn ingebouwd. Daarom blijven wij bij onze stelling dan. Eén, voer af en probeer een definitieve overeenkomst te maken met de buurt. En ten tweede, maximaal behoud van de groene open ruimte zoals ze nu is met minimale bebouwing in het kader van eventuele landbouwactiviteiten, maar zeker niet voor andere doeleinden.

VOORZITTER: ... (knop niet ingedrukt, geen opname).

MERCKX: Ja, wij zijn tegen de afvoering. Ik heb enerzijds echt wel begrip voor de buurt, dat zij verontrust geweest zijn. Een aantal jaar geleden was er een plan om daar een parallelweg achter de Klapperbeekstraat te leggen en nieuwe bebouwing toe te laten in het kader van de groene lob, maar waarbij die lob eigenlijk kleiner gemaakt werd. En dat zij dan eigenlijk erg verontrust geweest zijn en gedacht hebben oei, wat gaat er hier gebeuren met dat mooie gebied. Toen hebben mensen uit onze fractie en uit de groene fractie zich dwars voor die plannen gelegd om dat tegen te houden hé. Ik denk dat dat heel duidelijk mag zijn. En wat er nu gebeurt, is eigenlijk een gevolg van wat er toen gebeurde hé. Dat is, wij willen allemaal hier samen met die buurt maximale bescherming voor dit akkergebied. En ik geloof en ik vertrouw de schepen hierin, dat die inrichtingsnota eigenlijk het instrument is om daar een stap in de goeie richting te zetten en mogelijks en ik denk ja, dat dat wel mogelijks een goeie stap zal zijn naar een groen rup inderdaad. Dus wij zijn tegen de afvoering.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Wel, ik wil misschien toch even een korte aanvulling bij wat de vorige spreker gezegd heeft. Het is inderdaad zo, dat in de oefening, waarmee wij begonnen zijn met het lob, dat daar een aantal plannen gekomen zijn en dat was voor de verschillende lobben, want we hebben toen een infovergadering gehad, die voor 3 lobben tegelijk ging, waar één van de principes was van kunnen we niet werken met parallelwegen. Mijnheer Merckx, dat waren plannen, die voorgesteld zijn aan de bevolking. Die eerst op het college gepasseerd zijn. Dus zowel het college, dat toen bestond uit N-VA, Groen en sp.a. Ik denk dat het voor iedereen van ons duidelijk was, dat daar absoluut geen draagvlak was in het Bolleakkergebied. Voor de andere lobben was dat een meer genuanceerd verhaal. Dus het verhaal van die parallelweg op Vlyminckshoek was dat een stukje genuanceerd. En ik denk dat wij toen heel snel met de 3 partijen tezamen beslist hebben van oké, dit is een slecht plan.

Want dat is dan ook participatie, als je iets voorstelt aan de bevolking, waaruit inderdaad blijkt dat er hoegenaamd geen draagvlak is, van dat terug te draaien. Dus die beslissing is toen genomen, dus u moet dan wel, als u 2 partijen citeert, toch een beetje de fairplay hebben van het volledige verhaal te brengen. Dus als sp.a stonden wij daar 300 % achter, dat dat plan afgevoerd is. Want dat had 0,0 draagvlak bij de bevolking.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Dan zijn we nu een beetje in de absurde situatie gekomen, dat we moeten stemmen over de afvoering, terwijl dat ... Ah, excuseer, schepen.

DE MEESTER: Ik ga heel kort zijn hoor. Ik hoop dat ik mijn driften nog altijd onder controle heb. Mocht dat nu niet het geval zijn, dan moogt ge mij daar inderdaad op wijzen. Maar ik denk dat het niet onbelangrijk is om mijn contacten – en er zijn er inderdaad ook verschillende geweest en er zullen hier nog mensen zijn in de zaal, die na de brief of na de mail contact zullen gehad hebben – maar die contacten leren mij ook, dat een deel van de frustratie of een deel van het probleem ook zit, dat er heel veel gepraat is de voorbije periode, maar dat er ook die stap verder moet genomen worden. En vandaar dat ik ook pleit om dit punt aan de agenda te houden, zodat we ook niet nog een maand opschuiven, want dat is volgens mij ook een deel van de bekommernis van ja, we zijn hier nu al zoveel op gesprek geweest, wanneer worden er stappen vooruitgezet. Dus vandaar dat ik ook zou pleiten om niet nog een maand uit te stellen, maar over te gaan tot daden.

VOORZITTER: Goed. Dan ... Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: We hebben het laatste woord om te reageren op de schepen. Dat is nu eenmaal zo in de gemeenteraad, mevrouw de voorzitter. Schepen, ik ben blij dat ge na de commissie uit onze tussenkomst wel wat geleerd hebt. En dat ge inderdaad nog vele gesprekken gevoerd hebt. Maar het zou ook kunnen zijn als ge toch een maand uitstelt – en dat is geen ... (?) en geen tijdverlies – dat ge de volgende dagen en weken nog wat bijleert vóór de volgende gemeenteraad. Ik wil u maar die suggestie geven.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik nu voor dat we gaan stemmen over de afvoering. Wie stemt voor de afvoering? En dat is de voltallige oppositie. Ah, excuseer, dat is de oppositie, behalve PVDA. Wie stemt tegen de afvoering? Dat is de meerderheid. En wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Dan stel ik voor dat we nu het punt ten gronde, dat we stemmen over het punt ten gronde, waar we de gesprekken ook al over hebben gevoerd, dat we daarover stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? Dat is sp.a, PVDA en CD&V. Goed, dan komen we aan punt 29, marktcommissie, aanpassing procedure tot samenstelling, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Somers. Ah, excuseer. Ah ja, excuseer. Goed, de afvoering gevraagd door de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, heel kort. Ik vraag de afvoering, omdat wij ik denk het ook hier een beetje, een beetje het paard achter de kar spannen in plaats van voor. De schepen zal mij tegenspreken als hij denkt dat ik ongelijk heb. Maar in de argumentatie haalt u aan, dat de marktcommissie moet herbekeken worden, dus moet een nieuw elan krijgen en dat deze een adviserende taak moet hebben naar het college. Nu is mijn vraag – en dat is ook de reden volgens de vraag van afvoering – adviseren waarin en waarvoor? Rond welke thema's kan en mag of moet een marktcommissie adviseren? Dat is niet onbelangrijk, dat men dat weet. Dat ook de kandidaten voor deze marktcommissie dat weten, want dan kunnen zij bepalen dat zij en dan kunnen wij bepalen of zij in aanmerking komen voor de functie als lid van de marktcommissie. Als men natuurlijk kandideert voor een commissie, die adviseert, maar men weet niet waartoe en over welke thema's en over welke onderwerpen men moet adviseren, dan denk ik dat het enigszins moeilijk wordt. Daarom zou ik suggereren, mevrouw de schepen – en ik weet dat u en de nieuwe marktleider daarmee bezig zijn tot het opstellen van een nieuw reglement – dat u daarmee samen met dit project, dus met de samenstelling, de nieuwe samenstelling van de marktcommissie, dat u met de twee zaken tegelijkertijd naar de gemeenteraad komt. U zal zeggen wij gaan de marktcommissie of de nieuwe samenstelling inschakelen om het nieuwe marktreglement op poten te zetten of op punt te zetten. Ik denk, rekening houdende dus met de elementen die ik daarnet aandroeg, dat dit niet de juiste manier is. Ik zou zeggen kijk, het is een taak van u als schepen, samen met uw college en samen met de marktleider, om naar de gemeenteraad te komen met een voorstel of een ontwerp van marktreglement. En daar nadien dus de adviezen over te laten geven door de nieuwe marktcommissie en door de gemeenteraad. Maar niet op voorhand de marktcommissie in zijn nieuwe samenstelling bepalen. Dan vragen wij een afvoering tot wanneer het marktreglement op poten staat.

VOORZITTER: Schepen Somers?

SOMERS: Ja, mijnheer Wymeersch, ik deel uw mening niet. Als je een nieuw marktreglement opstelt, dan denk ik dat de wijzigingen, die daarin voorgesteld worden, wel degelijk moeten kunnen geadviseerd worden door een nieuwe marktcommissie. Dat is mijn overtuiging. Ik ga dat niet doen met een marktcommissie, waarvan ik zelfs niets, maar ook niets officieel terugvind. Wie daar moet inzitten, hoe die samengesteld is. Dus ik ga op een correcte en goede manier van start. Ik heb zelfs ondertussen – en u zal dat ook weten, want u zat in de commissie – een voorstel tot marktreglement gedaan - of leden van uw partij zaten in de commissie – een voorstel tot nieuw reglement gedaan. Dat is eigenlijk al een keer besproken met de oude marktcommissie.

Ik heb dat met alle marktkramers besproken in de trouwzaal 2 weken geleden. Maar ik heb dat ook gedaan op mijn commissie. Ik denk dat ik de meeste transparantie en mogelijkheid tot input heb gebruikt, maar het finalewerk zal ik doen met de mensen uit mijn commissie, uit de gemeenteraad en met de nieuwe marktcommissie, die ook zullen verkozen worden door de marktkramers zelf.

VOORZITTER: Ik dank de schepen. Mijnheer Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ik ga daar kort een antwoord op geven. Ik denk dat de marktleader een goede aanzet gegeven heeft voor een goeie opstart. Want die mens heeft dat niet gemakkelijk. Maar ik denk dat het wel een voorstel is. Dat kan nog altijd bijgestuurd worden, wat betreft het reglement ook. Ik heb daar geen problemen mee.

SOMERS: Awel, maar er is ook afgesproken in mijn commissie, dat er, er is verteld wat de intenties zijn om wijzigingen aan te brengen en er is ook gesteld, dat in de commissie van februari er bijkomende suggesties en aanbevelingen kunnen gebeuren.

VOORZITTER: Goed. Kunnen we dan stemmen over ... Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de schepen, u zegt dat u de commissie ingelicht heeft over een ontwerp of de inhoud zelfs van het ontwerp van dat marktreglement. U heeft dat vrij summier en mondeling gedaan, verneem ik. Maar inhoudelijk, schriftelijk hebben we daar geen enkele neerslag van gezien.

VOORZITTER: Mijnheer Noppe?

WYMEERSCH: Is er een schriftelijke neerslag van ...

NOPPE: Ik ga dat toch tegenspreken wat collega Wymeersch zegt. Er is een heel uitbundige, allé, heel uitgebreide toelichting gegeven ...

WYMEERSCH: Ja, maar ja, ik vraag toch is dat er? Is dat ter beschikking? Ja, maar krijg ik daar nu een antwoord op? Ik zulk ontwerpreglement ter beschikking?

SOMERS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Oké, ik ben daar niet van op de hoogte.

VOORZITTER: Goed. Als ... Ja, dan stel ik voor dat we nu stemmen over de afvoering van dit punt. Wie stemt voor de afvoering?

WYMEERSCH: Euh, mevrouw de voorzitter, ik trek mijn vraag in. Blijkbaar een gebrekkige communicatie.

VOORZITTER: Ja, oké. Dan stel ik voor dat we stemmen over het punt ten gronde. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a, PVDA en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang.

Punt 30, overeenkomst met Agentschap Integratie en Inburgering voor aanneming van vertaalwerk en tolken, goedkeuring. Waren daar nog vragen over? Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel. Wij gaan dat punt uiteraard steunen, dus zoals op de commissie ook gezegd. Maar ik weet niet, ik had op de commissie gevraagd of u al een idee had van of dat echt een substantieel bedrag gaat zijn, wat het ons gaat kosten. Nee, ik heb dat nog niet gekregen, maar als dat een substantieel bedrag zou zijn, dan stel ik voor, dat we toch, gezien het een extra kost is voor de stad, door besparingen vanuit de Vlaamse regering, dat we dat toch ook wel melden aan de Vlaamse regering. Want uiteindelijk is het ook niet de enige maatregel, die een effect heeft op de middelen die we met de stad ter beschikking hebben. En ik vind toch wel, dat ze dat mogen weten.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor deze overeenkomst? Dat is de meerderheid, dat is sp.a, PVDA, CD&V en ook Vlaams Belang. Ja, volledig, eenparig dus. Dan zijn we gekomen aan ... (overschakelen naar bandopname 8) ... Goed. Punt 31, gemeenteraad, ontslag van een gemeenteraadslid, kennisneming. En ik heb gehoord dat de burgemeester eerst een woordje tot u zal richten.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, helaas, helaas wil ik zeggen, nemen wij vandaag afscheid van onze goede en getalenteerde collega Bart Foubert. Een goede en getalenteerde, hij is iemand ja, goed van inborst, met een zeer sterk rechtvaardigheidsgevoel. Ook een humanist in de breedste en de mooiste betekenis van het woord. En getalenteerd op vele gebieden. Met de familienaam Foubert kan je dat ook verwachten hé. Als je de Foubert's of de Foubertes in Sint-Niklaas, ja, iedereen kent er wel minstens één, meestal een handvol en zelfs twee handen vol. Mensen die zeer getalenteerd zijn, op vele terreinen, op vele terreinen. Dus niet alleen op politiek of op artistiek vlak, maar kijk maar eens in de onderwijsmiddens en kijk maar eens in sociale middens, kijk maar eens als het gaat over wereldsolidariteit, artistiek, cultureel. Ja, in Sint-Niklaas kan er niets gebeuren of ge hebt minstens een aantal van die Foubert's daar, die daar actief zijn. Nu, ik heb zelf, ik heb zelf – en ik probeer dat toch ook altijd een beetje persoonlijk te kruiden als het gaat over een collega – Bart eigenlijk in drie fasen leren kennen. Ik heb hem eerst in zijn educatieve hoedanigheid leren kennen. Hij was titularis van onze dochter, die 16 jaar Berkenboom heeft gedaan. En dat is één van die leerkrachten, één van die titularissen die toch op mij een zeer sterke indruk heeft gemaakt. Dus er is een tijd geweest, dat leerkrachten ja, mee u bepaalden. Ik heb zo nog een aantal oud-leraars van de Broedersschool, waar ik nog altijd naar opkijk en in contact mee ben. Welnu, als ouder van een leerling in de Berkenboom is Bart Foubert ook zo'n leerkracht, die mij altijd zal bijblijven en aan wie onze dochter en denk ik vele tientallen en honderden leerlingen hier veel te danken hebben.

Niet alleen zijn educatieve en pedagogische opdracht, maar ook als persoonlijkheid heeft hij een zeer sterke indruk gemaakt. De tweede hoedanigheid was de artistiek-culturele. Karree Konfituur en noem maar op. Het is zowat, ja, het is ook een Sint-Niklase Bart Peeters zou je bijna kunnen zeggen. En dat is een zwaar, dat is een zwaar compliment. Bart Peeters is een jaar jonger dan ik, maar dus ja, het is echt fantastisch. En ja, dan zijn derde hoedanigheid, zoals we hem natuurlijk hebben leren kennen in 2012, gemeenteraadsverkiezingen en meteen met glans, meer dan glans verkozen. Ja, Bart heeft dan, ja, zowel op politiek als op artistiek, cultureel en onderwijsvlak ja heel veel op zich zien afkomen. En ik denk dat hij zich daar ook wel wat ja, in mispakt heeft. Dus iedereen heeft zijn capaciteiten, maar iedereen heeft ook zijn limieten. Vooral op kwantitatief vlak. En ja, dan kom je op een bepaald moment dat je keuzes moet maken. En met spijt in het hart, want daar ben ik van overtuigd, ook in het gesprek dat ik met Bart heb gehad toen hij naar mij is toegestapt om te zeggen ja, burgemeester, ik kom u een spijtig nieuws brengen, nl. dat ik een moeilijke keuze heb gemaakt om een punt te zetten achter mijn mandaat als gemeenteraadslid, ja, dan moet je die keuze maken. Want allé, Bart is ook iemand als hij iets doet, wil hij het doen met volle overgave. Wil hij dat niet alleen goed, maar zeer goed doen. En dan ja, als je dan een beetje het slachtoffer bent van je eigen succes op artistiek, cultureel vlak, ja, dan begrijpen we en dan moeten we daar ook begrip en respect voor opbrengen, dus dat hij dan zijn gemeenteraadsmandaat hier opgeeft. We zijn ervan overtuigd, collega's, dat Bart op ja, artistiek vlak, maar ook op sociaal vlak in Sint-Niklaas en in het Waasland we hem nog dikwijls zullen ontmoeten en aan het werk zien. Dus er zijn genoeg evenementen en festivals en noem maar op in Sint-Niklaas in openlucht en in zalen, waar hij zijn opwachting zal maken. In ieder geval willen we hem bedanken voor zijn, ja, 7 jaar engagement hier in de gemeenteraad. Het was iemand met het hart op de tong. Hij nam niet zo dikwijls het woord, maar als hij het deed, dan was het met volle overgave, met vuur en vlam. De controverse niet uit de weg gaan. Mensen van stevige repliek dienen, inderdaad ja. Maar in ieder geval wensen wij hem professioneel, persoonlijk nog heel veel succes toe en Bart, ik zou zeggen, dit is ook voor u een nieuwe levensfase, een bladzijde die wordt omgedraaid, maar waarbij we ervan overtuigd zijn, dat gij uw maatschappelijke en politieke overtuiging, die ge al vele jaren hebt, dat ge die natuurlijk verder getrouw zult zijn. En dat ge ook niet te beroerd zult zijn om wanneer het past voor die overtuiging verder met verve uit te komen. In ieder geval, bedankt voor uw 7 jaar engagement hier en nog heel veel succes gewenst.

A P P L A U S

BURGEMEESTER: En ik zou de voorzitter van de gemeenteraad willen vragen om een passende attentie, samen met minstens 3 zonen, te overhandigen.

VOORZITTER: Ik wil ook zeggen, normaal mogen er vanuit het publiek geen foto's genomen worden, maar ik zou zeggen, er mag een uitzondering gemaakt worden deze keer voor de familie van Bart.

BURGEMEESTER: Ja, maar ja, achter het cadeautje hé, Bart.

A P P L A U S

VOORZITTER: En dan geef ik het woord even aan Bart.

FOUBERT: Dank u wel, burgemeester, voor de mooie woorden. Ik kreeg 2 weken geleden een mailtje "ja, Bart, bij uw ontslag wilt gij zelf ook iets zeggen?". En ik heb teruggestuurd "wat denkt ge zelf?". Het doet een beetje raar om te weten, dat het de laatste keer zal zijn, dat ik zal spreken in dit halfrond. Voor sommigen, Frans, zal dat misschien ook een opluchting zijn, ik weet het niet.

WYMEERSCH: Ik zal dat missen.

FOUBERT: Na 7 jaar raadslid te mogen zijn van deze stad heb ik met spijt in het hart beslist om er vandaag een punt achter te zetten. En eerlijk, zoals de burgemeester ook al zei, het waren toch 7 zware jaren, die steeds zwaarder begonnen door te wegen. Dat stukje politiek werd niet alleen groter, maar vooral zwaarder dan verwacht. Ik moest mezelf in de stad vaak verdedigen of vragen beantwoorden, Facebook verdedigen voor genomen beslissingen en sinds een jaar ook soms voor quatsch, Jef, die ik helemaal niet gezegd heb bv.. Ik moest daarnaast net zoals iedereen hier commissies, gemeenteraden, dagelijkse besturen, enz... proberen bij propen in mijn agenda. En zoals ik iedereen, allé, zoals iedereen hier wel weet, is politiek een gigantisch deel van uw vrijetijd. Vrijetijd, die ik op dit moment jammer genoeg niet meer heb. Dus ik moest puzzelen om op commissies er te kunnen bij zijn, afspraken verzetten, kansen laten schieten om er in een gemeenteraad bij te zijn en dat tijdsgebrek om het inderdaad deftig te doen en mijn eeuwige worsteling met de functie als raadslid – want dat is geen geheim, dat ik het daar moeilijk mee had – zorgde samen voor – met nog wat andere persoonlijke redenen – voor deze beslissing. Ik moet toegeven, dat ik hier heel lang over nagedacht heb en dat het dan ook een moeilijke beslissing was. Eentje waar ik veel over gepiekerd heb. Maar anderzijds moet ik ook toegeven – en dat weten er velen met wie ik samengewerkt heb – dat politiek voor mij ook vaker een weg was van frustraties en een zoektocht op welke manier ik hier nu juist dingen kan veranderen.

En dan liefst snel. En liefst op mijn manier en liefst hoe ik het zie. Ik blik even terug, 1 januari 2013. Ik dacht, vanaf nu gaat het gebeuren. En vanaf nu gaat alles veranderen. Maar al snel botste ik op de muren van de politiek. Voorstellen moet je voorstellen aan de schepen, best op zijn bureau, niet op een commissie. Op een commissie kan je vragen stellen. Daarna niet zitten wachten tot een dossier terugkomt, maar zelf achter de veren van die schepen zitten. Want voor hem ligt er niet alleen jouw dossiertje, maar nog zo'n 240 andere dossiers. En als, het draait jammer genoeg niet alleen om jouw dossiertje. Moeilijk. En dan heb ik het nog niet gehad over mijn dromen en de budgetten, die totaal onrealistisch waren. Ik weet dat ik van nature nogal rechtuit ben en zo wou ik ook aan politiek doen. Mijn rechte doortocht was er dan ook vaak eentje door de modder, met natte kleren, mezelf afvragend of dit wel de juiste weg was, maar koppig bij de volgende baan toch weer onder de prikkeldraad te kruipen. Ik besef ook, dat dit best vermoeiend was voor iedereen rondom mij. Ik wil dan ook alle coalitiepartners bedanken met wie ik gewerkt heb voor hun eindeloze geduld en speciaal dan de Groenen. In de gemeenteraad in de meerderheid zitten en dan proberen over alles een consensus te vinden, is met een Foubert niet gemakkelijk. Al snel merkte ik ook, dat politiek een heel traag beestje is, waarbij je niemand mag vergeten, waarbij je niemand mag overslaan, waarbij er altijd iemand zal zijn die wijst op wat het slechte is aan een beslissing. En waarbij je dus als raadslid vaak heel veel tijd moet steken om ook maar iets kleins te bewegen. En toch heb ik hier ook heel veel geleerd. Over de stad, over cijfertjes, over zelfbeheersing en over hoe je best iets kan bereiken. Over verschillende stijlen van mensen, over verschillende stijlen van aan politiek doen. Over hoe maskers soms afvallen en hoe andere plots rechtstaan op momenten dat je het niet verwacht. Politiek heeft ook mijn ogen geopend hoe vaak nog in hokjes wordt gedacht. Hoeveel het wij/zij-spelletje door iedereen – meerderheid/oppositie – toch steeds weer gespeeld wordt. Hoe vaak het “vaak op het randje” soms “over het randje” gespeeld wordt. Hoe weinig er soms nog echt gebabbeld wordt. Ik heb erover nagedacht. Misschien kennen we elkaar te weinig. Want ik heb opnieuw door tijdsgebrek te weinig met velen van jullie echt kunnen praten. En ik herinner mij nog goed één van de eerste dingen toen ik verkozen werd, die afgeschaft werden, was de bar na de gemeenteraad. Tot op de dag van vandaag vind ik dat nog steeds jammer. En dat is dan niet voor dat pintje, maar wel voor de babbel. Meestal leer je pas iemand echt kennen naast de politiek. Want laat ons eerlijk zijn, in dit halfroond wordt er meer met modder gesmeten dan echt gepraat of al geluisterd. De beste en de meest verrassende gesprekken met jullie gebeurden altijd buiten dit halfroond. Ik zal ook nooit vergeten van wie ik een kaartje of mailtje kreeg toen afgelopen 2 jaar mijn grootouders stierven. Dat waren verre van de mensen van wie ik het had verwacht.

Exact hetzelfde geluid toen ik de beslissing had genomen om niet langer raadslid te zijn. Ik kreeg van sommigen onder jullie een persoonlijke boodschap, die me erg heeft geraakt, waarvoor dank. Het zette de politiek weer in een ander daglicht. Geen wij/zij-denken meer, geen oppositie/meerderheid. Het gevoel dat hier veel meer sociale mensen zitten, die eigenlijk allemaal hetzelfde willen, vooruit met die stad. Dat de meesten eigenlijk niet zo zot veel van elkaar schelen. De meeste. Misschien niet allemaal met dezelfde visie, maar wel heel veel sterke persoonlijkheden, die gehoord willen worden. Misschien moeten we die persoonlijkheid soms wat meer aan de kant durven zetten in plaats van elkaar voortdurend te zoeken. En dat zou wel eens de start kunnen zijn naar een gemeenteraad, bij een gesprek. Uiteraard, uiteindelijk steekt iedereen heel veel tijd en de cliché is dat op het einde van de maand een stevig poen pakken ondertussen ook volledig mag begraven worden. Dit is veruit mijn slechtst betaalde job, die ik ooit gedaan heb en gelukkig maar. Want aan politiek doet bijna niemand het hier voor het geld. Tijd, dat is het codewoord waarom ik ermee stop. Tijd is zo kostbaar. Sorry. Hoeveel keer hebben jullie hier de pot niet rondgegeven met suikerbonen. Proficiat, mama. Proficiat, papa. Om dan zelf om 4 uur 's nachts toe te komen met een briefje op tafel "wanneer zie ik je nog eens". Vaak beseffen we pas hoe dierbaar tijd is wanneer er iets ernstigs gebeurt. Het is een cliché, maar het leven vliegt en er is zoveel te doen. Ik wil nog zoveel doen. Wij willen allemaal samen nog zoveel doen. En liefst wil ik het snel en liefst wil ik zelf aan de kar trekken en liefst mijn beslissingen nemen, mijn plannen uittekenen. Maar daarvoor moet je aan de overkant zitten en alle andere professionele bezigheden opgeven. Ik heb vaak te weinig gezegd hoeveel respect ik heb voor alle schepenen, die hier werk van maken. In het bijzonder voor die van Groen. Tot vervelens toe heb ik zaken aangehaald, die ik niet goed vond en heb ik gezegd wat ik te weinig vind, wat we niet hebben gehaald. En heb ik gezocht naar dingen, die beter konden. Heb ik steeds de criticaster uitgehangen om steeds weer op dezelfde nagels te slaan. En veel te weinig heb ik aangehaald waar jullie wel in geslaagd zijn. Ik weet dat ik een criticus ben, zonder blad voor de mond en dat ik het jullie altijd achter de schermen niet makkelijk heb gemaakt. Maar bij deze weten jullie, dat ik zeer veel respect voor jullie heb. Niet alleen voor de Groene schepenen of de schepenen die er nu zitten, maar ook die van de voorbije legislatuur. Ik heb van dichtbij kunnen zien hoeveel energie jullie elke dag hier insteken. Maar ook voor raadsleden, die hier soms haarfijn een dossier kwamen uitleggen van de oppositie, heb ik enorm veel respect. Je voelde dat er massa's tijd inzat. Ik heb vaak met veel respect geluisterd naar jullie dossierkennis, jullie energie, jullie tijd die jullie in al deze zaken stak. Het zou zonde zijn om mijn speech te verknallen om het te hebben over diegenen die ik nooit gehoord heb.

Beste collega's, vanaf straks ben ik raadslid af en staat de energieke Tunrayo klaar om haar volledig te geven. Ik probeer mijn kansen te grijpen op een ander pad. Om tijd te nemen voor iedereen die het verdient en onderweg neem ik mijn pet voor jullie af en voor iedereen die de handschoen hier opneemt om dossiers te blijven uitspitten, plannen te blijven smeden en waakzaam en integer oppositie te voeren voor de stad, die we allen graag zien. Ik ben ervan overtuigd, dat ik jullie nog vaak zal terugzien, want dat bloed kruipt nu eenmaal waar het niet gaan kan. En om het goede voorbeeld te geven, na deze gemeenteraad drinken we er eentje van mij in het Hemelrijk. Ik heb tijd. Merci.

A P P L A U S

VOORZITTER: Dank u wel, Bart. We zijn er even stil van. En dan gaan we over tot punt 32. Punt 32, gemeenteraad, aanstelling van een opvolger als gemeenteraadslid en vaststelling van de rangorde. Mag ik vragen Tunrayo om even naar voor te komen. Tunrayo, als jij je rechterhand wil uitsteken en dan de tekst wilt lezen, die u daar ziet.

ADEOLU: Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.

VOORZITTER: Ik neem akte daarvan en als je wilt ondertekenen. En dan wens ik u ook proficiat.

A P P L A U S

VOORZITTER: Je zit op een goeie stoel om in te vullen hé. Goed. Dan zijn we gekomen aan punt 33, gemeenteraad, gemeenteraadscommissies, samenstelling, wijziging. Ja, daarvoor moeten we toch stemmen. Dus de gemeenteraadscommissies van Bart worden overgedragen aan Tunrayo. Kunnen we daarover stemmen? Wie is voor? En dat is eenparig, ja, voilà. Goed. Dan zijn we gekomen aan punt 34 ... Ah nee, eerst ... Dan zijn we eerst aan de interpellaties gekomen. En punt 1 en 9 die behandelen ongeveer hetzelfde punt. Dus ik ga eerst het woord geven aan de heer Van Der Coelden en daarna aan de heer Maes. Bij de heer Van Der Coelden – Christel Geerts is er ook bij – is het over zwarte kerst voor de huurders van de sociale huisvesting. De titel van de motie van Jef Maes was omtrent de verhoging van de huurprijzen van de sociale woningen. Ik geef eerst het woord aan de heer Van Der Coelden.

GEERTS: Ik ga dat punt brengen.

VOORZITTER: Ah ja, oké.

GEERTS: Er zijn eigenlijk ... Ik zal proberen, collega's, heel kort te zijn, zodanig dat de Bart Foubert er niet te goedkoop vanaf komt en de meesten nog ... (?) Nee. Er zijn eigenlijk in de aanleiding voor ons punt zijn eigenlijk 2 elementen. Er is een wijziging gebeurd in de huurprijzen voor mensen van de sociale huisvesting. Dat is op zich iets dat op regelmatige basis gebeurd. Er waren nu 3 elementen. Dat had te maken met de energiescore. Dat kunnen we nog een stuk volgen eigenlijk. Dat motiveert de maatschappijen. Die her... (?) had ook te maken met de marktprijzen, een vergelijking met de marktwaarde. Maar een 3^e element in die verandering van de huurprijzen had te maken met een aantal wijzigingen in de manier, waarop inkomen van mensen mee wordt verrekend. Zoals bv. een inkomensvervangende tegemoetkoming voor volwassen personen met een beperking, die moest nu wel meegerekend worden. Dat leidt, dat is niet typisch voor Sint-Niklaas, maar we hebben casussen in onze stad, waar een alleenstaande dame met 3 kinderen een surplus krijgt of een meerkost krijgt van 550 euro. Dus dat was toch wel voor heel wat mensen heel slecht nieuws. Nu, dan zou je misschien, wat zou je dan normaal doen als oppositiepartij? Dan zouden we aan jullie vragen om samen met ons dat signaal in Brussel te geven van kijk, er zit daar toch wel wat dingen in, die misschien over het hoofd gezien zijn, die niet zorgvuldig genoeg zijn voorbereid. Maar we hebben nog een beetje een kater van vorige keer, onze motie om toch samen met jullie, samen met N-VA en Groen en Vld een signaal te geven over de besparingen in de cultuursector, waar ons nadien buiten dit halfrond gezegd is van kijk, we gaan toch nooit iets goedkeuren wat jullie indienen. Dus we hebben dat niet gedaan. Dus wij hebben niet de stemming gevraagd, Jef. Wij hopen, maar wij hopen in elk geval, dat jullie wel, dat we wel jullie aandacht hebben voor die problematiek. Want dat is toch wel belangrijk. Dus wij hopen in elk geval, dat jullie ook vanuit de stad Sint-Niklaas een signaal geven in Brussel. Ondertussen is er ook in Brussel door mensen van onze partij, nl. door Maxime Veys en Conner Rousseau een decreet ingediend om vooral wat dat 3e luik betreft om wel rekening te houden, om geen rekening te houden met die inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een beperking, maar dat is weggestemd gisteren. Dus dat is één luik. Van geef alstublieft, ook al stemmen jullie partijen dat dan weg – en ik kijk dan in het bijzonder naar de collega's van Groen – probeer ook vanuit Sint-Niklaas dit signaal mee te geven. Ten tweede, als de Vlaamse regering dan dergelijke kille maatregelen neemt, hoe ga je daar dan mee om als sociale huisvestingsmaatschappij? Dan denken wij, ook al is dat dan geen goed nieuws dat ge moet brengen, dat ge toch moet proberen de mensen te informeren, begeleiden. Want allé ja, als ge zo'n brief krijgt dat ge een paar 100 euro meer per maand moet betalen, dat is toch niet moeilijk, euh, niet makkelijk. Nu, allé, het feit dat men op dat moment sluit voor 14 dagen, dat kan er echt bij ons niet in.

En dan hebben wij zo iets van als we dan kijken, de mensen die in die sociale huisvesting zitten, die dan nog meer die sociale gevoeligheid zouden moeten hebben, neen, men heeft daar niet aan gedacht. Dus de mensen krijgen een brief, dat ze een paar 100 euro moeten opslaan, maar niemand van de vertegenwoordigers, noch van N-VA, noch van Vld, noch van Groen heeft er ooit aan gedacht om ter beschikking te zijn van die mensen. Allé, dat vinden we toch wel heel, heel sterk. En ik kom terug een beetje bij het begin. Ik denk dat het april was, toen jullie eerste, toen we hier een eerste discussie gehad hebben. En Willem De Klerck, die toch een zeer gematigd man is, die had eigenlijk het sociaal beleid van deze stad gefileerd en één van zijn analyses was, dat de sociale reflex van het Groen/rechts-beleid duidelijk niet in jullie DNA zat. En ik vind dit daar weer een illustratie van. Dus, wij willen dat toch aankaarten. Wij betreuren dat. En wij hopen in elk geval, dat jullie ondertussen, dat men bij de sociale huisvestingsmaatschappij wel het nodige gedaan heeft, ook op sociaal vlak, want het zal je maar overkomen alleenstaande moeder, met 3 kinderen en je krijgt een brief in de bus dat je 550 euro extra moet betalen voor je sociale woning. En dan wendt ge u tot uw huisvestingsmaatschappij, maar die vinden het nodig om 14 dagen gesloten te zijn. Een schande voor Sint-Niklaas!

VOORZITTER: ... het woord aan de heer Maes.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Ja, eerst, ik had mijn tussenkomst gericht naar mevrouw Henne, maar ik hoop dat zij spoedig zou herstellen, want zij kan hier nu niet aanwezig zijn. Maar ik vermoed dat de burgemeester, dat u haar zal vervangen en haar ook op de hoogte brengt? Ja, ik heb dan toch maar wel de moed gehad om een motie voor te leggen. En ik hoop, dat we hier – ik ben nog jong, ja, ja, 64 jaar, maar soit, jong in de politiek – maar ik hoop dat we hier toch wel – en dat is toch onze bekommernis – dat we ja, vertrekken vanuit wat er eigenlijk in onze stad gebeurt onder de mensen. En we hebben de cijfers opgevraagd. Van de 1.729 huurders zijn er 1.011 gezinnen die eigenlijk getroffen worden door deze berekening. En het gemiddelde is dan wel 50 euro dat men meer betaalt, maar er zijn inderdaad gevallen, er zijn 160 gevallen van mensen, die meer dan 100 euro ineens meer moeten ophoesten. Ik heb zo'n gepensioneerd koppel gesproken, die ineens 100 euro meer moeten betalen en die 750 euro moeten gaan betalen voor een sociaal appartement. Dus dat zijn geen sociale prijzen meer. En het voorbeeld, dat mevrouw Geerts geeft, dat is ook schrijnend en dat heeft natuurlijk te maken met de inkomensvervangende tegemoetkoming, die mee wordt ingerekend bij het inkomen van gezinnen. En dat is natuurlijk wel een heel pijnlijk punt. En er zijn al meerdere mensen, die daarop hebben gewezen.

En er is een studie geweest van Koen Hermans van de KUL, die zegt van ja, dit meerekenen, dat wil eigenlijk zeggen dat je de kansen op armoede, gezinnen in de armoede gaat stoppen, dat dat toeneemt. Dus ook het feit, dat men nu het mogelijks inkomen van inwonende kinderen gaat mee in rekening brengen bij het inkomen, dus daar worden ook soms mensen voor verrassingen geplaatst. En dat wordt dan ineens meegerekend. Het feit dat men ook nu moet gaan betalen voor een extra kamer voor het opvangen van kleinkinderen, dus dat zorgt ook mee voor verhogingen. En ik heb in de tekst, die ik heb opgeladen, kunt u dat lezen, verwezen ook naar de maatschappij in Turnhout, dus de sociale woningmaatschappij, die geen éénkamerwoningen meer bouwt, omdat ze dat niet meer van deze tijd vinden. En eigenlijk gaan ze ervanuit, dat iedereen wel een bijkomende kamer moet kunnen hebben, hetzij voor opvang van kleinkinderen, hetzij voor inslapende hulp bij ziekte, enz... Dus ik denk – en misschien ben ik weer, ja, een beetje een illusie armer vanavond laat – ja, dat we toch wel niet moeten zeggen van dit is een probleem van Brussel. Dit is een probleem van Sint-Niklaas. Dit is een probleem van alle steden, waar we geconfronteerd gaan worden met de gevolgen daarvan. Onze sociale dienst gaat daarmee geconfronteerd worden. De mensen gaan daarmee geconfronteerd worden. En dat is een probleem. En we zijn niet de enige gemeente die daarmee geconfronteerd wordt en we zijn ook niet de enige gemeente, die daar in de gemeenteraad over debatteert. En ik heb verwezen bv. naar Schelle, waar de gemeenteraad quasi unaniem een motie heeft aangenomen om dus aan te dringen bij de minister Diependaele, want uiteindelijk is het een plan van zijn voorganger. Hij heeft trouwens ook al aangegeven, dat hij dat wil herbekijken het eind van de maand, heb ik gehoord. Ah, is het al weggestemd? Wel, kijk, maar ik denk dat het absoluut zin heeft om duidelijk te maken van kijk, wij als stad, als gemeentebestuur, wij zijn daarmee bekommerd. Wij gaan daarmee problemen krijgen bij onze bevolking en dat we daarom, in die zin stel ik voor om de motie, die quasi unaniem is gestemd in Schelle, om die ook hier vandaag ter stemming voor te leggen. En die motie houdt dus in, dat we zeggen “de gemeenteraad van Sint-Niklaas pleit ervoor om de maatregel ter herziening van de berekening van sociale huurprijzen onverwijld in te trekken en we roepen de minister van wonen, Matthias Diependaele op om een huurregeling uit te werken met respect voor de draagkracht van de sociale huurders”. Wat dat dan ook moet zijn, dat moet de minister dan maar bepalen, maar ik denk, dat is een bekommernis, die ik denk dat we allemaal delen en waar we toch wel ja, vandaag de minister toch op attent mogen maken. Ik hoop dat dit gevolgen heeft in onze stad en grote gevolgen voor meer dan 1.000 gezinnen hier in onze stad.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik denk, allé, de schets van de feiten wat mevrouw Geerts en mijnheer Maes zeggen, dat is correct. Maar allé, ik wil er ook wel nog een paar zaken aan toevoegen. Inderdaad, dus de nieuwe berekeningswijze dus van de huurgelden is gestoeld op 3 elementen. Zoals mevrouw Geerts zegt, de marktwaarde van de woningen, het energiezuinig karakter van de woningen en dan inderdaad het inkomen. Maar het inkomen niet alleen dus van de huurder ... (overschakelen naar bandopname 9) ... maar dus iedereen, die wettelijk ingeschreven is op het adres dus van de verhuurde woning of van de verhuurde woongelegenheden, dus ook van eventuele ouders, grootouders, mensen met een beperking en meerderjarige kinderen. Dus ook daar wordt rekening mee gehouden. En waarbij bovendien niet wordt gerefereerd naar het inkomen van 3 jaar geleden, maar vanaf dus dit jaar wordt er rekening gehouden met dus de inkomens zoals ze op het laatste aanslagbiljet zijn genoteerd. Ik wil er ook op wijzen, dat inderdaad naast de stijging voor 1.011 gezinnen of 1.011 huurwoningen er ook 700 huurders zijn, die minder zullen moeten betalen. Dus, mijnheer Maes en mevrouw Geerts hebben inderdaad gewezen op stijgingen van meer dan 200, 300 of zelfs 400 euro. En dat zijn in totaal een 60-tal huurders, die inderdaad 200 euro of meer zullen moeten betalen. Er zijn dus ook 700 huurders die minder zullen moeten betalen. Daar zijn er een 4-tal die minder dan of meer dan 200 of 300 euro zullen zien afgaan van hun huursom op basis dus van de nieuwe berekeningswijze. Nu, dat zijn de zaken waar, ja, de mensen in de eerste plaats mee worden geconfronteerd. Hoe is de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting daarmee omgegaan? Normaal gezien is het zo, dat elk jaar na 15 december de nieuwe huurprijs voor het komende jaar aan de huurders wordt meegedeeld. En dus in 2019 zijn die brieven bedeld op donderdag, 19 en vrijdag, 20 december. Die zijn niet met de post verstuurd, maar die zijn door de medewerkers zelf bezorgd. Waarom pas zo laat? Waarom pas na 15 december? Omdat normaal gezien dus huurders de gelegenheid hebben om tot de 10^e van de maand, dus in december was dat tot 10 december, hun huur voor die maand te betalen. En wanneer dat vroeger zou gebeurd zijn, de kans zeer groot was, dat mensen al in plaats van voor januari voor december 2019 dat nieuwe bedrag zou moeten hebben betaald met alle complicaties van dien in positieve of in negatieve zin. Mensen, die zouden moeten bijbetalen of mensen, die zouden moeten terugbetalen. Dan de discussie of ja, het al dan niet bereikbaar zijn van de huisvestingsmaatschappij en de kantoren van de huisvestingsmaatschappij. Eerst en vooral wil ik mededelen, dat de huisvestingsmaatschappij telefonisch bereikbaar was in die kerst- en Nieuwjaarsperiode, behalve woensdag 25 december en 2^e kerstdag donderdag 26 december. Uiteraard ook niet op woensdag 1 januari en donderdag 2 januari. De kantoren waren wel geopend op maandag 23 december en maandag 30 december.

Het is ook zo, dat voor de mensen die merkelijk meer moesten betalen, dus die 60 mensen die 200 of meer euro per maand zouden moeten betalen, dat die een aparte brief, een aparte flyer hebben gekregen, waarbij zij werden uitgenodigd om dus contact op te nemen met de huisvestingsmaatschappij om na te gaan of de herberekening van hun maandelijks huurbedrag correct was en wat daar, wanneer daar twijfels rond waren of wanneer dat niet correct zou zijn, wat men daar zou kunnen aan doen. Dus die 60 mensen hebben expliciet die uitnodiging gekregen om contact op te nemen. En 2 van die 60 mensen zijn daar ook op ingegaan. Ik wil ook erop wijzen, dat tussen de huisvestingsmaatschappij en de hulpverleners van de cluster welzijn van stad en OCMW, dat er een overleg is geweest op donderdag, 19 december om de hulpverleners ook in te lichten over de nieuwe werkwijze en de nieuwe huurprijsberekening. En dat mensen kunnen aangesproken worden dus om na te gaan is die gewijzigde inkomsten, is dat correct, is die definiëring van de nieuwe gezinssamenstelling of van de gezinssamenstelling is die correct verlopen. En er is ook de mogelijkheid gegeven om te zeggen van ja, indien die mensen daar serieuze financiële problemen zouden hebben, dat zij een beroep kunnen doen om een aanvraag voor extra steun in te dienen. Ik wil op die manier toch een aantal zaken specificeren en ook een aantal zaken corrigeren. Maar aanvullend kan misschien schepen van welzijn, Sofie Heyrman, nog één en ander meedelen.

VOORZITTER: Schepen Heyrman?

HEYRMAN: Ja, ik wou eigenlijk zeggen wat u op het einde zei, dus dat er 8 maatschappelijke assistenten naar de Sint-Niklase zijn gegaan op 19 december. Alle namen zijn doorgegeven van de cliënten, die gekend waren en iedereen die 100 euro stijgt, die hebben sowieso een afspraak. Men is daar nu nog mee bezig en er wordt dan voor iedereen gekeken van ja, is dat correct, moet er een hervraag gedaan worden. En ze kijken dan ook direct wat er aanvullende steun, of men daarop rechten opent om ervoor te zorgen, dat we mensen zo goed mogelijk zullen helpen. Dus dat is nu, er zijn al een heel aantal mensen ja, geholpen op die manier. Maar men is daar nog wel mee bezig, omdat het ook maar van 19 december wist men eigenlijk goed wie wel en wie niet.

VOORZITTER: Ik dank de schepen. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, er was in de pers ook aangekondigd, dat de mensen ondersteuning zouden krijgen. Is het dat wat u nu vertelt, dat u ermee bedoelt? Want die aanvullende steun, dat zijn natuurlijk weer middelen die we vanuit de stadskas moeten ophoesten om een verhoging, die niet op het niveau van de stad is, is beslist uiteindelijk, allé, te compenseren. Dus dat is één gegeven.

Ik wil toch ook nog aan de burgemeester zeggen, als u zegt van ja, er zijn inderdaad een aantal gezinnen, die minder verdienen, maar de informatie van de maatschappij zegt mij, dat er in totaliteit 450.000 euro meer inkomsten zijn. Dus dat betekent, dat dat bedrag dat de mensen meer moeten betalen ruimschoots groter is dan wat de mensen die minder moeten betalen. Want 450.000 euro extra inkomsten, dat is niet weinig. Als je dat vergelijkt, als je dat neemt op 1.011 gezinnen die meer moeten betalen, is dat zeker en vast meer dan 50 euro gemiddeld. Dus dat toch nog eventjes ter aanvulling ervan.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts? Ah ja?

BURGEMEESTER: Dat is op jaarbasis hé. Want dus de cijfers heb ik ook gekregen. Dus op maandbasis is het afgerond dus 38.000 euro dat men meer ontvangt in de huisvestingsmaatschappij. Maar dus 1.011 huurders betalen meer. 18 blijft het bedrag hetzelfde. En 700 betalen minder.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, we kunnen hier natuurlijk nog wat pingpong spelen met cijfers, maar de baseline is natuurlijk wel, dat het toch wel een behoorlijk stuk duurder geworden is. Voor een aantal criteria, zoals met die energiefactor en zo, daar kan ik nog een zekere ratio aankoppelen. Maar voor mensen met een inkomensvervangende tegemoetkoming en zo die meer laten betalen, dus wij vinden dat echt geen juiste zaak. En ik hoop nu, dat toch – en ik kijk vooral naar mijn collega's van Groen – dat jullie nu proberen in dit college zo ver te krijgen, dat je ook signalen geeft naar Brussel. Want het is natuurlijk, het is goed dat men nu de mensen probeert te begeleiden, maar met wat zijn we bezig? Men neemt een pak asociale maatregelen ter hoogte van de Vlaamse regering en wij moeten er eigenlijk een stukje als stad achterlopen om de brokstukken op te vangen. Dan moet ge toch signalen geven als stad? Dat moet toch lukken. Dat moeten we over de partijen kunnen doen. Wij zitten hier allemaal om het in eerste instantie het belang van de mensen van onze stad te verdedigen. En niet om onze partijgenoten in Brussel ter wille te zijn. Burgemeester, ik heb geen argumenten om u niet te geloven wat die openingsuren betreft, maar wij hadden echt wel van een aantal mensen die indicatie dat ze echt niet, allé, dat het niet toegankelijk was. Dus allé, ik laat dat in het midden wat daarvan aan is. Maar allé, ik hoop dat dit stadsbestuur een heel krachtig signaal geeft.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik had nog een vraag aan schepen Heyrman. Allé, men heeft binnen de welzijnssector nogal eens de mond vol over outreachend werken. En ge moet niet wachten tot de mensen tot bij u komen. Ge moet er zelf desnoods naartoe stappen als ge een vermoeden hebt, dat er hulpverlening, financiële of andere aan de orde zou kunnen zijn.

Allé, als er 60 mensen, gezinnen in Sint-Niklaas, meer dan 200 euro per maand moeten bijbetalen, minstens, voor een sociale woning dan lijkt mij dat een goed voorbeeld – die namen zijn gekend – om die alle 60, want blijkbaar zijn er maar 2 op de 60 die zelf de stap zetten naar de huisvestingsmaatschappij om zich te informeren, wat niet wil zeggen dat voor die 58 andere dus die factuur niet zwaar aankomt. Maar dan lijkt mij dat een goed voorbeeld om vanuit de sociale dienst van het OCMW niet alleen de mensen te contacteren, die al gekend zijn als cliënt bij het OCMW, maar echt eens naar die 60 mensen te stappen om te zeggen, bon, kom bij ons, leg uw papieren, leg uw facturen, leg uw inkomen op tafel en laat ons samen zien of er in het kader van de aanvullende steun een tegemoetkoming kan zijn van het OCMW om die bijkomende huurkosten te helpen dekken.

BURGEMEESTER: Nu, mijnheer Van Der Coelden, ik wil er wel op wijzen, die 60 mensen, dat die door de huisvestingsmaatschappij – niet door het OCMW – door de huisvestingsmaatschappij uitgenodigd zijn om contact op te nemen om de zaak door te nemen. Dus dat is gebeurd.

VAN DER COELDEN: Ja, burgemeester, maar wat ik bedoel, ge weet dat er van 60, dat er waarschijnlijk 60 gezinnen zijn, die het nu een heel stuk moeilijker zullen hebben om die factuur te betalen. En die zijn gekend, die namen. Dan lijkt mij dat niet zo onlogisch – het zijn er ook maaër 60 – dat ge die alle 60 – of ze nu al OCMW-client zijn voor de moment of niet – maar zou contacteren om te zeggen kom op gesprek, desnoods bel je ze zelf en laat ons zien of we voor u iets kunnen doen. Dat is ...

BURGEMEESTER: Maar in het overleg tussen de maatschappelijke assistenten en de huisvestingsmaatschappij kan de situatie van die 58 andere – ik weet niet in welke mate dat sommigen daar nu ondertussen al in gesprek zijn geweest verder met de huisvestingsmaatschappij en/of met het OCMW – kan daar verder over van gedacht gewisseld worden.

VAN DER COELDEN: Mijn basicvraag is in feite, beperkt men zich tot de huidige OCMW-clienten of trekt men dat open en gaat men actief die mensen aanspreken om te zien of hulp aan de orde kan zijn?

VOORZITTER: Schepen?

HEYRMAN: Ja, ik antwoord eerst op de vraag van Kris. Ja, ik begrijp uw vraag. Iedereen die om het even op welke manier gekend is, zal sowieso actief vanuit het OCMW een vraag krijgen. Bij de andere ging de huisvestingsmaatschappij zeggen van we kunnen contact opnemen met het OCMW. Wat ik niet zo goed weet, is als mensen daarop gezegd hebben van “laat het” of allé ja, “ik wil dat niet” of men dan actief die namen nog kan doorgeven. Dat weet ik eigenlijk niet. Dat wil ik wel eens vragen of dat dan gebeurt.

Maar ja, ge zit daar zowat in een zone van ... Allé, ik weet ook niet, er is gezegd van dat de Sint-Niklase altijd ook ging verwijzen naar het OCMW. Ik weet ook niet hoe actief dat ze dat gaan doen. Dus ik zal dat zeker bevragen. Ja, ik denk dat er ... Ik weet eigenlijk niet wat er in de krant stond, Jef. De Sint-Niklase ging zelf ook een aantal mensen nog uitnodigen. Dus het kan zijn, dat naar die hulpverlening werd verwezen. Maar voor de rest was er dus al op cliënniveau een overleg van kijk, dit zijn cliënten van jullie. Kun je die allemaal contacteren. Dus ik denk dat sommige mensen door beide mensen zullen gecontacteerd worden. Er zijn ook wel al wat dossiers, bv. in het dossier van die 550 euro, waar er al een evolutie inzit, want ... Ja, nee, dat is voor in de geheime zitting. Soit. Goed. Ja en dan mevrouw Geerts, wij doen ons werk achter de schermen. Wij gaan geen moties, wij zitten in, op hoger niveau zitten wij niet samen in de coalitie. U kan van ons niet verwachten, dat wij hier moties gaan stemmen over iets waar we het op een ander niveau niet over eens zijn. Maar zijt maar zeker, dat wij elk binnen onze partijorganen signalen van dingen, die we tegenkomen, doorgeven. En ik denk dat u dat ook op Vlaams of op federaal niveau zal zien. Maar we gaan hier niet beginnen met moties te stemmen over allé, over zaken die in Brussel zijn beslist. Maar hoe dat wij er respectievelijk over denken, dat kan u ongeveer raden. Maar er zijn ook wel nuances in ideeën van mensen hé. Dus in die zin gaan wij geen motie stemmen.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, dat is niet neen natuurlijk. Dat is een gekend standpunt. Maar wat ik dan wel niet begrijp, schepen, ook al steun ik het volledig dat u dan wel het nodig vindt om brieven te schrijven naar de ambassadeur over dingen in Polen, die niet correct lopen, maar naar Vlaanderen naar Diependaele, dat gaat niet.

HEYRMAN: Dat was iets waar we het samen over eens waren. Ja, voilà.

GEERTS: ... (?) dat is gemakkelijk natuurlijk.

HEYRMAN: Nee, dat is niet waar.

GEERTS: Ge zijt hier om de Sint-Niklase burger te vertegenwoordigen en als ge vindt ...

HEYRMAN: ... (?) en helpen we.

GEERTS: Als er dingen niet correct lopen of waarvan we vinden, dat ze niet billijk zijn, dan vind ik nog altijd dat ge een signaal kunt geven. Als ge naar Polen een signaal kunt geven, dan moet dat ook lukken naar Brussel.

HEYRMAN: Dan doet ge dat als partij, maar niet als stadsbestuur.

VOORZITTER: Ja, ik geef nog het woord aan de heer Maes.

MAES: Ja, natuurlijk ik vind het prima, dat men met mensen praat en zo en dat men mensen probeert te helpen. Maar natuurlijk, dat gaat in wezen niet veel veranderen aan hun facturen.

Je kan nog uren met die mensen praten aan die nieuwe herziening, ja, die blijft, tenzij dat er natuurlijk een foute berekening is gemaakt. Maar ik denk, allé, ik zou het jammer vinden inderdaad, dat die motie, als die motie niet gestemd is. Want omwille van het feit, dat we ja, wij moeten toch in eerste instantie vertrekken van de bekommernis over wat er met onze inwoners gebeurt. En ik denk dat iedereen en na dit debat blijkt dit toch wel, dat iedereen daar toch wel om bekommerd is. En dus ziet dat dit een echt probleem is voor heel wat mensen en gezinnen in onze stad. Dus vandaar ons voorstel om deze motie toch te steunen.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor, dat we stemmen over de motie van de heer Maes. Wie stemt voor de motie? Dat is sp.a en PVDA en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid. En wie onthoudt zich? Dat is CD&V. Punt 2, interpellatie van de raadsleden Christel Geerts en Ilse Bats in verband met het sluiten van het bib-punt in het Reynaertpark, een gemiste kans. Mevrouw Bats?

BATS: Dank u wel. Ja, schepen, we hebben het punt geagendeerd nog voor wij wisten, dat u in de commissie ons de toelichting zou geven. Dus wat het bibliotheekverhaal betreft, dat kunnen we enigszins begrijpen. 2.500 ontleningen per jaar, dat is wel echt weinig. We zijn ook blij dat de kranten blijven aangekocht worden voor de buurtwerking. En de leenkast, dat is ook een zeer goed plan. Dus daarmee kunnen wij leven. Als het eigenlijk niet, als de bib of het sluiten van het bib-filiaal niet een gegeven op zich was. We moeten daar eerlijk in zijn, het is een gevolg van het ontbreken van een buurtwerking daar, waardoor mensen ja, niet actief worden uitgenodigd om naar de bib of het buurthuis te komen. En dan krijg je dit soort bib-filiaal natuurlijk. Daar moeten we eerlijk in zijn. Dus we hebben eigenlijk 2 concrete opvolgingsvragen, maar dat lijkt mij dan al meer ... Ja, ik richt mij nu even tot u, schepen Heyrman. Stel, het waren mààr 2.500 ontleningen, maar we kunnen al raden aan wie die ontleend werden die boeken. Waarschijnlijk mensen, die niet tot op het H. Heymanplein geraken of moeilijker of waarvoor het moeilijk is om zich ver te verplaatsen. Dan denk ik in de eerste plaats aan senioren. Dus ik stel voor, dat is heel makkelijk, dat ... Ik weet niet of er een soort van ja, binding is met de mensen die daar vaak kwamen, maar of ge ze kunt informeren dat er een bib aan huis-werking is. En eventueel ja, maar ja, dat zal vanaf nu dan via de buurtwerking moeten gaan natuurlijk. Of u de senioren, die niet meer tot op het H. Heymanplein geraken of u die eventueel kan aansporen om gebruik te maken van de bib aan huis. Wat dat met kindjes doet, ja, daar heb ik veel minder inzicht op.

Maar ook daar zou de vraag kunnen zijn – en dan wil ik even, de voorzitter mag zo weinig zeggen hier, maar in de commissie was ook haar vraag – om na een jaar een keer ja, een buurtwerker – ik weet niet hoe dat moet gebeuren en of dat heel erg te meten is – te laten inschatten of mensen, kinderen, senioren werkelijk nog uit de boot zouden vallen en niet meer aan een boek geraken. Of dat ergens in te schatten is. Maar dan. Misschien nog veel belangrijker. Lijkt ons de heropstart van de buurtwerking die zal plaatsvinden 1 februari. Wat heb je gezegd in de commissie? Ja, zoïets. Ja, er is officieel misschien wel een buurtwerking, maar ze is niet echt zo ...

VOORZITTER: Ja, misschien eerst de tussenkomst afwerken alstublieft.

BATS: Ja, voilà. Ze is niet zo heel actief nu. Dus we hoorden van een heropstart en we zouden ook graag weten hoe dat wordt aangepakt en/of – het was ook een duo-vraag – of dat ook na één jaar eens kan geëvalueerd worden.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. We hebben er op de commissie ... Ja, maar ik ga het niet lang doen. Allé, ik steun volledig de tussenkomst, die collega Bats heeft gedaan. Dus wij hebben het daar trouwens op de commissie al over gehad. Ik heb voornamelijk signalen gekregen van de mensen uit de buurt, dat ze zeggen van ja, het is jammer, maar misschien kan het wel aangegrepen worden om een veel actievere buurtwerking te beginnen opstarten. En u heeft dan gezegd van ja, dat is een bevoegdheid van de collega van welzijn. Dus ik wilde dan meteen ook vandaag die vraag stellen. Dus ik weet natuurlijk, die buurtwerker heeft ook nog andere drukke bezigheden in andere wijken. Maar misschien moet er toch eens gekeken worden. Er is een vraag van de mensen uit de buurt om een actievere buurtwerking en een actiever buurthuis te hebben. Op welke manier, welke initiatieven denkt u daar te ondernemen om dat te activeren?

HEYRMAN: Ja, uw eerste vraag, Ilse, rond senioren die nu vaak ontlenen. Ik denk dat dat dan toch best is, dat er iemand – ik weet niet of wij die gegevens mogen hebben – dat er een brief vanuit de bib vertrekt van hallo, ... Gij eerst?

BAEYENS: Ik vul onmiddellijk aan.

HEYRMAN: Ah ja, of moet ik eerst en dan ...

BAEYENS: Eigenlijk de bib aan huis, dat is eigenlijk altijd op doktersvoorschrift. Dat is het systeem dat werkt. Ja, maar misschien is dat ook daar relevant hé. Dat kan hé. Dan hopen wij inderdaad, dat die ruilkast wat de boeken betreft, werkt. Dat daar ook toch wel in die zin die mogelijkheid is. Dat heb je ook gezegd. Moet ik dan nog iets aanvullen wat bibliotheek betreft? Zo niet direct, denk ik. Dan is de doorstart ...

HEYRMAN: Ja, dus momenteel is het buurthuis geopend op dinsdag- en donderdagnamiddag. Elke dinsdagavond is de Keerkring daar. Elke donderdagavond is het daar een turnclub met een groep buurtbewoners. Maandagnamiddag is er een creaclub van de buurt. En op zaterdagnamiddag is het nu sportpret met de kinderen uit de buurt. Nu, daar zijn ze aan het denken om dat woensdagnamiddag te doen. We zijn momenteel bezig aan het opdrijven van de activiteiten. Maar we willen dat zo wel wat doen met de buurt zelf. Want bv. donderdagnamiddag komt er weinig volk. We zijn aan het denken, doen we dat beter een vrijdag. En we hebben eigenlijk nu, gisteren was het Nieuwjaarsreceptie van de Reynaertwijk en hebben we zowat ja, aan iedereen wat een enquêteken laten invullen van wat zijn ... (?), want sommige activiteiten zijn wel een succes, andere niet. Binnenkort is er een pannenkoekennamiddag. Enfin, er zijn zo een aantal dingen gepland, maar niet alles heeft een succes. Dus we hebben nu de Nieuwjaarsreceptie een beetje aangegrepen om eens te peilen van wat willen jullie en welk soort uren. Dus vanaf 1 april, allé, er is een idee – en dat komt binnenkort in het college – we hebben de verhuring van Peter Benoit nu gedaan onder de inwoners. We zijn ook aan het kijken om dat systeem daar te doen. Omdat dat ook wel wat een dynamiek met zich meebrengt. Soms komen er dan mensen, die er nog nooit geweest zijn. En die sluiting van het bibpunt gaan we ook wat nemen als opportuniteit om de indeling wat te herbekijken, want men vindt het toch niet zo gezellig. Nu ja, waar die bib is, dat is juist zo waar er geen ramen zijn. Dus dat is misschien wat beter om daar zowat een zithoek in te maken. Dus dat is men ook aan het bekijken. Dus in die zin is het een beetje jammer, maar er kwam gewoon weinig volk. Maar is het ook wel een opportuniteit om een aantal dingen te doen. En we zullen kijken wat uit die enquête komt. En ik wil dat gerust binnen een aantal maanden eens op de commissie brengen. Het is wel, we zijn nog extra vrijwilligers aan het rekruteren en de winter is niet zo'n goeie periode voor vrijwilligers.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, voorzitter, het kan zijn dat ik mij vergis. Dan wil ik mij bij voorbaat excuseren. Maar ik hoorde hier zeggen, dat er een Nieuwjaarsreceptie geweest is in het buurthuis. Ik denk niet dat de gemeenteraadsleden daar een uitnodiging van ontvangen hebben. En dat is wel een goed moment om ook de ...

HEYRMAN: Normaal gezien moet die in alle bakjes gelegen hebben. Het kan zijn ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt) ... Ja, ik weet het niet. Als iedereen het gemist heeft, ja, dan zal het misschien dit jaar niet gebeurd zijn, maar ...

VAN DER COELDEN: Ik weet nu niet of ze hiertussen zit, maar we krijgen hier ook een pakje post, waar ook een paar uitnodigingen tussen zitten voor Nieuwjaarsrecepties, die allemaal al achter de rug liggen hé.

HEYRMAN: Ik kan natuurlijk vragen om die volgend jaar eens in één mail te zetten als dat beter is? Ja, goed. Oké.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we naar de volgende interpellatie van raadsleden Kristof Van Gansen en Lore Baeten over Smart City en cultuur. Ik geef het woord aan mevrouw Baeten.

BAETEN: Ja, dus rond Smart City en cultuur, omdat ... Ja, we hebben het over, er zijn heel veel dingen, belangrijke dingen, die we hier bespreken, maar af en toe is het misschien ook leuk om vanuit de oppositie eens een out of the box-ideetje naar voor te brengen. En dat kwam er eigenlijk bij het meerjarenplan, bij de commissie van de schepen, toen hij sprak over een mogelijke app, die ze aan het onderzoeken waren als ik het mij goed kan herinneren rond de beiaard. Waar hij op afstand of zij dan ja, nummers kan afspelen. En dan hadden we het idee met de fractie om dat eigenlijk open te stellen naar de burgers. Ik ga het nu niet volledig voorlezen, omdat u al in de commissie aangaf dat u het al aan het onderzoeken was, maar ik had er wel 3 vragen bij. Wat zijn momenteel de plannen voor zo'n beiaardapp? Is dat een mogelijkheid? Wat zijn eigenlijk de plannen in het algemeen rond de beiaard? Is er een mogelijkheid om dit open te stellen voor burgers? En zijn er eigenlijk al concrete plannen voor een soort van stadsapp? Voor ons zou dit een eerste test kunnen zijn of zien we dat als een eerste test om mogelijk echt zo te gaan naar een stadsapp. Dus iets wat heel hard wordt aangeraden als het Smart City gaat. En toch iets wat onze stad als grootstad zou kunnen investeren.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Baeten. Ja, excuseer, schepen?

BAEYENS: Ja, Lore, bedankt voor de vraag. Maar ook mijn enthousiasme is wat getemperd met de duidelijkheid hoe het nu in elkaar zit. Jammer genoeg, want ik ben even enthousiast als jullie wat dat betreft. Het is zo, technisch is het zo, dat vandaag inderdaad de beiaard een beiaardcomputer heeft gekregen, Apollo 3. Voor de ... Ondertussen zitten daar 130 liedjes en muziekjes in, die ieder kwartier ten gehore gebracht worden en waar de beiaardier inderdaad kan kiezen naar de tijd van het jaar. Kerst, Sint, noem het op ... Valentijn hé. Want nu is hij bezig om nog 10 extra liedjes rond Valentijn in te spelen. Dus in die zin is het een zeer creatieve man, onze beiaardier, die ook voor allerlei manifestaties bereid is mee te helpen. En zijn eerste optreden was dan de Special Olympics hé, waar hij de Happy Birthday gespeeld heeft. Dus het is een man, die daar ook zeer enthousiast mee omgaat. Wat is het jammere aan onze Apollo 3? Dat is dat dat geen gebruikersinterface heeft.

Dat is volledig, als je daarop inlogt, kun je alles. Kun je ze deleten, kun je ze ... Dus dat is niet zo vriendelijk gemaakt. Natuurlijk, de stapjes die ge nog moet zetten, zijn nu wel zichtbaar. Dat is haalbaar hé. Ik voel dat ook zo aan, dat het haalbaar is. Hij heeft iets gelijkaardigs in Gent, maar in Gent zijn ze toch ook afgeknaapt op de prijs om zoiets mogelijk te maken en publiek te maken. Publiek, ook dat is niet zo simpel. Hoe doe je dat dan? Ja, ge zou dat aan een gids kunnen geven of ge zou dat ... Er zijn zeker dingen te bedenken hé. Dus ja, er kan veel. Ja, we horen heel wat verschillende muziekjes en die computer gaat tot mogelijkheden leiden. Maar jammer genoeg zal een app als dusdanig nog niet onmiddellijk voor morgen zijn. We volgen het op de voet op. We weten dat die technologie snel evolueert en hopelijk leidt dat toch tot nog leuke dingen. Ik ben het zeker dat we met deze beiaardiers nog heel veel leuke, verrassende liedjes gaan horen. Dus veel potentieel, maar toch een beetje een afknapper naar de publiekswerking toe, dat het voorlopig de beiaardier zelf is, die bepaalt wat we horen.

VOORZITTER: Oké. Is dat voldoende? Dan laat ik jullie weten, dat de 4e interpellatie is ... Excuseer. Ja? Mijnheer Herman?

HERMAN: Ja, ik vond het eigenlijk wel een goed voorstel, maar ik wou gewoon eventjes zeggen, dat het niet altijd een extra gebruiker interface moet hebben om eigenlijk mensen te laten kiezen welk nummer er is. Dus gewoon stemmen op een lijst van 130 liedjes en allé, dat zou voldoende kunnen zijn om toch ...

BAEYENS: Ja, zo heeft hij inderdaad, dat is zeker een goeie aanvulling, Filip. Zo heeft hij al marktacties gedaan in Gent ook, dat ze die lijst openzetten en dan stemt. Dus daar zijn inderdaad nog wel creatieve ideeën mee te doen zonder grote IT-inspanningen.

VOORZITTER: Oké. Goed, voor punt 4 geef ik toch even kort het woord aan de heer Van Gansen.

VAN GANSEN: Geachte collega's, in een ver verleden heb ik ooit eens besloten om milieu-studies te doen. Dus het zal u niet verbazen ... (overschakelen naar bandopname 10) ... dat klimaat mij nauw aan het hart ligt. En wie de kranten een beetje volgt, merkt ook dat we niet zó fantastisch bezig zijn. Er is heel veel beleid aan het lopen, goed beleid, maar als we kijken naar de cijfers van de klimaatuitstoot blijkt zelfs dat we met België stijgen in 2018 in plaats van te dalen. Nu, er zijn heel veel – zoals ik al heb gezegd – goeie initiatieven lopende. Een nieuw stadhuis, er gaat meer op de energiefactuur gelet worden. Maar als gemeente moet ge nog altijd vaststellen, dat bijna 99 % van uw CO₂-uitstoot, dat dat niet de gemeentelijke gebouwen zijn, maar eerder daarrond. Dus we gaan een beetje naar alles moeten kijken hé. Gaat het van vervoer, transport, gigantisch probleem. Zeker ook de komende jaren. Maar daar worden stappen gezet, die zeer positief zijn.

Als we echter gaan kijken naar de uitstoot van CO₂ bij huizen, ja, dat blijft toch ook wel een stukje problematisch te zijn. In Sint-Niklaas 27 %, onze CO₂-uitstoot. En opnieuw, daar lopen zeer goeie zaken hé. De renovatie van de Kon. Elisabethwijk, gratis energieadvies aan huis, stedelijke subsidies waarover daarnet nog maar gestemd is geweest. Maar ik heb in oktober al eens aangegeven met de vertegenwoordigers van Intergem, dat er toch een rare kronkel is bij één van de subsidies. En ik denk dat dat een stukje een anomalie is, dat we vrij goed kunnen rechtzetten, maar dan gaan we wel de koe bij de horens moeten vatten. Als ge af wilt van fossiele brandstoffen, omdat ge echt wel wilt dat uw CO₂-uitstoot van huizen daalt, dan gaat ge ook af moeten gaan van het gas. Nu is het heel bizar. Als ge af wilt gaan van het gas moet je eerst 466 euro betalen aan Intergem om daarna een anderhalf jaar later een subsidie terug te krijgen. Dus dat betekent dat ge het voor verbouwers tijdelijk moeilijker maakt. Allé, ze hebben geldtekort en ze moeten nog eens onderling overeenkomen waar de prioriteiten gaan liggen, terwijl dat het eigenlijk nergens voor nodig is. Want uw subsidies zijn terug van Intergem, waar ge ze opnieuw betaalt. Dus ja, ik had een voorstel van beslissing voor de gemeenteraad gezet, maar ik zou toch eventjes willen horen van de meerderheid wat hun bedenkingen rond de tekst zijn om puur aan Intergem te vragen “schaf die factuur af, verreken die desnoods in uw premie als ge ja, niet wilt bezuinigen”. Maar bon, de vraag is aan de meerderheid.

VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan schepen Hanssens en schepen De Meester daarna.

HANSSENS: Ja, dank u wel, Kristof, voor de vraag. We moeten de koe bij de horens vatten, heb ik u gehoord, maar we moeten ook geen koe met gouden horens beloven. Ik heb uw vraag goed gelezen. Ik heb uw vraag goed gelezen. Het was een oproep naar de vertegenwoordigers van de stad bij Intergem. En dan heb je eigenlijk twee niveaus waar wij vertegenwoordigd zijn. Dat is op het niveau van de algemene vergadering, maar ik denk niet dat dat het forum is waar je zo'n zaken moet aankaarten. En je hebt het regionaal bestuurscomité, waarvan ikzelf lid ben namens de stad. Nadat ik uw vraag heb gekregen, heb ik dat punt aangehaald. Want voor alle duidelijkheid, het college is het met u eens, dat dit een ja, een drempel kan zijn. En ge moet, ge krijgt 500 euro als ge eerst 500 euro uitgeeft bij wijze van spreken. Een beetje een bizarre situatie. Ik heb dat aangehaald in de allerlei in het regionaal bestuurscomité. En de vergadering heeft dat punt ook aanvaard als een agendapunt op het volgende regionaal bestuurscomité. En waarom is dat van belang? Omdat het regionaal bestuurscomité punten aan de agenda van de raad van bestuur kan brengen. Dus ik heb ook dat punt niet willen doordrukken nu woensdag. Waarom? Ja, niemand was daarvan op de hoogte, dus ik heb een warme oproep gedaan naar alle deelgenoten rond de tafel om dit ook lokaal te bespreken. En het zal opgenomen worden als een punt in de agenda.

Waar ons ook zal uitgelegd worden hoe dat komt. En daarom zeg ik ook, ik ga u geen koe met gouden hoorns beloven. Waarom? Omdat veel van die premies en verrekeningen en al die taken, dat die één, zeer boekhoudkundig benaderd worden. Twee, dat die premies en ook die prijzen door de VREG moeten goedgekeurd worden. En die gelden dus niet alleen voor het werkingsgebied van Intergem, maar voor het ganse werkingsgebied van Fluvius. En dat zal het niet zo eenvoudig maken om daar een regeling in te hebben. Maar ik denk dat onze volgende stap moet zijn, is eigenlijk een stukje die absurditeit aan te tonen. Als ge naar duurzamere vormen van verwarming gaat, ja, dan zouden ze u moeten helpen over gans de lijn. Nu wordt er gedaan alsof het afsluiten van de gas een aparte actie is en het aansluiten van een warmtepomp een andere actie is. Nee, natuurlijk. Die twee zijn aan elkaar gelinkt. Dat is ook wat ge aankaart. Ge gaat niet wachten tot dat ge terug geld hebt om een warmtepomp te installeren achter dat ge uw gas hebt afgesloten. Die absurditeit er een stukje uit te halen, dat zou wel moeten kunnen. Dus ik zou vragen van hou de motie een stukje in tot de bespreking in het regionaal bestuurscomité is gepleegd in maart. Ik zal er dat punt ook bepleiten. En als er consensus rond dat ook met de andere deelgenoten van onze regio is, om dat ook te agenderen op de raad van bestuur. Dat kan wel handig zijn. Waarom? Omdat we dit jaar alle nieuwe prijzen en premies moeten heronderhandelen met de Vlaamse regering en meer specifiek met de VREG. Dus het is eigenlijk qua timing wel de goeie moment.

VAN GANSEN: Oké, bedankt, schepen. Ik wens u heel veel succes. Alle steun van mij in ieder geval. Dus, allé, ik ga hier ook niet over laten stemmen. Pff, ik hou het nog eventjes achter de hand als het niet de goeie richting zou uitgaan.

VOORZITTER: Oké, dank u wel. Mijnheer Baeck?

BAECK: Ja, ik ga eventjes aansluiten bij mijnheer Van Gansen. Ik vind dat een heel terecht punt. Ik ben zelf nu ook aan het verbouwen en elektriciteit, gas laten wegnemen, het is twee keer 500 euro, terwijl ze op hetzelfde moment er moeten zijn. Ge kunt niet onderhandelen over uw offerte, omdat dat een monopolie is. Terwijl dat het wel onderaannemingen zijn, die het komen doen. Dus het is ridicuul eigenlijk.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan stel ik voor dat we naar het volgende punt gaan, interpellatie van raadslid Filip Herman in verband met lokfietsen voor de strijd tegen fietsdiefstallen.

HERMAN: Dank u wel, voorzitter. De aanleiding voor dit toegevoegd punt was eigenlijk een beetje de verbazing, dat we er eigenlijk binnen onze stad of politiezone misschien al mee werken met lokfietsen. Maar het feit was wel, dat die dan gestolen was. Dus vroeg ik mij eigenlijk af, allé, ge gaat dit dan een beetje opzoeken en dan denkt ge dit kan toch beter, denk je dan.

Dus kwam ik eigenlijk op een artikeltje, waar men werkt met lokfietsen die een ingebouwde gps-zender hebben. Die perfect wegwerkbaar is in een frame, in een zadel, zelfs in een fietsbel heb ik gezien. Mooi. Hoeft ook niet zoveel te kosten. Die kleine toestelletjes die worden ook regelmatig nu, allé, ge ziet dat meer en meer opkomen in deelfietsengebruik. Het systeem daarachter is dat vanaf dat die fiets verplaatst wordt, dat de politie eigenlijk een seintje krijgt op één of andere manier en die fiets kan volgen. En op die manier eigenlijk een mogelijke fietsendief te vatten. Dit concept is eigenlijk al in meerdere steden en gemeenten geprobeerd. Men spreekt van Wijnegem, Wommelgem, Borstbeek, Mortsel, Boechout, Gent, Mechelen, Hasselt. En die hebben daar eigenlijk al een aantal allé, diefstallen mee kunnen verijdelen en daders kunnen oppakken. In Nederland is dat al langer bezig en daar hebben ze ook al meer dan 1.000 fietsen teruggevonden. Ook doordat die dieven meestal systematisch tewerk gaan. Die doen dat niet één keer. Dus meestal wordt er met zo'n lokfiets wel zo'n stockageplaats van gestolen fietsen gevonden. En toen heb ik de cijfers opgevraagd bij de politie, wat het aantal fietsdiefstallen in onze stad sinds 2011. Dat was niet de bedoeling 2011, maar ik heb ze gekregen sinds 2011. Dat we dan toch zien, als ge dat uitzet in een grafiekje gaat die wel in stijgende lijn. Dat is wel een soort op en neer-gedoe. Maar dan kom je eigenlijk uit gemiddeld tussen 1 à 2 fietsdiefstallen aangegeven - want er zijn ook heel veel diefstallen die niet aangegeven worden, omdat mensen toch denken er gebeurt niets mee – per dag. Dat is toch aanzienlijk, vind ik. En die plaatsen, als ge dat, allé, ik heb ook een detail gekregen waar de locaties zijn. De grootste, allé, de plaatsen waar de meeste diefstallen gebeuren, is aan het station, Grote Markt, Stationsstraat en blijkbaar ook Leopold II-laan. De vraag is dus ten eerste, vindt het college dat een voorstel dat onderzocht kan worden. Lijkt mij niet zo duur te zijn. En omdat ik vind dat dat toch een, allé, dat is toch altijd iemand zijn gerief. Dus ge wordt altijd ontgriefd. En enkel alleen graveren is, allé, brengt niet op. Dus ge moet daar iets tegen doen en ge moet dat met een campagne doen, die ontradend werkt. Elke fiets kan met dat toestelletje eigenlijk een lokfiets zijn. Het is niet dat dat er van ver opstaat. Dus ik bedoel, ge ziet dat niet. Het is een bel, het is een zadel, het is in het frame. Dat lijkt mij mooi om te doen. En eigenlijk wou ik gewoon, allé, ik ga het ook verder kort houden, want ik ben ook al een beetje moe. Mijn stem. En allé, ik wou gewoon voorstellen of dat een optie is.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega, het fenomeen van de fietsdiefstallen is ... Of wou schepen Van Peteghem nog tussenkomen? Ah ja, eerst schepen Van Peteghem, allé, raadslid Van Peteghem.

VAN PETEGHEM: Dat is een goed voorstel natuurlijk, die lokfietsen. Maar ik denk dat die lokfietsen onvoldoende zullen werken. Als ge de omgeving, als ge ziet de impact dat dat heeft. Het is vooral de dure fietsen worden vooral gestolen binnen de garages en de woningen zelf. Ik denk dat we de mensen moeten bewustmaken, dat zij dat meer moeten beveiligen. Het is ook zo, dat al die dure fietsen gemerkt zijn. Dus als men een fiets terugvindt van één of ander merk, die hebben een nummer. En als men die nummer en het merk raadpleegt, dan komt men aan de wettelijke eigenaar. Ik denk dat dat de beste methode is om te zien van waar dat de fietsen komen en van wie ze eigendom zijn. Maar lokfietsen, ik denk dat we er al eens mee gewerkt hebben met lokfietsen. Niet met zo'n gps, maar ik denk dat dat, allé, dat is een goed voorstel, maar ik denk dat dat onvoldoende zal zijn om de fietsdiefstallen tegen te gaan. Dat is mijn mening hoor.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Peteghem. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dus collega's, ja, fietsdiefstallen is een fenomeen. Een ergerlijk en hinderlijk fenomeen, waar denk ik ieder van ons of ten minste in familieverband wij allemaal al mee geconfronteerd zijn geworden de voorbije jaren. Dus dat ligt bij mij niet anders dan denk ik bij de meeste of bij ieder van u. Weze het in Sint-Niklaas, weze het in Antwerpen, Gent, Leuven of ... (?), maar dat is geen stad hé. Dus waar we zelf gestudeerd hebben of waar onze kinderen hebben gestudeerd. Het is ook wel zo en ik denk dat Gaspard er inderdaad op gewezen heeft, dat het fenomeen en het opzet van de fietsdiefstallen de jongste jaren ook wel gewijzigd is. Ge hebt het fenomeen van het joyriden. Mensen hebben hun trein gemist en ze pakken de eerste de beste fiets, die ge dan dikwijls na een paar uur, na een paar dagen, soms na een paar weken terugvindt. Dat heb ik ook al meegemaakt. Ge hebt ook het fenomeen ja, de gelegenheid maakt de dief. Dus dat is dan geen gebruiksdiefstal, maar echte diefstal. Maar dan heb je inderdaad de georganiseerde diefstal, waar men bepaalde fietsen of op een bepaalde plek of bepaalde plaatsen dus de fietsen probeert te stelen. Fietsclubs, wielervedstrijden, we hebben ook eens een paar jaar geleden een zware ramkraak gehad in een fietsenfabriek in het Industriepark in Sint-Niklaas. Ge hebt de diefstallen uit garages, uit tuinhuisjes, enz..., enz... Ik noem dat de 30 seconden-diefstallen. Dus dat is een ergerlijk fenomeen en dat zich aan het diversifiëren is in de negatieve zin.

Desalniettemin stellen we toch vast, dat de geregistreerde – en ik benadruk het woord geregistreerde – fietsdiefstallen in Sint-Niklaas tussen 2015 en 2019 – er zijn blijkbaar van 2019 in Sint-Niklaas nu ook al cijfers beschikbaar – dat dat toch gedaald is. Er zal altijd een dark number zijn, zoals men dat noemt, maar ik heb geen reden om aan te nemen, dat dat substantieel hoger of lager zou zijn dan de voorbije jaren. En de cijfers, die de politie mij ter beschikking heeft gesteld vanaf 2015, die geven toch aan dat tussen '15 en '19, dat ongeveer met 1/3^e gedaald is. Dus van 613 diefstallen in 2015 naar 395 in 2019. Dus de laatste 5 jaar is dat wat gedaald met nog eens een korte opstoot, die er geweest is in 2018, maar daarna dus een verdere daling. Goed, het inzetten van een lokfiets is een middel, maar het is een middel dat niet zomaar kan worden ingezet hé. Er zijn inderdaad een aantal steden en gemeenten, die daar de voorbije jaren positieve ervaringen in hebben, maar er zijn er ook een aantal die daar ondertussen van afgestapt zijn. En waarom zijn ze daarvan afgestapt? Omdat dus het inzetten van een lokfiets wordt beschouwd als een bijzondere opsporingsmethode. En een bijzondere opsporingsmethode is geregeld in een aparte wetgeving. Heeft zowel een politieel als een gerechtelijke definitie, als een bijzondere observatiemethode. En voor het gebruik daarvan is er ook een uitdrukkelijke afgaande machtiging vereist van de procureur des konings. Dus we kunnen niet zomaar zeggen als stad of als politie van we gaan een lokfiets inzetten en we zullen dan wel de dieven pakken, zoals de mensen dat zeggen. Neen, dus die kan maar ingezet worden als er een specifiek probleem is. Een plaag van fietsdiefstallen op een bepaalde plaats of als men een bepaalde dader in het vizier heeft en dat daarbij dus andere methodes hebben gefaald of onvoldoende zijn gebleken. Dus de subsidiariteit mag pas in de 2^e orde worden gebruikt en dus het middel moet in verhouding zijn tot de ernst van het fenomeen. De subsidiariteit en proportionaliteit zijn voorafgaande voorwaarden. En dat betekent ook dus dat niet alleen die fiets daar moet worden gestald op de plaats waar men dus denkt dat de daders zullen toeslaan of de dader zal toeslaan, maar dat daar ook de nodige observatie nodig is en nodige capaciteit van de politie moet worden ingezet. Gezien ja, de capaciteitsproblemen die we hebben in Sint-Niklaas en ook het feit dat het fenomeen toch niet toegenomen is de jongste jaren is dit ja, momenteel dus geen optie voor onze politie. Onze korpschef wil wel in de toekomst overwegen zo'n lokfiets in te zetten, maar dat zal dan ook op basis van objectieve gegevens en objectieve feiten moeten worden vastgesteld. Tot zover het advies en de visie die ik gekregen heb of meegekregen heb van onze korpschef.

VOORZITTER: Oké. Dan gaan we verder met de interpellatie van raadslid Johan Uytendhouwen, het masterplan Brownfield Heistraat. Mijnheer Uytendhouwen, u hebt het woord.

UYTDENHOUWEN: Dank u wel, voorzitter. Collega's, in het meerjarenplan dat we of dat jullie beter gezegd in december hebben goedgekeurd, staat dat de Heistraat een spil moet worden van activering, innovatie en ontmoeting. En het is in die zin, dat ik eerder bij toeval bij het doornemen van de agendapunten van het Vast Bureau op dat masterplan stuitte, dat voor de Heistraat reeds opgemaakt blijkt te zijn en dat op 21 oktober reeds vorig jaar op het Vast Bureau ter kennisneming voorgesteld is geweest. En ik lees daarin, dat dat een eindresultaat is van verschillende workshops binnen een heuse stuurgroep, die beslissingen neemt over het uit te voeren programma. En dat verraste mij een beetje, want op de website van de stad staat nu nog steeds te lezen, dat het masterplan voor de werf Heistraat nog steeds in opmaak is. Ge moet maar eens kijken onder punt 3 van de 5 werven. Het is een foutieve informatie dus. Ik meen te mogen stellen, dat het schepencollege hier onder de dekmantel van het OCMW en met het master van het Vast Bureau op blijkbaar alweer de vlucht vooruit neemt in sluipende besluitvorming voor strategische projecten. Uit het zwembaddossier zijn blijkbaar geen lessen getrokken. In het zwembaddossier blijkbaar ook niet. Daarvan zijn we daarnet nog getuige geweest. Met betrekking tot een strategisch project, dat dit stadsbestuur tot één van de 5 fameuze werven bombardeert, mag de gemeenteraad denk ik toch verwachten dat hij spontaan, tijdig en transparant in kennis wordt gesteld van de resultaten en de conclusies van dat opgeleverde masterplan. Net zo goed, collega's, als dat die gemeenteraad mag verwachten spontaan ingelicht te worden over de stand van zaken en de verder te nemen stappen in de sanering van deze sterk vervuilde site via de beoogde Brownfieldontwikkeling. Want laten we, collega's, inderdaad niet vergeten dat de in 2018 door het OCMW aangekochte site zeer sterk vervuild is. Aan de vroegere fabrieksterreinen van Nobels-Peelman hangt al decennia een zware erfenis van historische verontreiniging met enerzijds zware metalen in het vaste deel van de bodem en met anderzijds VOCL's. Ik ben geen chemicus, maar dat zijn vluchtige Chloorkool-waterstoffen. Zo'n stoffen zitten daar in het grondwater. En deze verontreinigingen maken een dure sanering van de site noodzakelijk. Door de terechte aandacht, Jef, die de laatste jaren in onze stad is besteed aan de asbestproblematiek van SVK zou men haast vergeten, dat de laatste jaren ook jonge gezinnen uit de buurt van de voormalige Nobels-Peelman-site om gezondheidsredenen ook besloten hebben om hun woning opnieuw te verkopen en te verhuizen net omwille van die zware historische bodemverontreiniging, afkomstig van dit bedrijf. Boven de site hangt een grote saneringswolk, collega's, die een donkere schaduw werpt op de zonnige toekomst, die in het meerjarenplan voor deze site en de buurt wordt voorgesteld. Maar, nergens in het meerjarenplan komt dat woord "Brownfield" voor. In de beleidsteksten is geen vuiltje aan de lucht.

In werkelijkheid zitten daar nochtans veel vuiltjes in het grondwater. De dure sanering, collega's, is nochtans de echte en de ware reden waarom een masterplan Brownfield Heistraat is opgemaakt door onze afdeling plannen en ontwikkelen. En onze ambtenaren zijn daarin ondersteund door een extern bureau – weeral door een extern bureau – dat andermaal door het Vast Bureau op 4 februari vorig jaar op kosten van het OCMW is aangesteld. Het OCMW als sterfhuisconstructie voor dossiers, die niet zo zoalig zijn. En op deze manier, op deze manier – ik denk dat dat de bedoeling is – kan dit Brownfield-dossier uit de schijnwerpers van deze gemeenteraad blijven. Dit masterplan, collega's, is immers nodig om via een Brownfield-convenant van de Vlaamse overheid steun te krijgen bij de sanering en de ontwikkeling van de site. U weet dat daardoor afgeweken kan worden van bestemming industriegebied, dat de stad Vlaamse subsidies kan krijgen voor de heraanleg van bedrijventerreinen en voor stadsvernieuwingsprojecten, subsidies voor de afbraak van leegstaande bedrijfsgebouwen en zoveel meer. Nu, zo'n masterplan in het kader van een Brownfield-ontwikkeling dat lijkt mij toch in zijn ambitie van stadsvernieuwing, innovatief ondernemen en de creatie van groene ruimten en trage verbindingen en zo in hoge mate de doelstelling van sociale economie te overstijgen. En dat was nochtans de drijfveer bij de aankoop van die gronden door het OCMW in 2018. Dat lokt bij mij een aantal vragen uit met betrekking tot de regierol en financiering enerzijds. Wij hebben binnen het OCMW-budget voor de realisatie van dat masterplan een bedrag van 3,2 miljoen euro voorzien. Dat blijkt zo uit de meerjarenbegroting. En het masterplan voorziet echter, zoals gezegd, in een ruimtelijk en kwalitatief beeld voor de site, dat de opdracht van het OCMW en Den Azalee dan inzake sociale economie en tewerkstelling ver overstijgt. Dus de vraag, wie neemt de regierol in de uitvoering voor het masterplan? Is dat nu de stad of is dat nu het OCMW? Is de rol van respectievelijk de stad of het OCMW of Den Azalee – wat nog altijd aparte rechtspersonen zijn binnen het masterplan – is die afgebakend? Waarom wordt deze Brownfield-ontwikkeling volledig opgenomen op het OCMW-budget en hoe past dit stadsvernieuwingsproject in de opdracht van het OCMW of respectievelijk Den Azalee? Blijven deze kosten nu definitief ten laste van het OCMW? Wordt dat Den Azalee? Welke garanties zijn er – en dat is toch een belangrijke – welke garanties zijn er, dat Vlaamse middelen voor sociale economie die aan het OCMW zijn toegekend, dat die niet afgewend worden voor een stedelijke Brownfieldontwikkeling, waarvoor deze middelen niet zijn bedoeld? En dan heb ik, leest u ook in de aanvullende punten een aantal opmerkelijke zaken, waar ik vragen bij stel. Met betrekking tot de opheffing van een aantal blokkades, zoals ze in het masterplan staan, gaan we blijkbaar het terrein van een carrosserie gaan opkopen om tot woonontwikkeling over te gaan. Wie gaat dat perceel dan opkopen?

Is dat dan de stad of het OCMW? We gaan de gronden aan de Heistraat maximaal valoriseren voor wonen. Ook de bouwgrond bij de inrit van het kinderdagverblijf is volgens het masterplan hiervoor geschikt. Wie gaat die ontwikkeling dan doen, de stad of het OCMW? En is die woonfunctie, vooral, is die woonfunctie dan verenigbaar met die historische bodemverontreiniging? Er zouden al gesprekken zijn met een 3^e partij, die mogelijks een goede partner zou zijn voor de valorisatie van de betonnen hal. Wie is die partner dan en hoe ver staan die gesprekken? En dan last but not least, er wordt een parkeergebouw van 2 tot 3 lagen voorzien naast de moskee en in samenspraak met de moskee. Dit parkeergebouw voorziet in de parkeernood van de moskee en is zowel bestemd voor Den Azalee, het OOC en de nieuwe appartementen. En dan is de vraag, op welke termijn wordt dit gebouw voorzien? Wie zal dit forceren ... Forceren, euh financieren? En wie beheert dit? En dan ten slotte met betrekking tot de sanering, toch niet onbelangrijk ook. Zijn er nog recente bodemonderzoeken uitgevoerd? Wat was daar dan het resultaat van? Hoeveel bedraagt de meest actuele raming voor de saneringskosten? En hoe groot is de tussenkomst van Vlaanderen daarin? En wat is dan het aandeel nog dat voor de stads- of OCMW-rekening zal openstaan? Hebben wij al een timing voor het aanvraagdossier voor het Brownfield-convenant? En plant de stad en/of het OCMW in de nabije toekomst informatie- en inspraakvergaderingen met de bewoners? Ik dank u voor uw geduld.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Uytendhouwen. Ik geef het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, u hebt heel veel vragen gesteld, dus ik moet helaas ook heel veel antwoorden geven. Allé, ik bedoel, het zal eventjes duren. Dus wat voorafging, was dat vorige legislatuur men tot de constatacie kwam, dat Den Azalee en het OOC te weinig plek hadden. Dus er werd dan een aankoop gedaan van de loods en het betonnen gebouw door het OCMW. Waarom het OCMW? Omdat men dacht, dat we toen subsidies konden krijgen in het kader van afbraakwerken en dat dat enkel door een openbaar bestuur kon gebeuren. De veronderstelling was eigenlijk – en daarom werd vooral een Brownfield-dossier, gedacht aan een Brownfield-dossier – dat er een bestemmingswijziging nodig was, omdat het OOC over opleiding gaat. Dat was ons – allé, ik was er toen niet bij – maar dat was zo gezegd. En de Brownfield-convenant kon dan een uitweg bieden. Dus men dacht OOC gaat niet mogen in wat er aangekocht is, want dat verzorgt de opleiding. Nu, men heeft dan, men dacht dan aan een Brownfield-convenant, omdat die kon zorgen voor een eventuele bestemmingswijziging zonder het opmaken van een rup. Nu, een voorwaarde om tot zo'n Brownfield-convenant over te gaan, was dan het hebben van een masterplan. En daarom werd eigenlijk in november 2018 nog in het vorige bestuur door de vorige OCMW-raad ja, de opdracht gegeven om dat te doen.

Het Vast Bureau van 4 februari 2019 werd dan het bureau aangesteld - Fris in het Landschap en Bast – om dat masterplan op te maken aan een toewijzingsbedrag van 8.500 euro. Er werd dan een stuurgroep opgericht, bestaande uit betrokken ambtenaren. Het was toen net de overgang van een legislatuur. Dus er was een aanvankelijke stuurgroep, maar er zijn dan een aantal collega's mee bij de stuurgroep aangesloten na de 2^e keer. In totaal hebben we, is de grote stuurgroep een keer of 3 samen geweest. Nu, in die stuurgroep zaten ook ambtenaren van de Vlaamse administratie en iemand van OVAM. Het masterplan werd dan in het najaar aan het Vast Bureau ter kennisgeving voorgelegd, omdat wij vonden dat het masterplan een aantal insteken stelt, die momenteel niet nuttig of wenselijk zijn. Zoals bv. woonontwikkelingen. Onze focus van het huidige project is vooral de realisatie van een goeie oplossing voor dat ruimteprobleem van Den Azalee en het OOC én eventueel een huis voor innovatieve, sociale en circulaire economie. En in dat masterplan werd er enorm ver gegaan. Daarom hebben we het alleen vastgesteld en niet goedgekeurd, omdat we dat op dit moment te verre gaand vonden. Nu, ondertussen waren er wel twee voordelen uit dat traject. Die mensen van departement ruimte die zaten ook in die groep en die hebben eigenlijk gezegd “oh, als we nu horen wat een OOC eigenlijk is, dan is dat niet echt een vormingscentrum, maar bestaat dat heel veel uit ateliers ... (overschakelen naar bandopname 11) ... en kun je dat eigenlijk in dat gebied wel doen zonder de bestemming te wijzigen”. Dus dat was één groot voordeel. Het andere groot voordeel was, dat OVAM er ook bijzat en dat die zei van er zijn twee vervuilingen, de historische vervuiling tussen de twee gebouwen, dus tussen de loods en de nieuwe ja, ontwikkeling aan de Nobels-Peelmanstraat. Die historische vervuiling gingen zij op hun kosten renoveren. Maar dus wij hebben het masterplan niet goedgekeurd. Wij gaan voorlopig met dat masterplan, dat dient ter inspiratie, maar wij gaan dat niet als dusdanig op dit moment volgen, tenzij dat er op termijn andere functies dan de toelaatbare in dat gebied zouden komen. Dan moeten we wel tot een gedragen masterplan komen. Maar dit gaat wel vrij ver. Ge had gezegd van uw vraag binnen het OCMW-budget, is dat bedrag van 3,2 miljoen voorzien. Eerst was de vraag wie neemt de regierol in de uitvoering van het masterplan op, de stad of het OCMW. Nu ja, die site van de Heistraat is één van de werven, die opgenomen is in het meerjarenplan. En vanuit de stad wordt dat voorlopig getrokken door Ward Wagemans en Eric Van Remortel. Maar er is een stuurgroep samengesteld, waar nog mensen van het OOC, Den Azalee, dus iedereen is erin vertegenwoordigd. En die 3,2 miljoen die voorzien is voor dat betonnen gebouw is eigenlijk voorzien voor het OOC, dat daar plaats in zal zijn. Er is wel bij de raming, is er eigenlijk gezegd dat we met die 3,2 miljoen de volledige schil van het gebouw kunnen renoveren.

En dan de ruimte, die nodig is voor het OOC, dat zal ongeveer de helft zijn, kunnen we dan volledig doen. Den Azalee heeft dan weer geld voor het ja, herinrichten van de loods. Is de rol van respectievelijk de stad, het OCMW en Den Azalee binnen het masterplan duidelijk afgebakend? De stad voert de regie eigenlijk en het OCMW en Den Azalee die zijn partners die van deze site gebruik willen maken. Belangrijke partners. En daarnaast wordt dan gekeken, de gebouwen die zij niet nodig hebben of de delen die zij niet nodig hebben, wat dan een zinvolle invulling kan zijn voor de rest. Waarom wordt deze Brownfield-ontwikkeling volledig opgenomen? Dus daar is eigenlijk op zich, dit moment gaan we nog geen Brownfield-dossier indienen. Omdat we dat op dit moment ook niet nodig hebben in het kader van wat wij er nu willen. Dus zoals ik gezegd heb die 3,2 miljoen dat is vooral voor het inrichten van die loods voor het OOC. Wat wel is, is dat momenteel er deze week nog onderhandeld wordt om, dus er zijn nog 3 percelen over van de 6, die aan de Nobels-Peelmanstraat door een ontwikkelaar werden, allé, werden aangeboden. En het is zo, dat we minstens één perceel gaan kopen. En we hebben in de raad van bestuur van Den Azalee een optie genomen om meer dan dat één te kopen. Maar daar zijn de onderhandelingen nu nog over aan de gang. De garanties, dat de sociale, dat de Vlaamse middelen voor sociale economie niet afgewend worden op een stedelijke Brownfield-ontwikkeling, ja, die Vlaamse middelen zijn vooral loonsubsidies, die gekoppeld zijn aan tewerkstelling voor doelgroepmedewerkers in het maatwerkbedrijf. En die worden daar eigenlijk ook enkel voor gebruikt. Vanuit Vlaanderen zijn er momenteel geen investeringssubsidies voor gebouwen op dit moment. Men had ons trouwens ook gezegd, aanvankelijk dacht men ah, we zullen beroep kunnen doen op die ... (?). Het is daarom dat Den Azalee dat dossier niet ingediend heeft en wel het OCMW. Maar men heeft ons ook meegedeeld, dat we niet moeten wachten op die mogelijke pot, want dat er heel veel wachtenden voor ons zijn en dat dat geld eigenlijk sowieso op was. Die blokkades, ja, voorlopig, we hebben enkel kennisgenomen van het masterplan. Bewoonontwikkeling. Dat is eigenlijk één van de suggesties en de pistes, maar we hebben daar geen concrete plannen. We gaan dat op dit moment niet volgen. Idem dito wat die ... (?)bedrijf betreft. Voor de gronden van het kinderdagverblijf, dus het ... (?) dat werd nog niet goedgekeurd van dat masterplan om daar ook woonontwikkeling te doen en de focus ligt eigenlijk op de ruimtenoden van Den Azalee, het OOC en die economische ... (?). Die gronden van het kinderdagverblijf, die zijn momenteel eigendom, allé, die toegang, zijn momenteel eigendom van Den Azalee. En die worden voor toegang en parkeermogelijkheden gebruikt. Wanneer dat Den Azalee toch iets zou willen realiseren op die grond, zal die toegang voorzien vanuit de Nobels-Peelmanstraat.

Ja, die 3e partij, dat is die we dan willen gebruiken om ons te helpen die economische duurzame sociale ... (?) daar die andere dingen te doen. Dat is eigenlijk Miss Miyagi. En die werden 7 oktober 2019 als projectmanager voor het opmaken van een aantal ontwikkelingsscenario's voor die 3 behoeften aangeduid. En er werd een werkgroep opgericht. We hebben volgende week in februari, de 6e – dat is niet volgende week zeker, dat is de week daarna – is er een volgend overleg waar Miss Miyagi een aantal concrete voorstellen zal doen. Dat parkeergebouw, er is nu ook eigenlijk – dat was een suggestie vanuit dat studiebureau – allé, voor het masterplan, maar daar gaan we nu nog, allé, daar is nog geen sprake van. Ja, er zijn twee afgeleidende vervuilingen op de site. Dus de eerste, een beperkte historische vervuiling met zware metalen, die gaat OVAM op zich nemen. Die bestaat erin, men zegt eigenlijk dat dat op zich een – ja, ik ken dat ook te weinig – maar een simpele vervuiling is, omdat die zware metalen die blijven daar. Die zwerft niet uit. En dus moet OVAM neemt het op zich om af te graven en te vervangen met nieuwe grond. Dus dat is de geijkte manier om dat aan te pakken. En de uitvoering zou voorzien zijn ten laatste 2021. En dan is er ook een vervuiling onder het betonnen gebouw met gechloreerde solventen. Die sanering is eigenlijk een eigendomsverplichting. En bij de aankoop toen in de vorige legislatuur is dat ingeschat van hoeveel zou dat kosten. En er is eigenlijk 114.000 euro voor opzij gezet. En dat is een eigenaarsverplichting, dus die staat opzij en dat is de geschatte sanering. Er is een RSK Benelux, heeft nu een aantal controlepunten en doet de opvolging daarvan. En zal ook de sanering doen. En momenteel, uit recente monitoring blijkt dat de vervuiling afgenomen is met allé, en dat zou een gevolg zijn van een natuurlijk herstel van de bodem. Dus dat zit ook in die opdracht. Daar moeten wij geen extra geld voor opzij zetten. De timing voor het indienen van die Brownfield-convenant, dus daar wachten we mee, omdat dat nog niet nodig is. En ja, eens dat de noden en mogelijkheden van die site, maar dat moeten we nog uitvissen, allé, daar moeten we het nog over eens zijn, eens dat die in beeld gebracht zijn, gaan we een traject opstarten met relevante stakeholders. Maar daarvoor niet. Sorry voor het lange antwoord.

UYTDENHOUWEN: Het lange antwoord wordt geapprecieerd. Dan is er blijkbaar te veel ongerustheid van mijnentwege geweest. Maar sta mij toe, als ge dat masterplan leest, waar ge dan toch geld voor uitgeeft, dan begint ge wel ongerust te worden. En dan vraagt ge u toch wel af, gelet op het verleden met het zwembaddossier, waarom we dit dan niet eerder hadden kunnen weten of meegedeeld krijgen. Dan hadden we zo niet in paniek moeten slagen. Maar we gaan dit alleszins blijven opvolgen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Uytendhouwen. Dan gaan we verder met een interpellatie van raadslid Christel Geerts in verband met de aanpassing van de regeling ophaling restafval in het Fabiolapark. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. De stad heeft blijkbaar plannen om het restafval, dus de manier waarop het restafval in het Fabiolapark wordt opgehaald, te wijzigen. Nu, dat roept toch heel wat vragen op. Niet in het minst bij de bewoners zelf. En het is eigenlijk wat raar. We dwepen nogal een beetje hier in het stadsbestuur met duurzaam en ecologie, maar laten mensen van het Fabiolapark nu net onze inwoners zijn, die op de meest ecologische en duurzame manier wonen. Met 190 gezinnen onder één dak. Nu, wij zijn vanuit onze fractie op zich niet tegen ondergrondse containers, want dat is wat men daar zou willen impliceren. En wij hebben dat zeker al een aantal keren mee positief bejegend, bv. bij nieuwe verkavelingen of als daar een draagvlak voor is. Een bedenking, die wij – maar ik weet dat dat technisch niet op te lossen is – is dat natuurlijk heel ons idee van DIFTAR, van wegen, dat kunnen we nog niet realiseren met die ondergrondse containers. De techniek is nog niet zo ver. Allé, je betaalt per inworp, maar niet per gewicht. Nu, wat toch wel de kern is – en ik kijk hier ook een beetje naar schepen De Bruyne – het draagvlak hier is echt niet aanwezig hé. Die ondergrondse containers, dat is zo een fetisj van sommige van de ambtenaren en ge moet dat toepassen daar waar dat kan. Waar de randvoorwaarden aanwezig zijn. Ik denk dat die in het Fabiolapark niet aanwezig zijn. En u weet dat, want u hebt uitgebreide briefwisseling gekregen van de syndicussen met heel veel argumentatie. En ik ga dat, collega's, gelet op het gevorderde uur niet helemaal voorlezen. We hebben een punt of 6. Ik zal het eerste even voorlezen. “We hebben geïnvesteerd in een goed functionerend afvalstelsel door middel van sensibilisering van de bewoners, camerabewaking en een opleiding van de conciërge. Wij zijn op geen enkele manier vragende partij om dit systeem aan te passen. En al zeker niet om hier meer dan 15.000 euro voor te moeten ophoesten”. Dus de mensen zijn jullie dat komen zeggen. Zij zeggen eigenlijk van kijk, het loopt nu redelijk. Gezien de omvang ook van de ... Dus ze hebben jaren daar keihard aan gewerkt. Het loopt nu redelijk, wij zijn echt geen vragende partij voor die ondergrondse containers. Zij zeggen ook van er is eigenlijk toch wel een vorm van ongelijkheid. De individuele burger krijgt zijn DIFTAR-container gratis en zij zouden een stuk moeten bijpassen. Dus 15.000 euro, dat is toch nog niet niets. Dus er zijn heel wat argumenten, maar dus twee vragen eigenlijk. Allé, heb een beetje oog voor het maatwerk. En ik weet, ik weet vanwaar die fetisj komt. Ik kan daar zelfs namen op kleven. En ten tweede, allé, het draagvlak is er niet. En wat men ook wel betreurt – en dat vind ik toch ook een belangrijke – jullie hebben blijkbaar voorgesteld om op de algemene vergadering dat te komen toelichten.

Maar daar zitten de eigenaars hé. Dat zijn niet de mensen, die daar wonen. Bespreek dat nu gewoon eens met de mensen, die daar wonen. Allé, waarom zou je niet luisteren naar de syndicussen als die massaal zeggen “alstublieft, stadsbestuur, het loopt zoals het loopt nu, blijf eraf, laat ons niet veranderen”? Dan zie ik echt geen argumenten buiten de fetisj bij sommige ambtenaren, maar zie ik echt geen argumenten waarom je dit zou veranderen.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u wel, mevrouw Geerts. Misschien moeten we toch eventjes teruggaan naar de invoering van DIFTAR. Ik denk dat toen ook het argument was “doe dat niet, want er is geen draagvlak voor”. Toch hebben we het allemaal wel ingevoerd en met veel resultaat. En als ik da zeg, laat ons eventjes terugkijken naar die discussie, die we gehad hebben begin januari, hebben wij ook gezegd dat we onze tijd willen nemen om oplossingen voor de specifieke problematiek van de hoogbouw aan te pakken. Op dat moment was dat ietske te veel, dat kunnen we eerlijk zeggen. Om er echt goed over na te denken, hebben we gezegd we gaan onszelf vandaag de tijd geven om een oplossing uit te werken. En een oplossing uitwerken hoe we die principes die achterliggend aan DIFTAR liggen, ja, die principes een stukje doortrekken. Wat betekent dat? Het responsabiliseren van de gezinnen voor hun restafvalproductie en door hen de kost van die verwerking door te rekenen op individueel vlak. En dat te koppelen aan een oplossing, die werkt ook voor die hoogbouw. Want we zouden natuurlijk kunnen zeggen, we droppen 190 containers af per blok, maar dat gaat natuurlijk niet zo praktisch zijn. En dat wisten we, dat is niet de oplossing. Dus vandaag wordt die afvalkost in die blokken dus inderdaad gesolidariseerd door middel van een gedeelde container. Nu, schepen Baeyens en ikzelf zijn ter plekke geweest. We hebben zelf kunnen vaststellen en bv. in Fabiola 5 vastgesteld, de inspanningen die daar gedaan worden om de controle op het misbruik van het gebruik van de restafvalcontainers is absoluut, dat is zeer groot. De inzet van zowel de conciërge als een aantal vrijwilligers daar. Allé, dat wordt niet betwist. De manier waarop het nu loopt in die gemeenschappen is de beste manier waarop het kan lopen met het systeem dat nu in de plaats is. Dus ik kan dat volgen. De manier waarop dat nu gedaan wordt, dat kan niet verbeterd worden. Los van natuurlijk die individuele responsabilisering voor dat afval. En dan moeten we vaststellen, dat misschien daar ook zaken in verdwijnen, die evengoed konden gesorteerd worden op voorhand. Want daar kunnen ze natuurlijk, ze kunnen niet elk zakje opendoen. Dat doen ze hier niet. En dat kunnen we ook niet vragen. Dus inderdaad hebben wij een voorstel proberen uit te werken, dat daaraan kan tegemoetkomen. En dat is niet iemand zijn fetisj, maar dan moeten we vaststellen dat ondergrondse containers nog de makkelijkste oplossing zijn. Waarom?

Daar zit een stukje dat individualisering van die kost, nl. de vuilzak die ge weggooit en voor betaalt, dat zijt gij die die wegdoet en gij betaalt daarvoor. Er zit ook een stukje compensatie in. Waarom? Mensen die een individuele container hebben, die gaan ook misschien een individuele GFT-container hebben. Wat is het grote voordeel daarvan? In de GFT-container zitten weinig fracties, die zeer veel wegen. Aan het Fabiolapark is dat zeer moeilijk om te organiseren. Ten eerste om daar 190 GFT-containerkes af te zetten. We zijn bereid om daar een project te starten rond GFT, maar we weten ook dat dat niet zo eenvoudig is. Ge gaat daar vrijwilligers voor moeten zoeken, compostmeesters moeten aanstellen. Wat verdwijnt daarin? Controle composteren is niet hetzelfde als uw etensresten meegeven. Dat is een ander proces. Er wordt ook iets anders mee gedaan met die etensresten. Dat is niet eenvoudig. Was dat een soort van compensatie? Ja, kijk, dat is wel veel gewicht, maar dat neemt niet veel volume in. En op die manier, ja, is dat het beste evenwicht voor de twee. We hebben inderdaad moeten vaststellen, dat er ondanks positieve contacten met inderdaad de VME's, de vertegenwoordigers van de vereniging van mede-eigenaars en ik zou dat toch wel wat willen nuanceren. Er wonen ook mensen, die eigenaar zijn van het appartement. En in sommige blokken is dat zelfs de meerderheid van de mensen, die daar wonen. In andere is dat de minderheid, maar toch. Het is een mix. Hebben wij daar positieve reacties op gehad. Want wat ziet de syndicus, wat ziet de VME? Ja, kijk, een deel van het werk valt weg. Wij worden ontzorgd. Containers moeten niet meer verwisseld worden. We moeten die ook niet meer buitenzetten. We moeten ook niet meer die controle zo streng doen. We moeten ook niet vrijwilligers aanstellen voor het opkuisen van die kelders. Dus dat valt allemaal een stukje weg. En dat kan natuurlijk ook doorgerekend worden aan de inwoners, nl. in negatief doorgerekend worden, dat ze minder zouden kunnen of moeten betalen. We hebben wel moeten vaststellen bij de eerste reactie vanuit Fabiola 5, waaruit u geciteerd hebt daarnet, collega Baeyens is zich gaan presenteren aan Fabiola 1. Hij heeft toch moeten vaststellen, dat er inderdaad beperkt enthousiasme is voor de nieuwe regeling. Maar eigenlijk hadden we ook niet anders verwacht. En wat zijn de twee grootste redenen dat wij horen? Dat is één, de schrik voor sluikstorten aan de containers. Het is nu proper onderhouden, we gaan sluikstorten krijgen. Zowel binnen als buiten. En het tweede is inderdaad, dat u aanhaalt, waarom moeten wij mee betalen? Nu, dat laatste "waarom moeten wij mee betalen", we zouden drie containers voorstellen per blok. Eén betaald door de stad, één betaald door de intercommunale en één door de VME zelf. Waarom? Ja, wij vonden dat dat billijk was in de zin van ze worden een stuk ontzorgd. En anderzijds, we hebben geen precedentes. Normaal gezien worden er ondergrondse containers geplaatst in nieuwe verkavelingen, in nieuwe ontwikkelingen.

En dan zit dat mee in de kost van de ontwikkelaar of de verkavelaar. Maar eigenlijk hadden wij geen precedent voor bestaande entiteiten en hebben we eigenlijk geprobeerd een regeling uit te werken, die zowat het midden van de twee houdt. Er moeten inspanningen gebeuren vanuit MIWA, inspanningen vanuit de stad. Bij de stad vallen ook een aantal inspanningen weg, nl. de containertoer. Want het is nog altijd stadspersoneel dat die containers gaat ophalen daar. En anderzijds ja, de ontzorging en ook de billijkheid tegenover wat nieuwe verkavelaars zijn of niet. Nu, op basis van die reacties die we gekregen hebben, moeten wij ons terug beraden wat gaan we daarmee doen. Want we hebben wel degelijk de goedkeuring nodig van de VME's voor ... (?). Eén, voor het betalen van die prijs natuurlijk. Maar twee ook, dat we een stukje van hun privégrond innemen en dat we daar een – hoe noem je dat – een recht van opstal vragen om de containers daar te plaatsen. Keuren ze dat niet goed, ja, dan staan we nog altijd nergens hé. Dus dan kunnen we zelfs de containers niet plaatsen ook niet, want we hebben die toestemming nodig om die grond te gebruiken. Dus, het is nu aan het college ... Het is allemaal vers deze week door ook de vergadering, die plaatsheeft, gelopen. En wij gaan het als college moeten beraden over wat de volgende stappen gaan zijn om toch iedereen aan boord te krijgen. Want het zou toch wel, allé, het zou toch wel de bedoeling moeten zijn dat dezelfde oplossing geldt voor dezelfde soort gebouw. Voilà.

GEERTS: Ja, u zegt, er zijn ook positieve reacties. Ik denk dat die dan toch zeer minimaal zullen zijn. Want het is inderdaad, de brief waaruit ik citeer, gaat over Fabiola 5 maar is ook wel gedragen door mensen van de andere. Men voelt het aan als een stukje oneerlijkheid wat die betaling betreft. Maar de grootste schrik is – en u hebt het zelf gezegd – dat het sluikstorten in het gebouw zou plaatsvinden. Men is dat zo gewoon van met zijn vuil naar beneden te komen en die kelders, die gaan daar volliggen. Dus men zegt, men schuift dat eigenlijk gewoon op ons af, want we kunnen niet reageren. Wij hebben geen politionele bevoegdheid. Normaal kan politie verbaliseren. En men maakt eigenlijk van een openbaar probleem een persoonlijk probleem. Dus ik zou toch willen vragen aan de schepen om ... U bent ook begonnen trouwens – dat wou ik ook nog zeggen – u bent begonnen met het DIFTAR-principe. Maar het is niet echt helemaal DIFTAR hé. Want die ondergrondse containers, die werken niet met gewicht. Dat is volgens mij technisch nog altijd niet mogelijk.

BAEYENS: Ja, maar het is een volume-DIFTAR hé. Het ene is een gewichts-DIFTAR. Beide is een gedifferentieerd tarief naargelang. Het ene is volume en het andere is gewicht.

GEERTS: Plastieken zakken waren dan ook volume-DIFTAR. Dan hadden we dat ook niet moeten invoeren.

BAEYENS: Die hebben het ook een beetje in zich, ja. Nu, maar laat het heel duidelijk zijn, dat wij, dat is eigen aan een drie partijen-overeenkomst, dat als er één van de drie partijen njet zegt, is er geen overeenkomst. Zo simpel is het ook hé. Maar wat we daar toch een stuk aan tijd naartoe gaan, het zal of ondergrondse containers worden of gewogen containers die vandaag verzamelen in de blok. Dat zal één van beide pistes zijn, die voorgesteld kunnen worden. Ik zie er geen andere. Als jullie nog andere zien, zijn ze altijd welkom. Maar het zal iets in die stijl worden. Maar dat het een werkbare oplossing moet zijn. En zoals Carl terecht zei, het sluikstort stond echt op nr. 1 hé. Dat kwam van vele hoeken. Anderzijds kan ik nu toch ook wel getuigen – ik heb in Fabiola 1 de algemene vergadering meegemaakt – zijn er toch ook wel mensen, die het solidariseren van het afval ook geen goeie keuze vinden hé. Die zeggen als ik dan 4 weken weg ben, moet ik dan mee betalen? Dus zo eenvoudig ligt de puzzel niet. En ik denk dat we desnoods naar een stemming moeten gaan, maar dat we dat allé, het zal een goeie oplossing moeten zijn. En voor iedereen goed, alle 190 het juiste kiezen, zal niet kunnen.

GEERTS: Nog één kleine opmerking nog. Beperk uw gesprekken niet tot de mensen van de algemene vergadering, maar ga ook praten met mensen die er wonen natuurlijk.

VOORZITTER: Goed. Dan zijn we gekomen aan de volgende interpellatie, voorstel tot beslissing van raadslid Jef Maes tot het afschaffen van de belasting op een kindergraf. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik denk dat iedereen, die in zijn omgeving al eens geconfronteerd is geweest met de dood van een kind, dat die dat gezien heeft dat dat een zware emotionele impact heeft op ouders, op gezinnen, op ja, zussen en broers. En allé, wij denken dat het een mooi gebaar zou zijn vanuit de stad om kindergraven gratis te maken. Op dit ogenblik betalen ouders, die hun kind verliezen, 40 euro wanneer dat ze dus een kindergraf hebben. En als ze dus die concessie willen vernieuwen, betalen ze 60 euro. We zouden willen voorstellen om in navolging van andere gemeenten deze belasting af te schaffen, omdat ja, ook ouders gaan zeer regelmatig of familieleden gaan zeer regelmatig kindergraven bezoeken. En dus ja, dat is voor hen een heel belangrijk en heel emotioneel gegeven. Dus ik heb ook geïnformeerd, het gaat over ongeveer een 20-tal kindergraven per jaar heb ik begrepen. Dus als we dan kijken naar de impact op de begroting is dat echt zeer minimaal. Dan gaat dat toch over tussen de 800 à 1.000 euro per jaar. Dus ik denk dat het niet direct een partijpolitieke maatregel is of een partijpolitiek voorstel, maar dat het vooral veel te maken heeft met grootmenselijkheid en begrip voor moeilijke situaties van mensen. En ja, dat voorstel hoop ik dat door het stadsbestuur mee gedragen wordt.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, collega. Het punt dat u nu hebt geagendeerd, is natuurlijk een zeer gevoelig punt. Iets dat bijzonder emotioneel geladen is. En het feit, dat het één, in een publieke discussie naar voorkomt, ja, dat kan bij heel veel mensen toch onnodig emoties weer oproepen. Het omgaan met verlies, met leed, met pijn, met verdriet, dat is iets ja, dat iedereen op zijn manier doet. En natuurlijk, het verlies van een kind en van een kleinkind dat raakt ons allemaal zeer, zeer sterk. En ik denk dat wanneer we over zo'n zaken, die hypergevoelig zijn, als we over zo'n zaken spreken in de gemeenteraad, in publiek debat, dat we eens goed moeten beseffen welke ongewenste effecten en neveneffecten dit zou kunnen hebben. Ik wil eerst toch ook een aantal zaken naar voorbrengen. Er is in Vlaanderen geen eenduidige regeling rond de concessietarieven die er zijn voor graven. Er zijn een aantal steden en gemeenten, waar er tot bepaalde leeftijden in bepaalde omstandigheden ja, geen vergoeding wordt gevraagd. In Sint-Niklaas is het zo, dus dat er een eigen systeem bestaat, dat al vele jaren wordt gehanteerd. En allé, ik wil dat toch eventjes ook een aantal cijfers naar voorbrengen om allé, goed te beseffen waarover het gaat. Dus wanneer er een overlijden is, heeft men de mogelijkheid – zeker als het over kinderen gaat – om te zeggen, ja, wij wensen geen begravenis in de letterlijke zin van het woord. De sterretjesweide, de asweide, het begraafbos, daar kan dat gratis gebeuren. Als men toch wenst dat een kind wordt begraven, tot de leeftijd van 7 jaar kan dat dus in een kindergraf zoals dat noemt. En dan is dat voor de eerste 10 jaar kosteloos. Daar is ook geen onderscheid voor met volwassenen. Dus mensen kunnen altijd een kosteloze concessie krijgen voor een periode van 10 jaar. Men kan ook van meet af aan kiezen voor een betalende concessie. En dus voor een kind voor een periode van 20 jaar is dat 40 euro. Voor een volwassene, nee, voor een volwassene mag ik niet zeggen, dus voor een persoon ouder dan 7 jaar is dat voor een periode van 20 jaar 400 euro. Dus 10 x meer. Wanneer men dus die kosteloze concessie dus na 10 jaar wil verlengen, dan zal men wel moeten betalen. Dus voor een + 7-jarige bij overlijden is dat 400 euro dus voor een periode van 10 jaar. Voor een periode van 20 jaar is dat 600 euro. En dus voor een kind dat dus jonger was dan 7 jaar of 7 jaar maximum was, is dat dan 60 euro. Dus men betaalt dan eigenlijk de eerste 10 jaar en de daaropvolgende 20 jaar, dus in totaal 30 jaar, dat is dan 2 euro per jaar. Allé, ik wil die cijfers toch eventjes meegeven om ook een aantal zaken, want u spreekt over het gratis maken, dus dat is het afschaffen van die bedragen. Als wij die discussie zouden verder voeren, dan denk ik dat we ook vragen gaan krijgen van nabestaanden van mensen, die iemand verloren hebben, ook in bijzonder tragische en pijnlijke omstandigheden.

Hetzij de omstandigheden van het overlijden, hetzij de conditie waarin de betrokkene zich bevond bij zijn overlijden. En met alle respect en alle begrip, collega Maes, allé, sta ik zeer huiverachtig en eigenlijk zelfs afkerig om die discussie te openen. En ik zou allé, eigenlijk aan de raad willen vragen eerst eigenlijk om over dit punt niet te stemmen en twee, als mijnheer Maes daar toch op aandringt, om niet in te gaan op zijn vraag. Ik vind het ook bijzonder jammer, mijnheer Maes, wij hebben in de gemeenteraadzitting van december al die tarieven van belastingen en concessies dus hier ter stemming gehad. U had de gelegenheid gehad om dit punt in de commissie vooraf op een discrete manier ook aan te kaarten. U hebt dat waarschijnlijk over het hoofd gezien. Ik heb daar alle begrip voor. Maar ik vind het dan toch eigenlijk heel moeilijk en heel kies als ik het zo mag uitdrukken om dit nu apart aan te kaarten. Dat is de houding van het college en dat is ook mijn persoonlijke innige overtuiging om deze discussie niet verder te voeren.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, burgemeester, bedankt, maar het was niet mijn bedoeling om dit ter stemming voor te leggen. Maar ik vind wel, dat dit een punt is, waar door verschillende mensen mij berichtjes is gestuurd om daarop aan te dringen. U weet dat het ook in de nationale media is geweest daarrond. Daar zijn mensen, die dat vanuit hun eigen ervaring ook kindjes hebben verloren en die gevraagd hebben waarom kan dat ook niet in Sint-Niklaas. Dus als ik dat hier vandaag naar voorbreng, dan is dat omdat er een aantal ... (overschakelen naar bandopname 12) ... mensen dat ook vragen. En ik weet, dat ligt gevoelig. Maar het ligt ook heel erg gevoelig voor mensen wanneer ze op dat moment met die problemen geconfronteerd worden om daar ook nog allerlei andere problemen bij te krijgen. En ik denk niet, dat we die discussie moeten voorttrekken of doortrekken naar andere categorieën. Maar goed, als u daar als burgemeester en als schepencollege geen ja, geen voorstander voor bent, dan vind ik dat jammer, maar ik denk dat het gewoon een signaal had geweest naar mensen, die dat in een moeilijke situatie zitten of hebben gezeten, om daar een geste van groot menselijkheid te doen. En ik ken mensen in mijn omgeving, die met zo'n probleem geconfronteerd zijn. En ik denk dat dat niet zozeer voor die mensen ... Natuurlijk, zij worden altijd geconfronteerd en herinnerd aan wat hen is overkomen. Ik denk niet dat deze discussie daar voor hen een pijnlijke zaak is. En trouwens ook, ik zie maar twee mensen in het publiek zitten, dus dat is nu niet direct het punt. Ik denk dat de kwestie er hem over gaat vooral, dus dat we naar mensen een menselijk beleid, een menselijke geste kunnen doen. Het gaat niet over grote bedragen, dat weet u. Het gaat niet over massa's, maar goed. Als u dat van mening bent, ja, dan ...

BURGEMEESTER: Ja, misschien toch nog heel kort, collega Maes. Eén, de pers heeft wel degelijk belangstelling voor dit onderwerp. U hebt uw tussenkomst vooraf ook aan de pers overgemaakt en die hebben ook, allé, mij gecontacteerd om te vragen hoe het college daarop zou reageren. Ik heb aan die journalist gezegd van ja, het punt is geagendeerd in de gemeenteraad. En ik wil dan ook als burgemeester alleen maar antwoorden in de gemeenteraad. Twee, wat betreft ja, het oproepen van herinneringen en het ja, eigenlijk nieuw leed of nieuw verdriet beter gezegd, dus dat mensen omdat die discussie naar bovenkomt, nieuw verdriet dat wordt veroorzaakt, dat ... Allé, we kunnen niet zeggen van ja, ge moet dat allemaal zakelijk en ongeëmotioneerd bekijken. Nee, zo werkt de psyché van een mens niet. Nog eens, bij een overlijden is er de mogelijkheid tot dus de kosteloze concessie voor een periode van 10 jaar. Dus het is pas bij de verlenging van de concessie, de mogelijkheid, dat een bedrag wordt aangerekend. En wanneer mensen uiteraard naar aanleiding van wat er in de nationale pers verschenen is, dus van de gemeenten waar u naar verwijst, ja, dat die vragen dan loskomen en aan u gesteld worden, dat begrijp ik. Maar in alle sereniteit kan ik u medelen, dat de voorbije jaren wij in Sint-Niklaas van betrokken families, nabestaanden nooit een dergelijke vraag gekregen hebben. En ik zou het debat hierbij willen laten.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we verder met de interpellatie van raadslid Jef Maes in verband met de winteropvang voor daklozen in Sint-Niklaas. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Het is weer geen vrolijk punt natuurlijk. Maar we zijn er weer mee geconfronteerd geworden op verschillende manieren. Bv. begin deze maand was er een voorval in Nieuwkerken, waarbij een dakloze een leegstaand pand had gekraakt en daar ook wat rommel in brand had gestoken om zich te verwarmen. Bij temperaturen zoals deze vandaag lijkt mij dat niet abnormaal. Maar het was ook een geval in november in Sinaai, waar iets dergelijks is gebeurd. Ik denk, we hebben ook al verschillende andere problemen inzake dakloosheid en thuisloosheid aangekaart in onze stad. We hebben in 2018 ook al aangedrongen op winteropvang voor daklozen. En het is zo, dat mij vanuit Gent is gesignaleerd, dat dat probleem op een commissie welzijn in Gent is besproken. Waardoor de betrokken schepen heeft geantwoord, dat ongeveer een 50 % van de mensen, die in de winteropvang zitten in Gent niet van Gent zijn. En waarin hij aandrang op een globale aanpak. Ja, hij verwees indirect ook naar Sint-Niklaas, want er is een winteropvang in Aalst ook. Maar dus een groot deel van de mensen, die in Gent naar de winteropvang worden verwezen, komen uit het Waasland. Een minder groot deel uit Eeklo. Maar het is bekend. Ik heb al van verschillende mensen gehoord, dat zij inderdaad ook vanuit Sint-Niklaas naar Gent worden verwezen. En ik denk dat, wij zijn als één van de weinige centrumsteden en de 3e grootste stad in Oost-Vlaanderen.

De 2 grootsten hebben uiteindelijk al een winteropvang, Gent en Aalst. Dus ik zou toch willen aandringen en het zal wellicht niet meer voor deze winter kunnen zijn - ik weet dat dat niet zo snel geregeld is - maar wij zouden toch willen aandringen om naar volgend jaar toe voor een opvang te zorgen. U heeft in 2018 verwezen naar het feit dat u voornamelijk wilt inzetten naar noodwoningen. En dat staat ook in de meerjarenbegroting om dat aantal noodwoningen op te trekken van 13 naar 25. En de vraag is ook wanneer dat u dat denkt te realiseren. Want ik denk dat die nood dringend is en hoog. En dat dat zeker ook een belangrijk gegeven is, waar wij in onze stad toch stappen vooruit moeten zetten.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, u haalt voorbeelden aan van mensen, die dakloos zijn in Sint-Niklaas. Ook wij zien in het Welzijnshuis ook af en toe mensen die dakloos zijn. In die zin denk ik dat er in veel steden dat probleem zich stelt. Maar u blijft een beetje doen alsof omdat wij geen winteropvang hebben, dat wij niets aan die problematiek doen of daar niet mee bezig zijn. We hebben ervoor gekozen – en ik heb dat al herhaald – om op een andere manier dakloze mensen te helpen. Winter- en nachtopvang is maar één vorm, waar ge meestal 4 à 5 dagen moogt blijven en dan 14 dagen niet meer binnen moogt in die opvang. Ik heb u ook al toegelicht, dat de dakloze mensen, die wij hebben in Sint-Niklaas, vaak eerder dag- en nachtopvang nodig hebben en ook vaak voor wat langere tijd. Het zijn vaker gezinnen, het zijn ook alleenstaanden. En voor gezinnen, die dakloos zijn, is het ook altijd moeilijker om snel een oplossing te vinden. Maar volgens ons is een noodwoning dan een beter alternatief. En we moeten die noodwoningen eerder opdrijven. Wat we ook doen. Ik heb ook al gezegd, dat we op verschillende manieren daklozen opvangen. Dus ge hebt de noodwoningen, ge hebt crisisopvangnetwerk. We maken deel uit van het lokaal Opvangnetwerk Waasland. We hebben een overleg met CAW provinciaal voor die globale aanpak. Er is ook een bovenlokaal netwerk, waar we dan voor Housing First middelen hebben voor vrijgemaakt. We gebruiken ook nog soms hotels. Er is preventie uithuiszetting, enz... We hebben dat miljoen, dat we gereserveerd hebben, waar we eigenlijk kortdurend noodwoningen, maar daarbij denken we niet aan 4, 5 dagen maar eerder aan 10 dagen, 2 weken, zoiets. Nu, het huidig aantal noodwoningen dat zijn er 14 plus 1, maar er waren er een aantal die dringend moesten gerenoveerd worden en daar hebben wij in de nieuwe begroting één voltijdse werkleider van EPA vzw voor aangesteld nu. En een bepaald budget. Dus ze zijn nu bezig en begin van volgende maand worden er een aantal van opgeleverd. Ze zijn bijna, dat gaat niet lang duren of ze zijn terug alle 15 in gebruik. Daarnaast hebben we ook eerst op het bijzonder comité een advies gevraagd, is naar het Vast Bureau gebracht. En volgende maand komt dat op de OCMW-raad om twee extra woningen te huren.

Dus dan gaan we er 17 hebben. Eentje in het Fabiolapark en eentje in de Breedstraat. U vroeg ook naar de bezetting van de noodwoningen of ge hebt nu net die vraag niet meer gesteld zeker. Ah, ja, enfin, ik zal het in het globaal zeggen. 30 individuele gezinnen of alleenstaanden en in totaal 84 mensen voor langere periodes vorig jaar. De cijfers CAW-nachtopvang, in 2019 zijn er 10 inwoners van Sint-Niklaas die één of meerdere nachten zijn opgevangen in de nachtopvang in Gent. En deze zijn in principe niet doorgestuurd door het OCMW of de stad. Als men zich aanmeldt in het Welzijnshuis zal men altijd zoeken voor een andere plek. Noodwoningen, een hotelkamer. Het is altijd een oplossing in de regio. Soms is dat in dat opvangnetwerk zoals de persoon in Sinaai. Die verblijft nu in Hamme. Dus soms verblijft er iemand elders uit het Waasland in onze noodwoningen. Maar dus onze cijfers, die ons door het CAW-nachtopvang Gent zijn doorgegeven, is dat er in 2019 10 inwoners gebruik van gemaakt hebben van Sint-Niklaas. En die zijn niet door ons doorgestuurd. Dus de cijfers, waarover u beschikt, die zeggen iets anders.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Wat betreft de noodwoningen, ik begrijp dus dat er tegen februari 15 noodwoningen zouden zijn. In de meerjarenbegroting wil u dat optrekken naar 25. Tegen wanneer? Want uiteindelijk is dat ja, een zeer dringende behoefte. 15 is nu nog altijd niet om zo te zeggen zo spectaculair veel hoor.

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

MAES: Maar tegen wanneer, dat kunt ge niet antwoorden?

HEYRMAN: Zo snel mogelijk, maar met dat miljoen gingen we er 6 bouwen hé. Dus waarschijnlijk, allé, ik hoop dat we er tot meer dan 25 zullen komen. Maar het is altijd een afweging. Hoeveel kost de renovatiekost en hoeveel is dan de huurprijs en is dat billijk.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we naar het volgende punt, interpellatie van Freyja De Rijcke in verband met de prijsstijging van de luierszakken. Mevrouw De Rijcke, u hebt het woord.

DE RIJCKE: Goeienavond, collega's. Ik ga mijn best doen om ... ja, sorry ... om zo verstaanbaar mogelijk te praten. Sinds januari is de prijs van de luierszakken dus weeral gestegen. Ze kosten nu 17,5 euro in plaats van 11 euro, wat dus een verschrikkelijk dure stijging is, die ook helemaal niet zo goed gecommuniceerd is naar de mensen toe. Ge moet er zo niet mee lachen hé. Dus ik heb hier gewoon enkele vragen over, inderdaad. Waarom moest deze prijs zo fel stijgen? Ik heb volgens collega Anneke Luyckx te horen gekregen, dat u in de commissie vermeldt, dat die nu gebaseerd zijn op de prijs binnen DIFTAR en niet meer op de prijzen van de grijze zakken als we het goed begrepen hadden.

Wat dus wil zeggen dat DIFTAR ook zoveel duurder is dan een rol grijze zakken. Hangt aan deze prijsverhoging dan ook een vorm van service naar de mensen toe of moet men nog steeds met zakken sleuren voor een veel hogere prijs? Wat gaat men eraan doen om te zorgen, dat de mensen ze toch gaan blijven gebruiken? Want als je de sociale media leest, vrees ik dat de mensen die niet meer zo graag gaan gebruiken en ook ja, er zijn nu eenmaal mensen die ze moeten gebruiken. U had vorige keer ook gezegd bij kinderen van één, u kiest voor uw kinderen en twee, u kiest voor het materiaal dat u gebruikt. U kunt toch herbruikbare luiers gebruiken. Maar sommige mensen met incontinentie kunnen dat bv. niet. En inderdaad ook, dat inwoners deze prijsstijging eigenlijk alleen te weten gekomen zijn, toen ze effectief om de rol zakken gegaan zijn.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw De Rijcke. Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, Freyja, bedankt. Rond onze luierzakken is hier al heel veel tijd aan gespendeerd. Ik ga daar zeker niet alles van herhalen. De stijging is inderdaad, de luierzakken waren altijd de helft van een grijze rol. In wezen is dat vandaag nog zo, zij het niet dat het DIFTAR-principe wegend is. Maar je kon stellen – en ik rond nu allemaal wat af – dat een grijze zak 10 kg was. Daar is dan naar gerefereerd en dan zit je aan die 1,80 per zak. 18 euro per rol, lees 1,75 euro die in de andere gemeenten al van tel waren. In Stekene, Sint-Gillis en Waasmunster. Daar de helft van is 0,875 euro en moeilijker dan dat is het niet. Dat DIFTAR duurder was per kg, dat heeft ook nog nooit iemand ontkend. Dus dat is ook in alle transparantie gezegd. En meer valt er over die prijs niet te zeggen. De rest wat je zegt, daar blijf ik vinden dat afval een bijzonder slechte manier is om met elkaar solidair te zijn. En dat er veel andere systemen zijn en voor kinderen is dat kindergeld en is dat belastingvoordelen om die kinderen groot te brengen in al zijn facetten, is dat in aankoop van eten of luiers of is dat in afval. In al zijn facetten zijn daar de sociale tegemoetkomingen voor. Ook voor ouderen en zieken is dat zo. En dat is een zeer goede reden om solidair te zijn, maar de productie van afval is dat volgens mij zeker niet. Ik begrijp ook niet goed, dat we het met z'n allen normaal vinden, dat de fabrikant vraagt wat hij vraagt. Dat moeten we betalen, maar op het moment dat die ... (?) of dat eten afval wordt, dan hebben we zoiets van en nu gaan we toch met z'n allen solidair zijn. Die stap maak ik niet. Ik krijg dat er niet goed in. Vandaar die 0,75 euro is niet meer als een omrekening met het regeltje van 3 van de 1,75 euro.

VOORZITTER: Mevrouw De Rijcke?

DE RIJCKE: Ja, mag ik gewoon juist vragen hoe het ... Ja, want de verbazing bij jonge gezinnen en zowel ook oudere mensen was enorm groot, toen ze de prijsstijging zagen. Ik versta uw redenering erachter, zeker en vast. Maar het is toch jammer, dat de mensen, allé, dat dat niet duidelijker gecommuniceerd geweest is naar de mensen toe.

BAEYENS: Ja, daar kan ik niet veel op zeggen. Die communicatie is niet expliciet gemaakt of gedaan, dat is juist. Dat is juist. Ik kan u alleen maar bevestigen dat het zo gebeurd is. Maar ja.

VOORZITTER: Mijnheer Maes ook nog?

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, we hebben de bespreking op de commissie gehad. Ik ga dat niet herhalen. Maar er is één ding. U heeft een logica, die ik niet helemaal deel. Maar binnen uw logica is er iets wat ik niet begrijp. En dat is, u zegt als we het voorstel doen om die witte zakken op te halen aan huis, dan zegt u ja, dat kost immens veel geld. Maar tegelijk zegt u, die zakken die gaan gewoon bij het restafval, want die worden mee verbrand. Waarom is het dan niet mogelijk om wanneer dat dan de DIFTAR-container en het restafval wordt opgehaald, dat aan de mensen de mogelijkheid geboden wordt om hun witte zakken daarnaast te plaatsen en die mee op te halen? Want die gaan in dezelfde vrachtwagen. Die meerkost, dat begrijp ik niet in uw redenering.

BAEYENS: Ik weet niet of iedereen zo enthousiast is om die witte zakken naast zijn container te zetten. Dat durf ik hier toch te betwijfelen.

VOORZITTER: Mijnheer Baeck?

BAECK: Ik denk trouwens dat het ook niet mogelijk is, want ge zit met uw weegsysteem dat geijkt is en anders kloppen uw cijfers niet. Dus ge kunt uw witte zak niet zomaar meegeven met de vuilkar.

VOORZITTER: Ja, goed. Dan zijn we aan het volgende punt, weer een interpellatie van raadslid Freyja De Rijcke als haar stem het toelaat over de muizenplaag op de site Filteint.

DE RIJCKE: Ja, amai. Ik denk dat ik mij mag richten tot mijnheer de burgemeester, aangezien mevrouw Henne afwezig is. Ik heb vorige week een melding gekregen van een bewoner, die in de Filteintstraat woont achter de Lidl en zij heeft mij melding gemaakt, dat zij blijkbaar al 2 jaar last hebben van een muizenplaag daar. Wat mij uitermate ook zeer verbaast, omdat dat een hele nieuwe woonwijk is. Zij is woonachtig in één van de blokken, waar de sociale appartementen zich bevinden. Dat is al in 2 jaar een heen en weer-spelletje geweest tussen het sociaal verhuurkantoor en de bewoners, want zij is niet de enige. Dus ze zijn blijkbaar met een 14-tal bewoners, die last hebben van deze muizenplaag.

En het is echt inderdaad een spelletje van het sociaal verhuurkantoor zegt dat zij verantwoordelijk zijn voor de opkuis van de plaag, maar dat zijn zo allemaal een paar onduidelijkheden waar ik graag vragen over zou willen stellen. Die mensen hebben al met het provinciale RATO vzw contact gehad, maar die hebben niet meer gedaan als een doosje gezet, waar ze zelfs niet naar zijn komen kijken. Dus die mensen zitten met muizen tot in hun frigo. En er is niemand eigenlijk, die daar iets aan wilt of kan doen. En daarom dat ik een paar vraagjes wil stellen hierrond. Zij hebben ook gemeld, dat hun tuin, allé, hun achtertuin paalt eigenlijk aan aan de parking van de Lidl. En zij hebben enorm veel last van sluikstort. Zij heeft mij ook daar allemaal foto's van doorgestuurd, dus het zijn geen wilde verhalen, ik zal het zo zeggen. Dus mijn vragen daarrond. Is de stad op de hoogte van het probleem van de muizenplaag en de sluikstort? Wie is er dan ook verantwoordelijk voor het verwijderen van die sluikstort? Waar kunnen de bewoners terecht met zo'n grootschalig probleem? Ze hebben zelf al verschillende instanties aangesproken, maar ze zijn dus na 2 jaar nog niet veel verder geraakt. Hoe zit het hier net met het eigenaarschap? En dan, wat kan de stad hier eventueel aan doen, want het is wel degelijk toch een gevaar van volksgezondheid. Dat meisje zit met – ik zeg het – muizen tot in haar frigo, dat ze de uitwerpselen vindt. Dus over hygiëne kunnen we ook niet meer praten. Ze zegt ik moet elke dag kuisen om alles proper te houden. Ze moeten van uiteindelijk bepaalde uitkeringen zelf muizen- en rattenvergif kopen, wat voor die mensen op termijn ook niet haalbaar blijft. En dan was er nog een bijkomend vraagje, of wij in de stad nog zo'n problemen kennen of gekend hebben en wat hebben we daar in het verleden al aan gedaan?

VOORZITTER: Goed. Dank u wel, mevrouw De Rijcke. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter ... Ah, Gaspard.

VAN PETEGHEM: Een muizenplaag, ik denk dat ge daar katten voor moet inschakelen ... En laat die hun poezen daar uitzetten hé en die muizen zijn weg op 2 weken tijd.

BURGEMEESTER: Het is geregeld. Nee dus, collega's, alle gekheid op een stokje. Het stadsbestuur is inderdaad op de hoogte dus van de muizenproblematiek of de muizenplaag die zich stelt in de Filteint-site. In 2019 zijn er 3 keer meldingen gekomen dus van dikwijls verschillende mensen rond die overlast. Dat is de eerste keer al gebeurd in augustus. De eerste keer is dat in augustus gebeurd. Er is toen een tussenkomst geweest op vraag van de stad van de ongediertebestrijder van RATO, die dan ter plaatse is geweest, samen met een vertegenwoordiger van het sociaal verhuurkantoor.

Er werd in verschillende straten vastgesteld, in verschillende bergingen – en langs daar zijn dus vermoedelijk de muizen het gebouw binnengedrongen – en er werd dan afgesproken met het sociaal verhuurkantoor dat die gaten zouden worden gedicht. De ongediertebestrijder heeft ook het advies gegeven om dus ja, preventieve maatregelen te nemen. En er werd ook vastgesteld, dat één bepaald adres – ik ga de nummer, de naam niet noemen – dus dat dat er toch zeer vuil en zeer onhygiënisch is. En allé, ik kan tussen haakjes ook eraan toevoegen, af en toe worden wij als stadsbestuur aangesproken vooral over rattenplagen en dat heeft te maken dus met zeer onhygiënische toestanden, waarbij vooral voedsel en voedselresten dus ja, het aantrekkingspunt vormen dus voor die overlast. Desalniettemin is er ook nog in december gemeld, dat mensen nog altijd last hadden van die muizen. En opnieuw is er dan een onderzoek gebeurd en opnieuw heeft men op hetzelfde adres vastgesteld, dat er nog onvoldoende maatregelen waren genomen. In december is er ook gezegd geweest van we moeten muizenklemmen plaatsen, dus muizenvallen zetten. En ondertussen is er ook vastgesteld, dat op dat adres waarvan ik het nummer niet noem, dat dat dan toch in orde is gebracht. Hopelijk blijft dat ook zo. Maar we hebben ook nog, allé, als het opnieuw zou slechter worden, een gerechtelijke procedure dus achter de hand. Wat betreft het sluikestorten zijn er in 2018 8 meldingen gekomen. Vorig jaar waren er nog 4 meldingen. Dat is altijd dus afgerond geworden door de ophaling van het sluikestort. Wij weten dat de Filteint-site net als een aantal andere sites in onze stad heel sluikestortgevoelig zijn. Komt dat van bewoners of bepaalde bewoners, komt dat van omwonenden, komt dat van mensen die echt de moeite doen om daar dikwijls met een auto, koffer open, rap de zak gedumpt verderop? Dus de politie volgt dat ook verder op. En ook samen met MIWA zoeken wij dus naar oplossingen om dus rond de afvalinzameling op de Filteint-site om daar toch allé, een betere oplossing te krijgen en korter op de bal te spelen. Vanaf volgende maand is het ook zo, dat er een nieuwe poetsfirma dus op de site de reiniging van de gemeenschappelijke delen voor zijn rekening zal nemen, in opdracht van SOFEKA. En het is ook zo, dat overal waar er muizen zijn gesignaleerd, dat de bewoners en de huurders dus lokdozen en gif ter beschikking is gesteld. Dus we zijn er wel actief mee bezig en ik hoop dus dat wij snel van die problematiek kunnen verlost worden.

VOORZITTER: Mevrouw De Rijcke?

DE RIJCKE: Ja, gaat ... Dus, ik mag daaruit concluderen, dat jullie dit wel degelijk kort op de bal gaan blijven opvolgen? Want natuurlijk, zoals jullie weten, muizen hebben niet lang nodig om terug in grote aantallen te zijn. Dus dat je soms, ja, dat is dweilen met de kraan open als ge dat niet blijft opvolgen. Dus ik hoop wel echt, dat ge hopelijk binnenkort meldt dat het dan beter gaat. En anders zal ik jullie daar nog eens verder over aanspreken. Dank jullie wel.

VOORZITTER: Oké. Dank u wel, mevrouw De Rijcke. Dan geef ik het woord aan raadslid Van Der Coelden voor zijn interpellatie over de aanwezigheid in DC SOVEKA.

VAN DER COELDEN: Dank u wel, voorzitter. Ik richt mij in de eerste plaats tot de burgemeester als verantwoordelijke voor het stadsbestuur. Op 30 september vorig jaar hebben we of heeft de meerderheid ten minste in deze raad onze collega Koen De Smet aangeduid als vertegenwoordiger van de stad in het dagelijks bestuur van SOVEKA. Nu, ik zit zelf in de raad van bestuur van het sociaal verhuurkantoor en ik ontvang dus de vergaderingen ook van het dagelijks bestuur. Ik lees die met veel belangstelling na en tot nu toe heb ik daar de naam van onze vertegenwoordiger nog niet in teruggevonden. Wie daar wel in terug te vinden is bij de aanwezigen en bij de verontschuldigen, dat is ene Koen Maris, waarvan ik alleen maar kan veronderstellen luttelend op de andere namen, dat men daarmee onze vertegenwoordiger Koen De Smet bedoelt. Maar dat er blijkbaar allé, een misverstand is over de naam. En wat zie je dan? Dat die genaamde Koen Maris in oktober de vergadering van het dagelijks bestuur heeft bijgewoond, maar zowel in november, december als in januari zich verontschuldigd heeft. Nu, SOVEKA, het sociaal verhuurkantoor beheert momenteel ruim meer dan 200 woningen in Sint-Niklaas. Woningen, die verhuurd worden aan de meest kwetsbare mensen op de woningmarkt. En in het dagelijks bestuur van het sociaal verhuurkantoor worden alle belangrijke beslissingen daarover genomen. Daar worden toewijzingen gedaan, daar wordt beslist of er nieuwe woningen meegenomen worden in het patrimonium, daar wordt beslist over de procedures – en dat zijn er niet weinig – die men voert tegenover mensen die hun huurdersverplichtingen niet nakomen. Daar worden personeelsbeslissingen genomen over het sociaal verhuurkantoor. Enfin, daar worden alle belangrijke beslissingen, die te maken hebben met de dagelijkse werking van het sociaal verhuurkantoor, genomen. Burgemeester, collega's, wij hebben hier in het voorjaar en in de eerste helft van 2019 hele lange gemeenteraden gehouden. Voor een belangrijk deel, omdat die gingen over mandaten. En waar er soms bitse discussies en harde stemmingen en procedureslagen geleverd zijn om toch maar te proberen van die mandaten naar u toe te trekken. Nu, mij lijkt het heel simpel. Ofwel voer je namens de stad een mandaat uit en dan probeer je daar zoveel mogelijk ook te zijn en daar je verantwoordelijkheid in op te nemen. Ja ofwel past dat om één of andere reden niet, vindt ge het niet plezant, kun je u niet vrijmaken, weet ik veel wat. In ieder geval, het sociaal verhuurkantoor en dan zeker het dagelijks bestuur van het sociaal verhuurkantoor is té belangrijk om als stad, wat we nu doen, ja, bijna op permanente basis afwezig te blijven. Dus ik zou toch uw aandacht willen vragen voor dat probleem. En ik hoop dat ik die interpellatie binnen een paar maand niet moet herhalen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Der Coelden. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega, wij zijn u bijzonder en bijzonder dankbaar, dat u deze problematiek onder onze aandacht brengt. Want indien u dat niet had gedaan, dan zouden we dat ook totaal niet geweten hebben. Tegelijkertijd moet ik wat u in de voorstelling van de feiten naar voorbrengt, ook een aantal zaken corrigeren. Het is inderdaad zo, dat in september het sociaal verhuurkantoor ons gevraagd heeft om een vertegenwoordiger – eigenlijk is dat een toegevoegd punt voor de zitting, die we over 5 minuten gaan beginnen – dus een vertegenwoordiger namens de raad voor maatschappelijk welzijn van Sint-Niklaas aan te duiden voor het dagelijks bestuur van SOVEKA. En het belang van SOVEKA, niet alleen muizenbestrijding, maar dat heeft u denk ik zeer correct geschetst. De raad voor maatschappelijk welzijn van deze stad heeft dan in het najaar inderdaad collega Koen De Smet voorgedragen en aangeduid als vertegenwoordiger van Sint-Niklaas in het dagelijks bestuur. U maakt samen ook deel uit van de raad van bestuur. Maar door een vergetelheid van dit huis, mea culpa, mea culpa, mea culpa, is dus die aanduiding nooit doorgegeven geweest. Zodanig dus ja, dat onze vertegenwoordiger ook nooit een uitnodiging heeft gekregen voor die vergadering van het dagelijks bestuur. En de persoon naar wie u verwijst, de heer Koen Maris, is niet Koen De Smet, maar is de vertegenwoordiger van het OCMW van Kruibeke in het dagelijks bestuur. Nu, door het feit dat u dit onder onze aandacht brengt, hebben we uiteraard contact gehad met Koen De Smet, die zich ja, ook van geen kwaad bewust was. En zei van ja, ik krijg daar geen uitnodigingen voor. Hij had ook niet direct daar zicht op. Maar het is wel gebleken, dat het ... (overschakelen naar bandopname 13) ... vergadermoment telkens dus op een werkdag in de voormiddag is. En u weet dat onze collega Koen De Smet in het onderwijs staat. Dat het een vergadermoment is, dat voor hem onmogelijk is om zich daarvoor vrij te maken. We zullen dus in de eerstvolgende zitting van de raad voor maatschappelijk welzijn aan de N-VA-fractie vragen een nieuwe voordracht te doen, zodanig dat die plaats in het dagelijks bestuur van Sint-Niklaas van SOVEKA kan worden ingevuld en de betrokkene de vergaderingen ook effectief kan bijwonen.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dan wil ik mij bij deze alvast verontschuldigen bij mijnheer De Smet, mocht hij zich door mijn interpellatie persoonlijk aangevallen voelen. Dat was zeker niet de bedoeling. Ja en voor de rest is het natuurlijk jammer, dat die fout gebeurd is. En hoop ik dat dat snel hersteld wordt. En wist ik zelf niet, ja, kon ik zelf die figuur van Koen Maris niet – ja, ik ken die man niet persoonlijk, ik kan die naam niet kennen – dus ging ik er gemakshalve maar vanuit, dat dat dan onze vertegenwoordiger moest zijn.

Dat het misschien een verwisseling was met een andere Maris die we allemaal kennen. Maar bon, dat is dus niet het geval. Dus ik blijf dan met belangstelling de verslagen lezen en ik hoop daar een vertegenwoordiger van de stad terug te vinden. Maar ik veronderstel dan, burgemeester, dat er een nieuwe vertegenwoordiger zal aangeduid worden in de gemeenteraad van februari? Ja, oké ...

(geen verdere opname).

---ooOoo---